

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

8 juli 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET INTEGRAAL WATERBELEID

DECREET SAMENWERKINGSAKKOORD BODEMSANERING VAN TANKSTATIONS

DECREET INSTEMMING MET HET FINANCIEEL PROTOCOL BIJ HET SAMENWERKINGSAKKOORD INTERNATIONAAL MILIEUBELEID

RESOLUTIES DUURZAAM LAND- EN TUINBOUWBELEID

Inhoud

Nr. 68

Dinsdag 8 juli 2003
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Rekening van het Vlaams Parlement	
Indiening	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van decreet	
Wijziging in de verwijzing naar commissie	1
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening en verwijzing	2
Tekst aangenomen door de commissie	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Voorontwerp van decreet	
Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	5
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededeling van het Raadgevend Comité voor de Bio-ethiek	
Indiening	5
Motie van een gemeente	
Indiening	5
Jaarverslagen	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	6
Kennisgeving van het Arbitragehof	
Indiening	6

Ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid

– 1730 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

6

Sprekers : de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs, Johan Malcorps, Frans Wymeersch, Jacques Timmermans en Eric Van Rompuy en minister Ludo Sannen

Artikelsgewijze bespreking

22

Ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations

– 1708 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

55

Sprekers : de heer Johan Malcorps, mevrouw Marleen Van den Eynde en minister Ludo Sannen

Artikelsgewijze bespreking

57

Ontwerp van decreet houdende instemming met het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid

– 1731 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

57

Sprekers : mevrouw Marleen Van den Eynde, verslaggever, de heer Patrick Lachaert en minister Ludo Sannen

Artikelsgewijze bespreking

58

Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Jos De Meyer en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 1789 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

Voorstel van resolutie van de heren André Denys en Jacques Laverge betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 944 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy en Jan Laurys, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Erik Matthijs betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 1029 (2001-2002) – Nr. 1

Bespreking

59

Sprekers : de heren Didier Ramoudt, verslaggever, Jos De Meyer, André Denys en Frans Wymeersch en minister Ludo Sannen

Regeling van de werkzaamheden

68

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, Jaak Gabriels, Herman Lauwers, Julien Librecht, Jacky Maes, Chris Vandebroek, Christian Van Eyken : gezondheidsredenen.

REKENING VAN HET VLAAMS PARLEMENT**Indiening**

De voorzitter : De volgende rekening van het Vlaams Parlement werd ingediend

- Rekening van de begroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2002
 - 11 (2002-2003) – Nr. 1.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid
 - 1777 (2002-2003) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VOORSTEL VAN DECREET**Wijziging in verwijzing naar commissie**

- Voorstel van decreet houdende gelijke kansen inzake preventie van tandbederf in het kleuter- en leerplichtonderwijs
 - 1676 (2002-2003) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschaps-beleid en voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen (voorheen verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen).

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Jos De Meyer en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogart betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen
 - 1789 (2002-2003) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Didier Ramoudt over de hoorzitting over het voorstel van resolutie van de heren André Denys en Jacques Laverge betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen
– 944 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Didier Ramoudt over de hoorzitting over het voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy en Jan Laurys, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Erik Matthijs betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen
– 1029 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq en de heer Jan Laurys over de hoorzittingen over het ontwerp van decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen"
– 1461 (2002-2003) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq en de heer Jan Laurys over het ontwerp van decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen"
– 1461 (2002-2003) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heren Ludwig Caluwé en Koen Helsen over het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps en mevrouw Ria Van Den Heuvel betreffende de afbouw van korte-afstandsvluchten in Vlaanderen
– 1492 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Leo Peeters over het ontwerp van decreet tot regeling van strategische adviesraden
– 1607 (2002-2003) – Nr. 7.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Leo Peeters over het ontwerp van kaderdecreet Bestuurlijk Beleid
– 1612 (2002-2003) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Johan Malcorps over het ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations
– 1708 (2002-2003) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Libanon inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 6 september 1999
– 1738 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende instemming met :
 - 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000 ;
 - 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000 ;
 - 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001
– 1739 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Didier Ramoudt over het voorstel van resolutie van de heren André

Voorzitter

Denys, Jos De Meyer en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogart betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 1789 (2002-2003) – Nr. 3.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE
Indiening

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de commissie werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de commissie van het voorstel van decreet van de heren Eddy Schuermans, Johan De Roo en Bart De Smet houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat de openbare verlichting betreft
– 1652 (2002-2003) – Nr. 5.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES
Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 1 juli 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jan Roegiers en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over het tekort aan en de subsidiëring van neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen, over de toekomst van de neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen en over de financiering van de neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen
– 1779 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Karim Van Overmeire en Christian Verougstraete tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heren Luc Van den Brande en Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, respectievelijk over de verdediging van de Vlaamse eisen inzake erkenning van de constitutionele deelstaten door de Europese Unie, en over de wijze waarop de minister het Vlaams buitenlands beleid gestalte wil geven en over initiatieven om de kennis van het Nederlands bij de in Brussel gevestigde ambassades te vergroten
– 1780 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Karim Van Overmeire tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heer Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de demografische evolutie en de nood aan een geboortebelid in Vlaanderen
– 1781 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jan Roegiers, Koen Helsen en Carlo Daelman en mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 1 juli 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jan Roegiers en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over het tekort aan en de subsidiëring van neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen, over de toekomst van de neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen en over de financiering van de neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen
– 1782 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Stefaan Platteau, Patrick Hostekint, Frans Ramon, Etienne Van Vaerenbergh en Louis Bril tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heren Luc Van den Brande en Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, respectievelijk over de verdediging van de Vlaamse eisen inzake erkenning van de constitutionele deelstaten door de Europese Unie, en over de wijze waarop de minister het Vlaams buiten-

Voorzitter

lands beleid gestalte wil geven en over initiatieven om de kennis van het Nederlands bij de in Brussel gevestigde ambassades te vergroten
– 1783 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Luc Van den Brande en Feddy Sarens tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heren Luc Van den Brande en Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, respectievelijk over de verdediging van de Vlaamse eisen inzake erkenning van de constitutionele deelstaten door de Europese Unie, en over de wijze waarop de minister het Vlaams buitenlands beleid gestalte wil geven en over initiatieven om de kennis van het Nederlands bij de in Brussel gevestigde ambassades te vergroten
– 1784 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jan Van Duppen, Koen Helsen en Jan Roegiers, mevrouw Ria Van Den Heuvel en mevrouw Sonja Becq tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heer Jan Van Duppen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toepassing en uitvoeringsmodaliteiten van het legionella-besluit van de Vlaamse regering van 22 november 2002
– 1785 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Ilse Van Eetvelde tot besluit van de op 1 juli 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jan Roegiers en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over het tekort aan en de subsidiëring van neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen, over de toekomst van de neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen en over de financiering van de neutrale ontmoetingsruimtes voor gescheiden ouders en hun kinderen
– 1786 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw

Ingrid van Kessel en mevrouw Ilse Van Eetvelde tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heer Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de demografische evolutie en de nood aan een geboortebelief in Vlaanderen
– 1787 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Johan De Roo tot besluit van de op 1 juli 2003 door de heer Johan De Roo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de liberalisering van de elektriciteits- en gasmarkt op 1 juli 2003
– 1788 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Pieter Huybrechts en Filip Dewinter tot besluit van de op 3 juli 2003 door de heer Pieter Huybrechts in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de bouw van een klooster op het koninklijk domein van Opgrimbie
– 1790 (2002-2003) – Nr. 1.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgend voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet tot vaststelling van de algemene regels inzake de erkenning en basis-subsidiëring van mobiliteitsverenigingen en de subsidiëring van mobiliteitsprojecten, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 20 juni 2003
(VR 97/2002-2003).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Rapportering over de uitvoering van de milieu-beleids overeenkomst selectieve inzameling van oude en vervallen geneesmiddelen, inzamelresultaten 2002
(DOC 265/2002-2003).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Vlaams Indicatorenboek Wetenschap, Technologie en Innovatie 2003
(DOC 264/2002-2003).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE BIO-ETHIEK

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Raadgevend Comité voor de Bio-ethiek werd ingediend :

- Advies nr. 22 d.d. 19 mei 2003 betreffende "Geslachtskeuze om niet-medische redenen"

(DOC 261/2002-2003).

Deze mededeling van het Raadgevend Comité voor de Bio-ethiek ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE

Indiening

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Berlaar in verband met de guldensporenviering op 11 juli, goedgekeurd door de gemeenteraad op 17 juni 2003
(DOC 260/2002-2003).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- West-Vlaanderen in feiten en cijfers 2002 van de GOM – West-Vlaanderen
(DOC 262/2002-2003) ;
- Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT)
(DOC 263/2002-2003).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 88 van 24 juni 2003 ;
- Arrest nr. 89 van 24 juni 2003 ;
- Arrest nr. 90 van 24 juni 2003 ;
- Arrest nr. 91 van 24 juni 2003 ;
- Arrest nr. 92 van 24 juni 2003.

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgeving van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2727.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het integraal waterbeleid – 1730 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Lachaert, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Looy, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag ligt het kaderdecreet betreffende het integraal waterbeleid eindelijk ter stemming voor. Dat is op zich al een niet geringe prestatie. Het decreet wordt immers al meer dan tien jaar verwacht, en er werden niet minder dan vier versies van geschreven tijdens drie regeerperiodes. Geen enkele van die versies echter haalde de plenaire vergadering van het parlement. Vandaag is dat eindelijk wel het geval, en ik feliciteer dan ook de minister met deze prestatie. Het ei is eindelijk gelegd.

Het decreet heeft twee doelstellingen, een waterbouwkundige en een ecologische. Het belang van beide doelstellingen kan niet genoeg worden onderstreept. Het is eveneens van belang dat we die doelstellingen bereiken. De wijze waarop dat gebeurt, is van subsidiair belang. Het was opmerkelijk dat desondanks velen het tijdens de discussies in de commissie vaker hadden over de wijze waarop de doelstellingen moeten worden bereikt dan over de doelstellingen zelf.

Zoals gezegd, is dit decreet een kaderdecreet. Daarin wordt de Europese richtlijn water opgenomen in de Vlaamse regelgeving. Alleen daarom al is het decreet broodnodig. Het decreet is dan ook niet volledig. Het moet nog worden aangevuld met een vervolgdcreet en met een aantal maatregelen. Wat mij betreft, mag dat zo spoedig mogelijk gebeuren, zodat we beschikken over een afgewerkt geheel, zowel op decretaal vlak, als op het vlak van de maatregelen.

Daarmee kan worden vermeden dat allerlei indianenverhalen worden gelanceerd, al dan niet bewust, zoals in het recente verleden gebeurde omtrent de afbakening van het VEN. Daar kwam toen nog de veeleer slechte communicatie van de overheid bovenop, die de misvattingen alleen maar versterkten. Ik hoop dan ook dat we bij de afhandeling van dit decreet, het vervolgdcreet en de bijbehorende maatregelen niet in hetzelfde euvel vervallen.

Namens de VLD-fractie wens ik vandaag in te gaan op een aantal aspecten van het decreet. Het is de eerste keer dat het waterbeleid in Vlaanderen in zijn geheel wordt behandeld. Daarbij wordt een strikte, planmatige manier van werken gehanteerd, meer bepaald door de indeling in stroomgebieden, bekkens en deelbekkens met daarbijhorende plannen en rapporten. Uiteraard is deze indeling lo-

Lachaert

gisch en wenselijk en speelt zij ook in op de hydrografische indeling van onze waterlopen. Wij vrezen echter in een overplanningssituatie terecht te komen. Zo bestaan er waterbeleidsnota's, stroomgebiedbeheersplannen, bekkenbeheersplannen, deelbekkenbeheersplannen, maatregelprogramma's, enzovoort.

We werden in het verleden al geconfronteerd met een dergelijke situatie wanneer het ging over het decreet op de ruimtelijke planning, dat is verwerkt in het decreet op de ruimtelijke ordening. Al die planniveaus en verschillende opdrachten zorgden in de praktijk nogal eens voor nare ervaringen. Ik vraag dan ook aan de minister om in te grijpen wanneer zou blijken dat dit ontwerp van decreet niet werkt.

Het voordeel van een dergelijke aanpak is dat er een overzichtelijk en controleerbaar beleid op punt wordt gesteld. Bij de uitvoeringsmaatregelen moet men er echter over waken dat het planningsschema niet elk spontaan of ad-hocinitiatief onmogelijk maakt en verstarrend of vertragend gaat werken. Flexibiliteit van beleid is zeker op het vlak van het waterbeleid een noodzaak. Water laat zich immers niet altijd plannen. Het beleid mag niet verzanden in oeverloze discussies. Waterbouwkundige doelstellingen zullen soms diametraal tegenover ecologische doelstellingen staan en omgekeerd. Het blijft dan ook noodzakelijk om in elk dossier het essentiële van het bijkomstige te onderscheiden.

Bovendien dringen wij aan op een betere logica in de timing. Lagere plannen moeten logischerwijze in overeenstemming zijn met hogere plannen. Maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de beheersplanning. Nochtans moeten de stroomgebiedsplannen pas eind 2009 klaar zijn, terwijl de bekkenbeheersplannen die daarop afgestemd moeten zijn, al eind 2006 klaar moeten zijn. De deelbekkenbeheersplannen moeten eveneens eind 2006 klaar zijn en kunnen zich dus niet, zoals het normaal zou moeten, richten op de bekkenbeheersplannen nu die op dezelfde datum klaar moeten zijn. Een door de meerderheid goedgekeurd amendement zorgt voor enig soelaas : afgewerkte deelbekkenbeheersplannen kunnen voorlopig worden vastgesteld.

Ik verwacht meer actie van beneden naar boven, dus van de gemeenten naar het gewest, dan omgekeerd. Door de politieke druk, die een gevolg is van de wateroverlast op talloze plaatsen in Vlaanderen, willen en zullen de lagere besturen, met

name de gemeenten en de provincies, vlugger klaar zijn met een integraal waterbeleid dan de hogere besturen. Ook de maatregelprogramma's moeten tegen eind 2009 af zijn zonder dat ze zich kunnen richten op de stroomgebiedsplannen die dezelfde einddatum dragen. Dat is echter geen probleem op voorwaarde dat een aantal maatregelen flexibel kunnen worden bijgestuurd en aangepast. Wij vragen dan ook aan de regering hier zorg voor te dragen.

Dé politieke discussie over dit ontwerp van decreet lijkt, vooral voor de oppositie, het al dan niet afschaffen van de polders en wateringen, hoewel dit ontwerp van decreet niet aan de huidige situatie raakt. Dit ontwerp van decreet reorganiseert de polders en wateringen niet en schaft ze ook niet af. Ik wil er in eerste instantie op wijzen dat de polders en wateringen slechts in een beperkt deel van Vlaanderen bevoegd zijn voor waterhuishouding naar de waterlopen categorie 2 en 3 en naar de onbenoemde waterlopen en de medegaande wegeninfrastructuur. Het grootste gedeelte van Vlaanderen valt buiten het bevoegdheidsgebied van de polders en wateringen. De bestaande polders en wateringen blijven bestaan als volwaardige deelnemers aan de waterschappen, die losse samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid vormen.

In dit ontwerp van decreet wordt nergens gesuggereerd dat de polders en wateringen zouden opgaan in een interbestuurlijke structuur. Integendeel, de verwachting is dat de polders en wateringen in hun gebied de motor en de stuwende kracht van het integraal waterbeleid zullen zijn, terwijl de provincies voor de administratieve ondersteuning en de coördinatie van de actoren instaan. Op die wijze kunnen de bestaande polders en wateringen in een losse samenwerking kennismaken met de andere partners en ervaring opdoen. De polders en wateringen krijgen aldus op vrijwillige basis dé kans om te bewijzen dat zij in staat zijn om hun ongetwijfeld zeer nuttige en waardevolle werking, kennis en ervaring verder ten dienste te stellen van de gemeenschap en capabel zijn om als volwaardige actoren de doelstellingen van dit ontwerp van decreet te realiseren. Een dergelijk beleid heet responsabilisering. Dat kunnen wij alleen maar toejuichen.

Nu reeds kan worden gesteld dat bepaalde polders en wateringen deze taak naar behoren zullen vervullen en anderen niet. Deze vaststelling kon trouwens reeds tijdens de hoorzitting worden gemaakt. De enen zullen tegen 2009 logischerwijze opgaan in een waterschap en anderen niet. We mogen hier geen fetisj van maken. Dat is alleen goed voor de politici, maar niet voor het beleid omdat de essentie een integraal waterbeleid is, in de eerste plaats

Lachaert

waterbouwkundig en vervolgens ook ecologisch onderbouwd. Dat moeten we bereiken. We hebben niets aan een discussie over een randfenomeen, die echter wel kan leiden tot stemmenwinst voor sommige politieke partijen.

Bij de bespreking van dit ontwerp van decreet in de commissie werd ook bij herhaling de problematiek van de inrichting van de overstromingsgebieden door diverse interpellanten aangehaald. Het VLD-standpunt dienaangaande is zeer duidelijk : de overstromingsgebieden dienen alleen op basis van de waterbouwkundige noodzaak te worden afgebakend, nadien moet onmiddellijk een inventaris worden opgemaakt van de aanwezige bebouwing in dit overstromingsgebied en moet er op diverse plaatsen een bodemanalyse worden uitgevoerd zodat de eventuele graad van vervuiling kan worden vastgesteld. Op het ogenblik dat het overstromingsgebied wordt aangewend, zij het éénmaal, zij het diverse malen per jaar, is het niet meer dan billijk en juist dat de bebouwde gedeelten worden onteigend en aan de gebruikers van landbouwgronden wegens de overstroming en onbruikbaarheid ervan een passende vergoeding wordt uitbetaald. Tevens dient de gemeenschap in te staan voor de eventuele gevolgen die uit de overstroming van een dergelijk gebied zullen ontstaan, onder meer wat de vervuiling van de bodem betreft. Als de overheid daar niet zelf toe overgaat, zal mijns inziens de rechtbank de overheid daartoe verplichten omdat op basis van het Burgerlijk Wetboek hoe dan ook de overheid zal worden veroordeeld. Het heeft geen zin dat de overheid niets doet.

Als liberalen hebben wij altijd moeite met de beknotting van het eigendomsrecht. Ook in dit ontwerp van decreet is een dergelijke figuur aanwezig. Zo wordt een recht van voorkoop ingevoerd dat weliswaar wordt gecompenseerd door het recht dat aan een eigenaar in een overstromingsgebied wordt gegeven om de aankoop van zijn perceel van de overheid te eisen. De VLD vraagt de regering er zeker voor te zorgen dat dit recht van voorkoop met mate wordt uitgeoefend en de schadevergoeding correct opeisbaar wordt en wordt uitbetaald.

Hierbij sluit de discussie aan over de oeverzones en de afbakening. We kunnen er heel theoretische stellingen over aannemen die diametraal tegenover elkaar staan naargelang de politieke partij waartoe men behoort. Ik heb gisteren nog een hele dag vergaderd over de afbakening van de oeverzones in een landinrichtingsproject. Daar bleek dat een hele discussie over een strook van vijf meter om toe te

laten een bepaalde beek te ruimen, een verplichting voor de aangelanden, en ook nog vijf meter daarbij om aan een bepaald beheer te doen, tot niets kon worden herleid voor zowel de landbouwsector als de natuursector. Dikwijls kloppen we het probleem op, terwijl het in werkelijkheid vaak over zeer weinig gaat. Mits genoeg gezond verstand en nuancering en zonder een principiële opstelling, kunnen we zeer ver geraken.

Daarenboven dringen we erop aan dat de primauteit van de ruimtelijke ordening blijft bestaan. In dit ontwerp van decreet is weliswaar in een koppeling met de ruimtelijke ordening voorzien, maar we kunnen niet zeggen dat er een primauteit van de ruimtelijke ordening is. Immers, indien de noodzaak zich voordoet in de diverse beheersplannen op de verschillende niveaus, moet de ruimtelijke ordening zich daar binnen de twee jaar aan aanpassen. Wij vragen de regering er bij de uitvoering van dit decreet voor te waken dat door deze werkwijze de rechtszekerheid niet wordt geschonden.

Samengevat is dit een goed ontwerp van decreet, zeker inzake het structureel aanpakken van het waterbeleid in Vlaanderen. Het werk is echter niet af. Een vervolgdcreet en een pakket van maatregelen moeten vrij snel volgen. Van een doorgedreven hervorming van de polders en wateringen is geen sprake, maar dat hoeft per se niet negatief te zijn. Het planningsinstrument mag daarenboven een snelle en aangepaste reactie niet in de weg te staan. Dit zou het geval kunnen zijn als deze planning te rigoureuus en te star wordt.

Laten we dit ontwerp van decreet zijn kans geven. Het werd lang verwacht en nu is het eindelijk geboren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sta me toe te beginnen met enkele vaststellingen.

Dit ontwerp van decreet eist dat alle openbare besturen, waaronder ook de lokale besturen, het verdrag van Aarhus toepassen. Dit verdrag eist de volledige openbaarheid van het bestuur en de betrokkenheid van alle mogelijke doelgroepen gedurende het hele besluitvormingsproces. De Vlaamse overheid lapt echter zelf deze regels aan haar laars en past ze niet toe. De hoorzittingen komen er telkens nadat de regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van decreet reeds heeft gegeven. De commissiebesprekingen duren hooguit één dag en leveren hooguit enkele amendementen op.

Matthijs

Fundamenteel maken de hoorzittingen geen verschil meer uit, maar behoren gewoon tot de werkwijze in het parlement. Het decreet wordt niet meer herdacht of vanuit een ander oogpunt bekeken, want de meerderheid heeft zich al akkoord verklaard met het ontwerp van decreet, dat moet en zal worden goedgekeurd. De meerderheid toont weinig of geen interesse voor de parlementaire discussie, de oppositie is kritisch, het ontwerp van decreet wordt meerderheid tegen minderheid goedgekeurd en de tijd zal leren wie het bij het rechte eind had. Het verdrag van Aarhus, beste collega's, is in dit parlement zelf dode letter geworden.

De tweede vaststelling is dat de vele overstromingen van de voorbije jaren en de geleden schade door vele gezinnen duidelijk aantonen dat er nood was en is aan een integrale aanpak van het waterbeleid in Vlaanderen. In dit ontwerp van decreet gaat de overheid er echter van uit dat, als men waterlopen terug aan de natuur geeft, alles is opgelost. Ja, dan zou alles opgelost zijn indien er in Vlaanderen geen zes miljoen mensen zouden wonen en werken.

Het creëren van gecontroleerde overstromingsgebieden kan – dat erkennen wij – op sommige plaatsen een oplossing bieden. Het is evenwel opmerkelijk dat in dit ontwerp van decreet nergens opgenomen is dat onze waterlopen moeten worden onderhouden, dat de bergingscapaciteit optimaal moet blijven en dat er bij veel regenval een gecontroleerde en snelle afvoer mogelijk moet zijn om het ergste te voorkomen. Maatregelen om het water te beheren en om schade te voorkomen aan goederen, komen in dit ontwerp van decreet niet voor, zelfs niet bij de doelstellingen. Oeverzones waar zware beperkingen naar gebruik gelden, kunnen oneindig worden uitgebreid, louter en alleen omwille van de ecologische doelstellingen. Dit ontwerp van decreet integraal waterbeleid draagt die naam onterecht.

Het ontwerp van decreet heeft weinig oog voor de niet-ecologische aspecten van het waterbeleid. Het richt weliswaar verschillende raden en besturen op, met steeds een bijzonder enge samenstelling, maar is enkel gericht op de ecologie. Een integraal waterbeleid houdt volgens ons in dat iedereen die problemen heeft met water of water nodig heeft, wordt betrokken bij het beleid.

De vertegenwoordigers van de economische sectoren met de drinkwaterwinning, de zand- en grindwinning, de landbouw, de recreatieve sectoren met

de watersport en de visserij, worden niet of nauwelijks betrokken bij de uitwerking van de principes die in dit ontwerp van decreet worden vastgelegd. Het gaat verder op de ingeslagen weg van het betuttelende vingertje, waarvoor de voorbije maanden heel wat mensen hun afkeer hebben getoond. Het bevat te veel plannen en is te weinig concreet.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Matthijs, ik moet u tegenspreken. Ik verwijs naar de vergadering van gisterenmiddag over het landinrichtingsproject. De tuinen van de woningen en de KMO-zone zijn volledig uit de oeverzone gelaten. Alleen de beheersmaatregel voor het ruimen van een beek en een vijf meter brede strook zitten wel nog in de oeverzone. Als alle betrokken geledingen de zaak op het veld op een verstandige manier benaderen, dan wordt dat verstandig opgelost.

We hebben in de discussie nooit gezegd dat de tuinen van de woningen en de KMO-zone in de oeverzone moeten liggen. Die discussie deed niet ter zake en ik verwacht dat ook niet in de toekomst. Mijnheer Matthijs, ik begrijp niet wat u daarover zegt, tenzij u politieke motieven hebt.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Lachaert, ik hoop dat die KMO-zone niet moet verdwijnen en dat we daarover op een redelijke manier kunnen discussiëren. Ik baseer me op de teksten van het ontwerp van decreet. Als u eerlijk bent, zult u mijn stelling volgen. Trouwens, uw toespraak had een hoog CD&V-gehalte. U hebt vele van onze argumenten overgenomen. Dat heeft ons plezier gedaan. (*Applaus bij CD&V*)

Mijnheer Lachaert, u hebt ook gezegd : 'Te veel plannen, te weinig concreet.' Ik haal de plannen nogmaals aan : stroomgebiedsplannen, bekkenplannen, deelbekkenplannen, bekkenjaarprogramma's, opvolgingsplannen, duurzame waterplannen, milieubeleidsplannen, provinciale milieuplannen, provinciale milieujaarprogramma's, gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen, gemeentelijke milieuplannen, waterhuishoudingsplannen, DuLo-plannen, enzovoort. Dat zijn allemaal plannen die rekening houden met en een invloed hebben op het integraal waterbeleid. We vrezen dat er heel veel tijd, middelen en mensen nodig zullen zijn voor de opmaak van al die plannen, zodat voor het echte veldwerk weinig of niets meer overblijft.

Matthijs

We hebben voorgesteld om vooral de mensen die op het terrein een grote kennis hebben van het water, inspraak te geven in het beheer. Het voorstel dat in de commissie werd goedgekeurd, legt de verantwoordelijkheid voor de opmaak en de uitvoering van de plannen echter bij de overheid. Bovendien gaat het in de meeste gevallen over plannenmakers in Brussel. Het is een gemiste kans. Overal in Vlaanderen spannen vele vrijwilligers zich nu in om de problemen op het juiste ogenblik te velde op te lossen. Bij overstromingsgevaar staan ze desnoods een hele nacht in voor het bewaken van dijken, ook tijdens het weekend. Onder hen zijn er ook mensen van de gemeentebesturen, de polders en de wateringen. Zullen de plannenmakers in de toekomst mensen vinden die de zaak overal in Vlaanderen ter plekke in de gaten houden en hier of daar een pomp of een sluis herstellen, een stuw aanpassen of een bres dichtten? We denken dat het heel moeilijk zal worden.

We stellen ook vast dat het ontwerp van decreet integraal waterbeleid verder gaat dan wat Europa vraagt. Het begint een gewoonte te worden. Vlaanderen scoort slecht in alle internationale studies, maar op decretaal vlak, op papier, willen we de beste leerling van Europa zijn. We willen de voorloper zijn met de strengste normen. Kortom, Vlaanderen is een papieren tijger. In plaats van de Europese richtlijn om te zetten in een Vlaamse regelgeving, wil het groene kabinet altijd een ietsje meer, uiteraard met de steun van rood en blauw. Wat voor zin heeft het om onnodig een superstreng decreet te maken terwijl het al heel moeilijk zal zijn om de Europese richtlijn gewoon uit te voeren? Het is immers al een heel strenge richtlijn.

Wat zijn de consequenties en wat is het verschil in kostprijs tussen de uitvoering van dit ontwerp van decreet dat in de commissie werd goedgekeurd en de uitvoering van de Europese richtlijn? Het verschil in kostprijs is immens. Ik baseer me op het verslag van de Inspectie van Financiën. Het is in de commissie niet ter sprake gekomen, maar het is een duidelijk verslag. De Inspectie van Financiën verstrekt advies bij de totstandkoming van een decreet. Het gaat om een intern document, bestemd voor de regering. Het bevat enkele rake adviezen. Ik stel voor om er eens aandachtig naar te luisteren. Ze werden helaas niet gevolgd, maar werden door de groene kabinetsmedewerkers van een nietszeggend commentaar voorzien.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Matthijs, ik wil even inspelen op uw woorden. De Europese regelgeving staat bij de lidstaten in hoofdzaak in voor twee onderdelen : de landbouw en het milieu. Op het vlak van milieu is de Europese regelgeving bepalend voor onze wetgeving, of in ons geval voor de decretale regelgeving, want ze legt het kader vast.

U stelt voor om ons tot de Europese richtlijn te beperken, maar dat is technisch niet mogelijk. De richtlijn moet hoe dan ook worden vertaald in decreten, want anders zijn de regels in Vlaanderen niet van toepassing. Het is onze taak om ze op een op een normale manier om te zetten in Vlaamse decreten.

Ik zal eventjes stout zijn door op te merken dat uw fractie in het verleden wel eens zondigde tegen die regel. U vertaalde de Europese regelgeving niet, omdat het politiek niet interessant was om die materies aan te raken. *(Opmerkingen van de heer Erik Matthijs)*

Tijdens deze legislatuur kunnen we niet anders dan de regelgeving te vertalen, want er zijn deadlines en in de economische dossiers zijn er compensaties. Als wij niets doen, worden we op een ander vlak gestraft. Ons moet niets worden verweten, we vertalen de richtlijnen zoals het hoort.

U hebt het ook over de overstromingsgebieden. Die vormen een essentiële politieke realiteit. In Vlaanderen moet eraan worden gewerkt, want overstromingen vormen één van onze grootste politieke problemen.

U stelt dat we de beste leerling willen zijn. In Vlaanderen wonen 6 miljoen mensen. Dat is nog iets anders dan in de Alpen, de Apennijnen of Abruzzen waar 13 mensen op een vierkante kilometer wonen. Onze verstedelijkte maatschappij heeft andere prioriteiten dan een volk in de woestijn.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Lachaert, ik weet dat u niet graag hoort dat het ontwerp van decreet strenger is dan de normen die worden opgelegd door Europa. Dat is de waarheid die zelfs door de Inspectie van Financiën wordt bevestigd.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Mijnheer Matthijs, ik begriep u niet goed. U zegt dat het ontwerp van decreet te ecologisch is. De Europese richtlijn gaat vooral over de kwaliteit van het water. We hebben de beheersing van de kwantiteit mee opgenomen.

Sannen

We gaan daar verder in, maar ik begrijp niet dat u daar problemen mee hebt.

De heer Erik Matthijs : Ik heb dat niet ontkend. Ik heb gezegd dat het aanleggen van overstromingsgebieden op bepaalde plaatsen aangewezen kan zijn. Wat niet in het ontwerp staat, is dat de waterlopen ook onderhouden moeten worden. Dat heb ik gezegd.

De Inspectie stelt vast dat het decreet veel verder gaat dan door Europa werd gevraagd, en wijst erop dat de financiële gevolgen hiervan zeer zwaar kunnen zijn. Ik citeer uit het verslag : 'De opname van een aantal beginselen gaat verder dan vroegere teksten en Europese richtlijnen. De financiële gevolgen van een concreet dossier kunnen zeer zwaar zijn, maar het moet zo worden uitgevoerd want het staat in het decreet. Bijvoorbeeld, de schadelijke effecten inzake duurzaam watergebruik, natuurtechnische milieubouw, het kostenterugwinningsprincipe.' Verder staat : 'Het decreet kan leiden tot financiële consequenties die de beleidsvoerders niet hebben verwacht en feitelijk ook niet willen.'

De Inspectie van Financiën zegt eigenlijk : snoei in het aantal beginselen, want ze zijn niet allemaal tegelijk uitvoerbaar en sommige brengen zodanig veel kosten met zich mee dat het redelijkheidsprincipe wordt geschonden. CD&V vroeg in een amendement om het redelijkheidsprincipe op te nemen, maar dat werd verworpen.

De heer Lachaert had het ook over onteigeningen. Volgens het ontwerp van decreet kan er worden onteigend en is er een recht van voorkoop voor alle doelstellingen van het decreet. De Inspectie van Financiën stelt vast dat ook dit een belangrijke meerkost kan betekenen voor het Vlaams Gewest en vraagt : 'Wat zijn de prioriteiten van de Vlaamse regering binnen het gegeven budget ? Ligt de nadruk op het verwerven van eigendom binnen het kader integraal waterbeleid, of gaat de voorrang naar het verwerven binnen het VEN, of naar een verwerving voor gebiedsgericht beleid, zoals stadsbossen ?'

Ik stel vast dat deze regering zeer veel claims legt op privé-bezit en het eigendomsrecht uitholt, zodat de eigenaar op den duur zijn eigendom liever kwijt dan rijk is. We hebben voorgesteld om minstens het recht van voorkoop weg te laten, omdat dit voor de aanpalende en betrokken eigenaars en gebruikers veel rechtsonzekerheid en een waardeverminde-

ring meebrengt. De meerderheid had ook hier geen oren naar.

De waterschappen met rechtspersoonlijkheid zijn momenteel uit het ontwerp van decreet geschrapt, maar er is ondertussen tussen de coalitiepartners afgesproken dat die er wel degelijk komen via een vervolgdecreet. Daarover zegt de Inspectie het volgende : 'Deze tweede vennootschapsvorm zal duidelijk duurder zijn dan de eerste. Aangezien iedereen decretaal voor de tweede oplossing dient te opteren vanaf 2009, zal dat heel wat meerkosten voor het Vlaams Gewest betekenen. De waterschappen kunnen trouwens heel wat meer taken invullen dan momenteel polders en wateringen doen, zoals beheer van waterzuivering, grondwater, enzovoort. Men kan ervan uitgaan dat hiervan zal worden gebruik gemaakt, zodat de financiering evenredig zal toenemen.'

Met andere woorden, het wordt een onnodig dure grap in vergelijking met de huidige polders en wateringen. Als CD&V hebben we dan ook voorgesteld om de bestaande polders en wateringen te laten uitbreiden tot een logische en voldoende grote oppervlakte en daar waar nodig zelfs nieuwe op te richten.

Over de internationale verplichtingen zegt de inspectie het volgende : 'Omdat de Vlaamse Gemeenschap bijkomende kwaliteitsvereisten voorziet inzake oppervlakte- en grondwater, ecologische milieudoelstellingen, heeft dit ook bijkomende meetprogramma's voor gevolg en moeten er maatregelenprogramma's worden getroffen. De kosten inzake meetprogramma's zijn zeer aanzienlijk.' In 2003 spreken we van een budget van 527.500 euro. Voor 2004 en 2005 bedraagt dat 517.500 euro. In 2006 krijgen we plots het driedubbele : 1.605.725 euro. In de twee daaropvolgende jaren bedraagt het budget 1.528.225 euro. De afdeling Water voorziet ook nog eens in 5 VTE die samen nog eens 375.000 euro per jaar kosten.

Wat de kosten van de maatregelenprogramma's betreft, stelt de inspectie zich de volgende vraag : 'Is het symptomatisch dat voor de uitvoering van de maatregelenprogramma's, ter verduidelijking van de milieudoelstellingen, hier geen budgettaire weerslag wordt voorzien ?' De inspectie erkent dat 'de Vlaamse overheid zelf de doeleinden en de inspanningen kan bepalen'. Maar ze vult aan : 'Toch doet een en ander de vraag rijzen wat het zou kosten om doelstellingen te bereiken, iets wat toch in de bedoeling moet liggen van dit decreet.' Ook luidt het : 'Soms kunnen kosten moeilijk bepaald

Matthijs

worden omdat ze in de verre toekomst liggen, maar dit maakt ze niet minder reëel.'

Tot besluit haal ik de meest cruciale zin aan uit het hele inspectieverslag: 'De beleidsvraag of bij een reeds niet eenvoudige Vlaamse situatie op watergebied er hoger dient te worden gemikt dan wat de Europese kaderrichtlijn vooropstelt, dient met alle kracht te worden gesteld.' Dit is een zeer essentiële opmerking van de Inspectie van Financiën. Dit komt dus uit onverdachte bron. Dit zal veranderen. Momenteel zou het gaan om 62 VTE per jaar en bijna 4 miljoen euro meeruitgaven per jaar. Vanaf 2006 komt daar jaarlijks nog eens 250.000 euro bij en 13 VTE. Dit staat duidelijk in de bijlagen. De opmerkingen van de Inspectie van Financiën zijn zeer terecht.

De inspectie hoopte dat de geformuleerde algemene bedenkingen in het advies een verdere discussie en een verder inzicht mogelijk zouden maken. Voor de verkiezingen van 18 mei zei de heer De Gucht: 'Het wordt tijd dat de groenen redelijker worden.' De heer De Gucht denkt dat hij altijd gelijk heeft, hij heeft vaak ongelijk, maar in dit ene geval moet ik hem bijtreden.

Met dit ontwerp van decreet hadden de groenen en de blauwen de kans om te tonen dat ze redelijk zijn. Over die redelijkheid hebt u zelf gesproken, mijnheer Lachaert, en daarmee wordt het beste resultaat bereikt.

Het is een gemiste kans, zo blijkt. De coalitiepartners kunnen niet anders dan instemmen met het ontwerp van decreet, want bij de aanstelling van de twee nieuwe Agalev-ministers werd er beloofd dat het regeerakkoord zou worden uitgevoerd. Agalev zal in dit dossier de loyaliteit van zijn coalitiepartners eisen. Het Zomerakkoord van 21 juni 2002 moet worden uitgevoerd. De regering staat dus voor een dilemma. Als het ontwerp wordt goedgekeurd, dan zullen de kosten ongehoord hoog liggen. De Inspectie van Financiën bevestigt dit.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Matthijs, ik moet u tegenspreken. Ik ben het hierover inhoudelijk zelfs niet eens met mijn eigen partijvoorzitter. Het gaat niet om een principiële discussie. Ik heb het nu niet over de weerslag ervan in Humo, Knack, tv, enzovoort.

De heer Erik Matthijs : Knack heeft hier niets mee te maken. Waarom was het nodig een Zomerakkoord af te sluiten? U was het grondig met elkaar oneens.

De heer Patrick Lachaert : Het ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid moet worden goedgekeurd. Dat is een noodzaak. De vraag is hoe het ontwerp in praktijk moet worden omgezet. Er zal nog veel water door de Leie en de Schelde vloeien vooraleer alles op punt staat.

We hebben geen toegeving gedaan. Het ontwerp is essentieel. Daarover is geen discussie.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Lachaert, daarover ben ik het met u eens.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, ik ben zeer blij dat dit ontwerp nu voorligt. Ik zal hierop straks dieper ingaan.

Mijnheer Matthijs, het klopt dat we meer personeel en middelen zullen moeten inzetten voor het integraal waterbeleid. Het gaat niet alleen om de kwaliteit van het water maar ook om het tegengaan van het overstromingsrisico. De Vlaamse regering wil daar werk van maken.

U zei dat de groenen redelijk moeten zijn.

De heer Erik Matthijs : Dat zei de heer De Gucht.

De heer Johan Malcorps : Het akkoord over deze materie werd een week voor de regeringsvorming gesloten. Op dat moment hadden we reeds gezegd dat we, in samenspraak met de sector, een redelijke oplossing zouden zoeken voor de polders en wateringen. Er zou een vervolg op dit ontwerp komen. We kunnen perfect rekening houden met de opmerkingen van de Raad van State. We zouden de zaak opvolgen en de eerste fase van het ontwerp door het parlement laten goedkeuren. In een tweede fase zullen we de discussie over de waterschappen met al dan niet rechtspersoonlijkheid verder voeren. We zullen zien welke oplossing uit de bus komt.

We hebben in elk geval gekozen voor een evenwichtige benadering. Wat dat betreft, kunt u ons moeilijk verwijten maken.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Malcorps, het doet me plezier dat u in elkaars armen valt.

Matthijs

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ga verder met mijn betoog. Indien het parlement het ontwerp niet goedkeurt, dan stapt Agalev uit de regering. Dan is er geen meerderheid meer. Vlaanderen wordt gegijzeld door een heel kleine minderheid.

De groenen zijn duidelijk niet redelijker geworden. Ex-minister-president Dewael laat een onervaren nieuwkomer in het Vlaams Parlement dit dossier afronden.

CD&V is het ermee eens dat overstromingen dringend moeten worden aangepakt. We zijn het er evenwel niet mee eens dat de aangeboden dure structuur de oplossing zou bieden. U weet zeer goed dat dit niet klopt.

CD&V is het er natuurlijk mee eens dat de Europese regelgeving in een Vlaams decreet moeten worden omgezet, maar CD&V is het er dan weer niet mee eens dat onze regels strenger dan nodig worden gemaakt en dat Vlaanderen wat dit betreft per se de beste leerling moet zijn.

CD&V pleit voor een loutere afstemming van de Vlaamse regelgeving op de Europese richtlijnen en wetgeving, en concrete maatregelen tegen de wateroverlast. Ik vrees voor de volgende winter. Ik hoop dat ik me vergis. Met maatregelen op papier zijn de mensen niet geholpen.

Op basis van deze argumenten en het heldere verslag van de Inspectie van Financiën zal mijn fractie dit ontwerp niet goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben zeer verheugd dat we nu eindelijk een ontwerp over het waterbeleid hebben. We hebben er inderdaad lang op moeten wachten. We worden nu echter beloond voor ons geduld.

Het gaat duidelijk om nieuwe vormen van integratie van beleidsdomeinen, zowel horizontaal als verticaal. Ik denk daarbij aan milieu en natuur, maar ook aan waterbeheersing en economie. De integratie van bestuursniveaus is vrij uniek. Op het gebied van gewest, provincies, gemeenten en polders en watering is dat ook nodig.

Er wordt ook een belangrijk nieuw instrument gecreëerd : de watertoets. Het gaat om een volwaardige omzetting van de kaderrichtlijn Water. Daar-

voor is de nodige tijd uitgetrokken. Dat was een goede zaak, want zo kan men volledig tegemoetkomen aan wat de Europese richtlijn terzake voorschrijft.

In de commissie is een en ander duidelijk gesteld. Er mag bijvoorbeeld geen verdere achteruitgang optreden in de toestand van de aangetaste waterlichamen. Het gaat om een concretisering van het stand-stillprincipe in het decreet Algemeen milieu-beleid van 1995 en in het decreet Integraal water-beleid. Men stelt ook het principe veilig dat de tijdelijke achteruitgang slechts aanvaardbaar is als alle haalbare stappen zijn ondernomen om dat te voorkomen.

Het werk is nog niet af. Er zal wellicht een vervolg-decreet nodig zijn. Misschien is er op termijn ook een DIW-2 nodig, om het in onderwijstermen te zeggen. De kostenterugwinning moet opnieuw worden onderzocht, en er moet meer nadruk komen te liggen op een coherent beleid ter bestrijding en voorkoming van overstromingen. In dit decreet worden er op dat laatste vlak al stappen gezet. De grote inzet voor de bevolking is, naast de waterkwaliteit en het vissen en zwemmen in onze oppervlakte- en grondwateren, het probleem van de overstromingen. In de toekomst moeten daarvoor voldoende personeel en middelen worden ingezet.

Er zijn ook de problemen van de stijgende zeespiegel, meer stormoverlast en meer pieken van stortregens. Dat heeft allemaal te maken met het beruchte broeikas-effect. Los van het bestaande Sigma-plan moeten we een ruimer urgentieplan voor de waterbeheersing opstellen. Dat is een prioriteit voor deze en volgende regeringen. Het decreet Integraal waterbeleid biedt daartoe voor het eerst een structureel kader. Alle inspanningen moeten worden gebundeld. Al te dikwijls hebben we vastgesteld dat voor de bestrijding van zo'n belangrijke problemen er naast elkaar wordt gewerkt en te weinig wordt overlegd. De AWZ en Aminoal werken op dat vlak beter dan vroeger samen, maar het moet nog beter. Ook de samenwerking tussen het gewest en de lokale besturen moet verbeteren.

We moeten de bevolking duidelijk zeggen dat de dijken moeten worden bewaakt en de waterlopen moeten worden onderhouden. We moeten echter ook de politieke moed opbrengen om te stellen dat er meer ruimte voor water moet worden geboden, zoals in een brochure van het VIWC staat. Dat heeft niets te maken met een vermanend vingertje, maar alles met noodzaak. Vlaanderen kan niet anders dan de verschillende instrumenten tezelfder-

Malcorps

tijd aanwenden : de dijken bewaken, de knowhow over polders en wateringen gebruiken én overstromingsgebieden inrichten.

De provincie krijgt een belangrijke coördinerende rol. Dat wil echter niet zeggen dat het Vlaams Gewest geen sturende rol moet spelen in het proces van waterbeheersing en belangrijke beleidsbeslissingen zal moeten nemen. Ik denk dan aan de uitvoering van het Sigma-plan en de gecontroleerde overstromingsgebieden over beslissingen in verband met de verdieping van de Schelde tot de onderhandelingen met Nederland in de internationale Schelde-en- Maascommissie. Er moet terzake een coherent beleid worden gevoerd.

Het economische aspect is in dit decreet niet onderbelicht. Misschien wat anders dan Europa doet, is de multifunctionaliteit duidelijk in de tekst opgenomen. We mogen het economische aspect niet verengen tot de vertegenwoordiging van landbouworganisaties in sommige gremia. Die landbouworganisaties worden wel degelijk bij het beleid betrokken. De knowhow van polders en wateringen wordt erkend. Het beleid inzake waterhuishouding en de beveiliging tegen overstromingen is echter niet hun monopolie. Het beleid kan ook niet worden gevoerd ten dienste van één enkele economische sector. Het gaat om de economische en materiële belangen van alle sectoren en van de burgers.

Het is belangrijk dat de zaak wordt opengetrokken. Vlaanderen is een dichtbevolkt gebied. Het gaat hier niet alleen om landbouwgebieden, ook hele woonwijken worden bedreigd. Een globale aanpak en meer coördinatie zijn nodig.

In die zin zijn de aangegeven maatregelenprogramma's van groot belang. Ik pleit zowel voor een bovenstroomse aanpak, met het langer vasthouden van het regenwater, het pas laat laten infiltreren van het water en het tegengaan van de afvoer van erosiemateriaal, als voor een benedenstroomse aanpak met meer ruimte voor water en het inrichten van gecontroleerde overstromingsgebieden. De timing is daarbij van groot belang.

Er wordt terecht gewezen op de hoogdringendheid van de situatie. Zo'n scenario zal zich bij meer regenval in het najaar opnieuw voordoen, en we moeten de zaken zo snel mogelijk uitvoeren. In het ontwerp van decreet is een tijdsagenda aangegeven. Wij zullen nog heel wat tijd nodig hebben om sommige problemen te monitoren en de maatregelenprogramma's op gang te trekken. Ik pleit ervoor dat dit zo snel mogelijk gebeurt.

Ik wil even de timing bekijken waarin is voorzien voor de stroomgebiedsdistricten en het stroomgebiedsbeheersplan. Dat plan moet pas voor het eerst vastgesteld en bekend worden gemaakt tegen 2009. De aparte maatregelen zouden pas effectief worden uitgevoerd tegen 2012. Verder worden er garanties gevraagd voor een snelle en efficiënte monitoring. Dat zal al heel wat inspanningen vragen, als ik het verslag van de Inspectie van nanciën erop nalees. Belangrijker is dat er garanties komen voor snelle en efficiënte preventieve maatregelen inzake waterkwaliteit en het tegengaan van overstromingen.

Om die reden is het belangrijk de resultaten van de internationale Schelde- en Maascommissie te evalueren. Die commissie functioneert al jaren slecht. Er zijn nieuwe impulsen nodig en overleg met de buurlanden om tot een sluitend beleid te komen.

De eerste waterbeleidsnota moet tegen 2004 klaar zijn. De timing is daar gelukkig veel krappere. Dat betekent dat er een snelle samenstelling moet zijn van de coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid. De deelbekkenbeheersplannen moeten klaar zijn tegen 2006. Hopelijk is de timing voor alle bekken en deelbekken haalbaar. Er is nood aan een snelle afbakening van de deelbekken.

Wat de afstemming van het waterbeleid, het milieubeleid en het ruimtelijk beleid betreft, verwijs ik naar de aanbevelingen van de MINA-raad. De planningsprocedures verlopen over verschillende periodes. De waterbeleidsnota en het milieubeleidsplan zouden minimaal op elkaar moeten worden afgestemd. Beide zouden geleidelijk aan kunnen integreren tot een geheel.

Verder zijn er de instrumenten voor de afbakening van oeverzones, overstromingsgebieden en de wattertoets. Op termijn is dat misschien nog niet voldoende. Ik wijs hier, zoals in de commissie, op de nieuwe instrumenten die de MINA-raad naar voren schuift. Ik denk aan het waterkansplan of een waterpunctiekaart, die kan worden vertaald in een ruimtelijk structuurplan en ruimtelijke uitvoeringsplannen. Met dit ontwerp van decreet is de discussie nog niet gesloten. Wij moeten blijven nagaan hoe wij in de toekomst de bodem concreet gebruiken voor wonen, landbouw, industrie, natuur en recreatie. Wij moeten die noden kunnen afstemmen op de noden van een waterbeheersingssysteem. Ik herneem mijn pleidooi voor een algemene wa-

Malcorps

terzorgplicht, zoals de algemene natuurschuldigheid waarin in het decreet natuurbewoud is voorzien.

Inzake integratie betekent het ontwerp van decreet een belangrijke stap vooruit. Wij komen van een grote versnippering op het terrein. Jaren geleden heb ik al gezegd dat er een octopusakkoord voor het waterbeleid moest komen, met een eenheids-waterschuldigheid. In dat licht is de discussie over de waterschappen en de polders en wateringen zeer belangrijk. Er werd beslist om de rol van polders en wateringen in overleg met de verschillende partners van nabij te bekijken. Na de hoorzittingen werd gekozen voor meer integratie en meer fusies van polders en wateringen. Er zijn 110 polders en wateringen. Dat is teveel. Schaalvergroting is nodig om een meer integrale en minder sectorale werking te garanderen. De vraag is of dat voldoende zal blijken.

Wij blijven aandringen op een evolutie naar waterschappen met rechtspersoonlijkheid. Wij willen de discussie in overleg voeren en de evolutie aftasten. Wij hebben gekozen voor een organische ontwikkeling, voortdurend overleg, maximale inzet en een verzilvering van alle mensen, die nu reeds binnen polders en wateringen aan een duurzaam waterbeheer werken. Die mensen moeten ook beloond worden. We moeten hen meekrijgen en dan zien we waar we uitkomen : in welke mate we het Nederlandse model, waaraan ook plus- en minpunten verbonden zijn, kunnen volgen.

De goedkeuring van dit decreet Integraal waterbeleid is een belangrijke mijlpaal in het Vlaamse milieubeleid. In de toekomst zullen we verdere stappen zetten om te komen tot een integraal luchtbeleid – met ook op dit terrein de omzetting van Europese kaderrichtlijnen – en misschien zelfs een integraal bodembeleid, waarnaar de minister ook al verwezen heeft. Het zal ook nodig zijn dit te doen.

We kunnen vaststellen dat we steeds minder met milieu in de enge betekenis bezig zijn, maar meer met een multifunctioneel duurzaamheidsbeleid, met als inzet de maatschappelijke waarden en de toewijzing van water, lucht en bodem. Dit is de uitdaging voor de toekomst. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : de heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van de-

creet Integraal waterbeleid is ingediend in het Vlaams parlement op 19 mei 2003. Dit is niet zonder belang, want het is de dag na de onzachte buiklanding van de groenen bij de federale verkiezingen.

Er is een aantal jaren gewerkt aan dit ontwerpdecreet. Er is gewikt en gewogen en uiteindelijk moet het Vlaams Parlement dit ontwerpdecreet binnen de maand behandelen, doorslikken, en, ik zou bijna zeggen, door de strot geramd krijgen.

Minister Sannen, dit ontwerp van decreet is ingediend op 19 mei, wat betekent dat dit niet van u is. Dat u wellicht een aantal onderdelen, tegen beter weten in, moet verdedigen. De toekomst zal dit uitwijzen.

Dit decreet werd ons voorgesteld als het middel om maatregelen tegen overstromingen en wateroverlast mogelijk te maken. Dit decreet zou een integraal decreet zijn, maar niets is minder waar. Ik citeer collega Bex, eminent milieuspecialist van de VU-ID, nu Spirit-groep : 'Dit ontwerp van decreet is niet echt een integrale benadering van het waterbeleid. Daarom moet het in samenhang worden gezien met andere decreten.' Als die kritische stem uit de meerderheid komt, collega's, mogen we vanuit de oppositie toch enkele randopmerkingen maken bij dit decreet.

Het is een kaderdecreet dat zeer vaag blijft en zich toespitst op enkele onderdelen, maar veel vragen onbeantwoord laat, vooral wat betreft de invloed op heel wat sociaal-economische factoren. De filosofie van het ontwerp van decreet is ruimte te geven aan het water : laat het water de vrije loop. Ik herinner me een televisieprogramma op de commerciële zender van enkele jaren geleden. Hierin zegt Walter Capiau : 'Laat maar komen, Greetje'. Laat het water maar komen en we zien wel waar het terechtkomt : dat is de filosofie van dit decreet.

Over de andere verantwoordelijkheden, die de verantwoordelijken de voorbije decennia voor een groot deel hebben ontlopen, wordt weinig of niet gesproken. Hoe zit het met de uitdieping van onze waterlopen ? Hoe zit het met de efficiënte en constante baggerwerken van onze waterlopen ? Hoe zit het met de ophoging van de dijken waar dat nodig is ? Op het terrein moeten we evenwel vaststellen dat de overheid vaak tekortschiet.

Dit ontwerp van decreet lost deze problemen niet op. Mijn fractie heeft de uitvoering van het Sigma-plan steeds verdedigd. Enkele decennia geleden is in Nederland het Deltaplan ten uitvoer gebracht.

Wymeersch

De Nederlanders hebben onmiddellijk de hand aan de ploeg geslagen en allerlei zaken gerealiseerd. In Vlaanderen discussiëren we nog altijd over deelaspecten van het Sigmaplan.

Dit ontwerp van decreet bevat uiteraard een aantal positieve elementen. We nemen akte van het voorstellen om het waterbeheer in de toekomst gebiedsgericht, binnen de grenzen van de verschillende stroomgebieden en deelbekkens, te organiseren.

Voor elk hydrografisch niveau zullen organisatiestructuren en beheersplannen worden opgesteld. Of deze aanpak in de praktijk zal functioneren, valt nog af te wachten. Zoals iedereen weet, verloopt het invullen van een planmatig beleid bijzonder traag.

De huidige duurzame lokale waterplannen zijn in het kader van de samenwerkingsovereenkomsten met de gemeenten en met de provincies op vrijwillige basis tot stand gekomen. Het is een goede zaak dat de waterhuishoudingsplannen van polders en wateringen zullen worden gebruikt om de waterbeleidsnota, de stroomgebiedbeheersplannen, de bekengebiedbeheersplannen en de deelbekkenbeheersplannen op te maken.

In de aanloop naar dit ontwerp van decreet is heel wat gezegd over de rol en de structuur die polders en wateringen in de toekomst zullen krijgen. De meerderheidspartijen hebben het verzet van een aantal oppositieleiden tegen dit ontwerp van decreet vastgepind op de discussie over de eventuele rechtspersoonlijkheid van polders en wateringen. Mijn fractie heeft zich steeds tegen de rechtspersoonlijkheid van waterschappen gekant. Wij zijn er immers van overtuigd dat dit voor een toename van de polderlasten zou zorgen. Het is positief dat polders en wateringen voorlopig blijven bestaan en dat de soepele samenwerkingsvormen zonder rechtspersoonlijkheid kunnen blijven opereren en met andere actoren kunnen blijven samenwerken.

Dit enthousiasme moet echter enigszins worden getemperd. Tenslotte gaat het hier om een overgangsregeling. De ervaring en de kennis van de goedwerkende polders en wateringen wordt gevaloriseerd. Minister Sannen steekt zijn scepsis evenwel niet onder stoelen of banken. Zo heeft hij tijdens de commissiebespreking van het ontwerp van decreet gezegd dat 'uit de praktijk zal blijken of de betrokken besturen de integrale benadering aankunnen en of ze kunnen worden ingeschakeld in

een beleid dat niet enkel gericht is op het belang van de ingelanden'.

Als voorstander van waterschappen met rechtspersoonlijkheid is minister Sannen ervan overtuigd dat vrijblijvende, flexibele samenwerkingen minder mogelijkheden bieden om taken en opdrachten concreet uit te voeren. Tijdens de commissiebespreking van dit ontwerp van decreet heeft hij zich overigens expliciet voor waterschappen met rechtspersoonlijkheid uitgesproken. Op een vraag van de heer Matthijs heeft hij geantwoord dat vanaf een bepaald ogenblik enkel structuren met rechtspersoonlijkheid voor het beheer van de waterschappen zullen kunnen instaan.

Bovendien heeft minister Sannen aangekondigd dat hij de bevoegde commissie binnen vier of vijf maanden een vervolgdecreet zal voorleggen. In dit vervolgdecreet, dat we nog voor het einde van dit jaar mogen verwachten, zal aan de waterschappen, met inbegrip van polders en wateringen, ongetwijfeld rechtspersoonlijkheid worden verleend.

Verder vinden we dit ontwerp nog maar eens een aanslag op de open ruimte. De voorbije jaren heeft iedereen de mond vol over ruimte creëren voor natuur. Vandaag is er sprake van ruimte voor water. We hebben ruimte voor bossen moeten creëren. Aan een filosofie van ruimte voor de mens is men echter blijkbaar nog steeds niet toe.

De open ruimte wordt voor een zeer belangrijk deel ingenomen door de landbouw. We moeten daar even bij stilstaan, want uiteindelijk zijn we allemaal gebruikers van de landbouwruimte. Niet alleen maakt die deel uit van de ruimtelijke ordening, ze staat ook in voor onze voedselvoorziening. De landbouwruimte in Vlaanderen is zeer krap. Inzake voedselzekerheid is deze ruimte zelfs veel te krap. Landbouwruimte definitief beschikbaar stellen voor het water is onverantwoord in het perspectief van die voedselzekerheid en zal de landbouwers dwingen tot een verdere intensifiëring. Dat zal ongetwijfeld gevolgen hebben voor het milieu. Deze vicieuze cirkel zal ertoe leiden dat de verborgen agenda zal worden afgewerkt.

Ik ga zijn woorden niet letterlijk citeren – dat komt volgend jaar nog wel eens te pas, bij andere gelegenheden –, maar ik herinner me dat de heer Denys een jaar of twee geleden op deze tribune stelde dat hij van elke tekst, elk ontwerp en voorstel van decreet dat op de landbouw betrekking had of kon hebben, de invloed op de landbouw zou bestudeerd zien. Dat was de landbouwtoets. *(Opmerkingen van de heer André Denys)*

Wymeersch

Mijnheer Denys, zowel de zogenaamde democratische als de volgens u iets minder democratische oppositie heeft een landbouweffectenrapport gevraagd. Daarin werden we niet gevolgd, niet door de meerderheid en ook niet door uw fractie. Blijkbaar is die landbouwtoets dus niet nodig bij dit ontwerp. We blijven erbij dat dit ontwerp van kaderdecreet heel wat gevaren met zich meebrengt voor de gebruikers van de open ruimte, en in eerste instantie voor de landbouw. De toekomst zal ons gelijk geven.

Begrijp ons niet verkeerd : wij willen komen tot een volwaardig multidisciplinair waterbeleid. De behoeftes aan de verschillende maatschappelijke activiteiten moeten gelijktijdig en evenwichtig tegen elkaar worden afgewogen. Vandaag is echter totaal geen sprake van die gelijktijdigheid, en zeker niet van die evenwichtigheid. Er wordt geen rekening gehouden met de economische en sociale gevolgen van dit integraal waterbeleid. Dit ontwerp betreft een beleid in functie van het milieu. In feite is het dus een ontwerp van milieudecreet, en dus geen ontwerp van waterdecreet.

In de bekken- of deelbekkenbeheersplannen kunnen de huidige oeverzones verder worden afgebakend, bijvoorbeeld bij de aanwezigheid van interessante natuurwaarden, en dus niet alleen bij erosieproblemen of een te hoge instroom van pesticiden. Ook zal bij de afbakening van een bredere oeverzone de erfdiensbaarheid verschuiven. Dat is ook logisch, en u weet wat dat betekent voor de onderhoudswerkzaamheden.

We zijn er niet van overtuigd dat er voldoende rekening is gehouden met de niet-ecologische functies van de oeverzones. Waar is de compensatieregeling voor sociaal-economisch verlies ? Grondeigenaars of -gebruikers kunnen alleen een vergoeding vragen als de maatregelen verder gaan dan de zogenaamde basismilieukwaliteitsnorm. Wat is echter de basismilieukwaliteit van een oeverzone ? Onzekerheid is dus troef. Daarenboven mogen oeverzones zeker niet zo breed worden dat ze de facto kleine overstromingsgebieden kunnen worden.

Overstromingsgebieden zijn expliciet en rechtstreeks slechts één van de mogelijke oplossingen. Wat echter de gevolgen zijn van de afbakening ervan voor de eigenaars en gebruikers in deze gebieden, wordt weinig aangekaart. Het gevolg is opnieuw rechtsonzekerheid. De minister zei trouwens zelf tijdens de discussie in de commissie dat het

geval per geval zal worden bekeken of overstromingsgebieden in de ruimtebalans zullen worden opgenomen als landbouwgrond of als natuurgebied.

Wat betreft onteigeningen voor het algemeen nut, is het voor ons duidelijk dat een grond die door het gevoerde waterbeleid niet meer voor zijn bestemming kan worden gebruikt, waardeloos wordt voor de gebruiker. Er zou dan ook inderdaad een landbouweffectenrapport moeten worden opgemaakt vooraleer een overstromingsgebied wordt afgebakend. Dat kan ook maar gebeuren mits de inspraak van de landbouwers, en bij voorkeur slechts op landbouwkundig minder waardevolle gronden. Daarnaast is het ook mogelijk door de aanleg van waterkeringen en andere kunstwerken de nadelige gevolgen voor de landbouw tot een minimum te beperken, zodat ook het aantal overstromingsgebieden tot een minimum kan worden herleid.

Er kunnen zich in overstromingsgebieden twee situaties voordoen. Ofwel is het er niet meer mogelijk aan landbouw te doen, ingevolge de veelvuldige overstromingen van het gebied. In dat geval dient het overstromingsgebied in de ruimtelijke planning te worden opgenomen als natuurgebied en moet het in de taakstelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden afgetrokken van de bijkomende oppervlakte voor reservaten en natuur. Immers, de overheid wil in deze overstromingsgebieden aan natuurontwikkeling doen. Eigenaars moeten in deze situatie de keuze hebben tussen hetzij een schadevergoeding voor de waardevermindering van de gronden, hetzij de aankoopplicht van het Vlaams Gewest. Ofwel is landbouw nog wel mogelijk. De gebruiker die dan toch schade lijdt ingevolge eventuele overstromingen in die overstromingsgebieden, moet het recht hebben op een vergoeding voor de schade en het inkomensverlies.

Collega's, we hebben in korte bewoordingen proberen aan te tonen dat dit ontwerp van decreet integraal waterbeleid geen integraal decreet is, en bovendien een natuurdecreet is dat aansluit bij de verdoken agenda voor de inname van de open ruimte en het landbouwgebied. We hebben absoluut niets tegen een oplossing voor de wateroverlastproblemen. Onze houding is echter een consequente houding, ook wat het gebruik van de open ruimtes betreft. En dat kan niet van iedereen in dit Vlaams Parlement worden gezegd. Ik verwijs naar de houding van sommige fracties bij de discussie over de afbakening van het VEN. Daarbij is er vooraf geen overleg of inspraak geweest, hoewel dit zo was vastgelegd.

Wymeersch

Sommige mensen hebben blijkbaar het signaal, niet alleen dat van 18 mei maar ook het schot voor de boeg van 11 mei, niet goed begrepen. Ik vraag me dan ook af of bij een volgende volksopstand tegen maatregelen van deze regering, opnieuw dezelfde mensen, partijen, coaches, en bijna ex-ministers vooraan in de betoging zullen lopen.

Dit ontwerp van decreet is volgens mijn fractie een verdoken inname van natuur ten opzichte van landbouw, waardoor de ruimtebalans wordt scheefgetrokken. Dit onderwerp zal straks opnieuw ter sprake komen bij de bespreking van het voorstel van resolutie inzake duurzaam landbouwbeleid. Zolang er geen werk wordt gemaakt van een afbakening van de agrarische structuur zullen we de grootste moeite blijven hebben met diverse ontwerpen en voorstellen van decreet die een impact hebben op de open ruimte en de landbouw. We zullen dan ook met overtuiging tegen dit ontwerp van decreet stemmen. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil niet verder ingaan op de technische discussies die vanmorgen al zijn gevoerd. Die zijn ook in de commissie en tijdens de hoorzittingen aan de orde gesteld. Ik wil wel een aantal politieke punten naar voren brengen.

Ten eerste stel ik vast dat de discussie over het integraal waterbeleid al drie legislaturen meegaat. De heer De Batselier, begin de jaren negentig minister van Leefmilieu, had destijds al een decreet ingediend over het integraal waterbeleid. Het werd door de regering goedgekeurd, maar raakte niet door het parlement. Daarna heeft ook toenmalig minister van Leefmilieu, de heer Kelchtermans, een initiatief genomen. Daarover is toen veel gediscussieerd maar het heeft nooit de finale gehaald.

Het pijnpunt bij CD&V – over het Vlaams Blok wil ik het niet hebben want die zijn overal tegen – is echter dat er in de commissie voor Leefmilieu allemaal landbouwspecialisten zitten. In een vorige legislatuur hadden we nog een zeker evenwicht met de heer Quintelier en de heer Marsoul die vanuit het oogpunt van milieu en natuur nog een ander accent konden leggen. Vandaag discussiëren we in de commissie voor Leefmilieu hoofdzakelijk nog over Landbouw.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Timmermans, u bent voorzitter van de commissie voor Leefmilieu. U kunt zich veel permitteren, maar niet het catalogeren van mensen. Ik denk dat mijn kennis over vele aspecten van het leefmilieu heel wat ruimer is. Ik vraag dat u zich aan uw tekst houdt.

De heer Jacques Timmermans : Ik heb geen tekst nodig. Ik geef een mening vanuit mijn ervaring en ik bekijk die zelfs wat van op afstand. Ik heb toch enige ervaring in de commissie voor Leefmilieu waarvan ik sinds 1988 lid ben.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric van Rompuy : We kunnen over het verleden beginnen, maar de sp.a zit in de Vlaamse regering sinds 1981, op twee jaar na. U hebt ook de minister van Leefmilieu geleverd en u was ook de vorige legislatuur in de Vlaamse regering aanwezig. Ik vraag daarom dat de sp.a over vandaag of morgen zou spreken. Als u over verantwoordelijkheden spreekt, spreek dan over uzelf. Ik heb al die vergaderingen meegemaakt van interkabinettenwerkgroepen waar men nooit uitraakte omdat de mensen van verenigingen zoals Natuurpunt de meest onmogelijke dingen verdedigden zodat geen enkel ontwerp mogelijk was. Houd u aan vandaag en de toekomst en zwijg over de jaren negentig, want daarvoor draagt u zelf de verantwoordelijkheid.

De heer Jacques Timmermans : Ik spreek over vandaag en stel vast dat over elk voorstel of ontwerp dat in de commissie komt, CD&V zegt er niet voor maar ook niet tegen te zijn. Alles wat ook maar rood-groen en blauw is, probeert CD&V te demoniseren. Op het terrein wordt valse informatie gegeven. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy en de heer Erik Matthijs)* Ik zeg dat over alle banken heen van degenen die gebruik en misbruik hebben gemaakt van onoordeelkundige kritiek. U moet het boekje over zagezegde verboden van visvangst, jacht en weet ik veel maar openslaan. U moet groen maar verder demoniseren : op 18 mei hebt u er in elk geval geen vruchten van geplukt. Het is mijn goed recht om hier politiek te discussiëren.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Timmermans, richt u tot de VLD. Wie was er op de beto-

Van Rompuy

ging in Gent ? Wie heeft er de leiding van de betoging ontvangen ? Wie heeft er beloftes gedaan ? De betogers werden ontvangen op het kabinet van toenmalig minister-president Dewael. Richt u tot de VLD ! U zult er nog mee besturen ook !

De heer Jacques Timmermans : Ik breng hulde aan de heer Lachaert die zich afzijdig heeft gehouden omdat hij de kennis van zaken heeft om te weten waarover het werkelijk gaat. Dat is de realiteit.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, de indianenverhalen hebben me altijd zeer gestoord. Ik begrijp wel dat de weken en de dagen voor de verkiezingen iedereen wat aan de mensen wil trekken, bij voorkeur aan wie er niets van afweten. Er wordt dan nooit een discussie over de inhoud, maar altijd over de vorm gevoerd. In bepaalde geesten strookt die trouwens niet altijd met de realiteit. Ik steun de voorzitter van de commissie voor Leefmilieu daarin volledig.

Zijn analyse over de houding van CD&V is correct. Mij verbaast telkens hoe een zo grote partij, met een groot historisch verleden, al de problemen van, bijvoorbeeld, milieu en soms zelfs van ruimtelijke ordening altijd slechts vanuit één hoek bekijkt, namelijk die van de landbouw. Dat is niet nodig. Milieu omvat veel meer dan landbouw alleen, hoewel ik alle respect heb voor de landbouw. Ik kan wel begrijpen dat u de VLD hier tegen de landbouw en de polders en wateringën wilt opzetten.

Daar gaat het hier eigenlijk niet over, maar wel over de benadering van een milieuprobleem en over de benadering van het integraal waterbeleid. Uw perceptie over deze aangelegenheid is totaal anders. En perceptie, daar draait het in de politiek om.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Lachaert, ik kan u niet verhinderen hier het proces te maken van onze partij, maar u kunt mij ook niet verhinderen mijn gedacht te zeggen over wat u doet. U spreekt hier immers een totaal andere taal dan op het veld. Wij daarentegen spreken overal dezelfde taal.

De heer Jacques Timmermans : Collega's, we zijn verheugd dat het ontwerp van decreet er eindelijk is en we zullen het met vol enthousiasme steunen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Ook de geschiedenis heeft haar rechten. We hadden ooit een concreet voorstel, maar met de toenmalige CVP zijn we nooit verder dan dat geraakt. Ik kan dat alleen maar vaststellen.

Nu is er eindelijk een echt ontwerp van decreet. We beseffen in dat verband dat een integrale benadering niet gemakkelijk is. We beseffen ook dat het hier nog maar om een beginpunt gaat en dat er nog heel wat werk aan de winkel is om een en ander geïntegreerd en vanuit verschillende invalshoeken uit te voeren. Vandaag creëren we via dat kaderdecreet enkel een aantal instrumenten.

Ik hoor hier al te gemakkelijk zeggen 'ruimte voor water' of 'ruimte voor mensen'. Maar wie zijn er de eerste slachtoffers als zich overstromingen voordoen ? De mensen ! En wie betaalt dan de schadevergoeding ? Er werd toegelaten dat in de oeverzones constructies werden neergepoot, maar nu worden die eindelijk aan een watertoets onderworpen.

Wij, maar ook vele gemeentebesturen, hebben toegelaten om op die oeverzones te bouwen, en om die zone non idificante en erfdiensbaarheid te laten innemen door mensen van allerlei kunne en slag. Daar is nooit tegen opgetreden. Nu de overheid dat eindelijk wil ordenen en samenbrengen in een globaal concept om die noodzakelijke ruimte voor water te creëren, wordt opnieuw kritiek geuit. Nu installeert de overheid eindelijk een instrumentarium dat misschien nog bijschaving vergt en dat op het terrein verder uitgetest en verbeterd moet worden, waarbij ook de decreetgevers ver na ons nog een tijdje zoet mee zullen zijn. We moeten in ieder geval een beginpunt durven zetten en dat is precies wat we vandaag doen. Ik vraag dan ook aan de minister, aan zijn kabinet en aan de hele Vlaamse regering om daaraan voort te werken.

De wet op de polders en wateringën moet aan de betreffende doelstellingen worden aangepast en moet verder worden gedemocratiseerd. Ik verwijs in dit verband naar de nieuwe taakstelling vanuit polders en wateringën. Op de hoorzittingen zeiden de afgevaardigden van Polders en Wateringën zelfs dat onze kritiek dienaangaande terecht is en dat ze zelf vragende partij zijn om een en ander aan de nieuwe situatie van vandaag en aan de nieuwe inzichten aan te passen.

Collega's, ik heb hier het verslag voor mij liggen van de vergadering van de verenigde commissies van 16 januari 2003 die na de overstromingen plaatsvond. Daarbij stel ik vast dat in theorie elke partij gewonnen is voor integraal waterbeleid. In de praktijk liggen de zaken echter anders. Over be-

Timmermans

paalde details wordt dan moeilijk gedaan. Zo is CD&V tegen het recht op voorkoop, hoewel ze dat op andere domeinen – bijvoorbeeld inzake sociale huisvesting – wel aanvaardt omdat het nu eenmaal om een noodzakelijk instrument gaat dat we met redelijkheid moeten gebruiken, zoals in alle wetgevingen het geval is. Dikwijls nemen we over dezelfde principes een verschillende houding aan. Dat is niet correct.

Dit ontwerp van decreet is een eerste stap. Het moet worden verbeterd en administratief vereenvoudigd ten opzichte van alle andere decreten inzake waterlopen, ruimtelijke ordening, enzovoort. Er is nog veel werk aan de winkel.

We aanvaarden die kritiek. Het is onmogelijk om alles vandaag te doen, maar nu moeten we werk maken van de eerste fase. Dat is absoluut noodzakelijk. We steunen minister Sannen bij het uitwerken van de vervolgdecreten en bij alle noodzakelijke instrumenten die nog nodig zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heren Lachaert, Timmermans en Malcorps hebben gezegd dat de discussie over het integraal waterbeheer al meer dan een decennium duurt. Tien jaar geleden al was men er zich van bewust dat het beheersen van de kwaliteit en de kwantiteit van water belangrijk was en een integrale aanpak behoefde, om problemen van overstromingen, zoals we die vorige winter nog hebben gekend, tegen te gaan.

Het was moeilijk om een compromis te bereiken, maar ik ben verheugd dat we vandaag over een ontwerp van decreet kunnen spreken dat morgen hopelijk wordt goedgekeurd. Mijnheer Lachaert, ik neem graag de felicitaties voor die tekst in ontvangst, niet namens mezelf, maar namens mijn administratie, mijn medewerkers, de commissieleden, de ministers van deze regering en vooral namens voormalig minister Dua, die er de voorbije jaren de motor van is geweest.

Dit ontwerp van decreet gaat verder dan wat wordt geëist door Europa. Het is nodig om de kwaliteit van ons oppervlaktewater te bewaken en te verbeteren, om de kwantiteit te beheersen, en om in de

toekomst de wateroverlast te kunnen kanaliseren, beheersen en beperken.

Mijnheer Matthijs, de kostprijs daarvan is niet helemaal te berekenen. Consequenties van bepaalde maatregelen kunnen pas worden ingeschat als de plannen klaar zijn. Tegenover de kostprijs van de maatregelen moeten we de kostprijs van overstromingen voor de burgers en de openbare besturen zetten. De kwaliteit van ons water daalt alsmaar. We moeten ervoor zorgen dat deze gevrijwaard blijft. De maatregel inzake het sokkelwater moeten we nemen, omdat ons drinkwater belangrijk is. Het drinkwater werd misschien nog onvoldoende opgenomen in de teksten. Integraal waterbeleid gaat over kwantiteit en kwaliteit en heeft een kostprijs, maar vermijdt ook een kostprijs die we anders zouden moeten betalen, maar die we evenmin kunnen berekenen.

Ik ga in op een paar opmerkingen en vragen. Ik stel samen met de heer Timmermans vast dat het debat vooral over kleine details ging zoals het voorkooprecht, de planningsproblemen en zo meer. Natuurlijk zijn die elementen van belang, maar het politieke element, namelijk dat eindelijk werk wordt gemaakt van een integraal waterbeleid, kwam niet sterk naar voren. Ongetwijfeld zal het ontwerp van decreet later nog verfijning en bijsturing vergen, maar de politieke discussie werd te weinig in de verf gezet. Toch wil ik ingaan op de concrete opmerkingen.

Het werk is natuurlijk nog niet af, want het gaat over een kaderdecreet. Ik begrijp de commotie niet over de risico's en gevolgen voor de landbouw en over het teveel aan natuurbeleid. Met dit kaderdecreet wordt een structuur in het leven geroepen om het integraal waterbeleid te kunnen voeren. Die structuur moet daarna worden geïmplementeerd. Er zullen nog bepalingen komen over de water-toets, over het verwerven van gronden, over de aankoopplicht en de vergoedingsplicht. We moeten daarbij zo billijk en voorzichtig mogelijk te werk gaan. Er zal nog vastgelegd worden hoe de coördinerende commissie integraal waterbeleid wordt samengesteld, hoe het zit met de bekkenbesturen en bekkenraden. Al deze zaken moeten concreet worden gemaakt. Ik engageer me ertoe om hiermee tegen het einde van dit jaar klaar te zijn, want anders zullen indianenverhalen ontstaan die we best zo snel mogelijk de kop indrukken.

De regering zal niet alleen werk maken van de nodige besluiten, maar heeft ook reeds een vervolgdecreet aangekondigd. Ik sta even stil bij het afgeleide debat over de eventuele komst van een wa-

Sannen

terschap met rechtspersoonlijkheid. In het ontwerp van decreet staat dat alle betrokkenen voor waterbeheer moeten worden samengebracht in een waterschap zonder rechtspersoonlijkheid, dat wordt gestimuleerd en ondersteund door de provincies. Polders, wateringen en gemeenten zullen dus bij de zaak worden betrokken en moeten proberen een plan uit te tekenen.

De uitgetekende plannen, de afspraken en de voorstellen zullen op een bepaald ogenblik ook moeten worden uitgevoerd. Het is interessant dat er dan een entiteit is die niet alleen plannen maakt, maar de overkoepelende plannen ook kan uitvoeren. Wie of wat daarvoor moet instaan, is voor mij belangrijk : een waterschap met rechtspersoonlijkheid, aangepaste polders en wateringen of de provincie die via buitendiensten stuurt. Dat is niet belangrijk, enkel een fetisj. Efficiëntie is hier prioritaair.

Wel belangrijk is de knowhow van de polders en wateringen, van de gemeentebesturen en van de provincies. De polders en wateringen bestrijken een deel van Vlaanderen, maar niet heel Vlaanderen. Ze moeten worden samengebracht en daarvoor is de creatie van een entiteit nodig. Aangepaste polders en wateringen met een vernieuwde invulling behoren tot de mogelijkheden. Het is onze verantwoordelijkheid om daartoe een vervolgcreeet uit te werken.

Ik pleit niet voor de afschaffing van Polders en Wateringen, mijnheer Wymeersch. Ik pleit niet voor een waterschap met rechtspersoonlijkheid. Ik pleit enkel voor een entiteit die op grotere schaal het beleid kan uitvoeren. Dat is efficiënter. Hoe die entiteit er zal uitzien, wordt later beoordeeld. Ik hoop dat dit minder relevante onderdeel van het ontwerp van decreet hiermee duidelijker is geworden.

Ik wil nog iets zeggen over de planningsschema's. Er komen drie niveaus van planning, dit is uiteindelijk een vereenvoudiging. Mijnheer Matthijs, u verwees naar alle mogelijke andere plannen die er bestaan. De administratie Waterwegen spreekt over functie- en waterbeheersingsplannen. De VMM spreekt over algemene waterkwaliteitsplannen. Binnen Aminal wordt er gesproken van waterhuishoudingsplannen en ecosysteemvisies. Provincies maken dan weer andere plannen. Er komen nu drie duidelijke niveaus van plannen : deelbekkenstructuurplannen, bekkenbeheersplannen en stroomgebiedbeheersplannen. Dat brengt geen grotere onduidelijkheid met zich mee. Integendeel,

dit ontwerp van decreet maakt de dingen eenvoudiger.

Een ander element is het feit dat we een aanslag zouden plegen op de open ruimte en geen rekening zouden houden met de landbouw. Dit ontwerp van decreet beschermt echter de open ruimte. We proberen controle te krijgen over de open ruimte die nu ongecontroleerd kan overstromen. We geven de landbouwer daardoor meer zekerheid omdat hij duidelijk zal weten dat bepaalde gebieden overstromingsgebieden of oeverzones zijn. De andere akkers of weilanden hebben omzeggens bijna geen kans meer om te overstromen. Met dit ontwerp van decreet kan een landbouwer zijn activiteiten beter plannen. Hij zal weten waaraan hij toe is en welke risico's er zijn. Voor overstromingsgebieden staan daar uiteraard de noodzakelijke vergoedingen tegenover.

Het is niet zo dat elk overstromingsgebied uit het areaal van de landbouw wordt geschrapt, mijnheer Wymeersch. Het kan wel dat op gebieden die de kans lopen om geregeld te overstromen, er geen echte landbouwproductie meer kan worden uitgevoerd. U zegt dat elk overstromingsgebied sowieso niet meer in aanmerking komt om gerekend te worden bij de oppervlakte landbouwgebied. Dat lijkt me overdreven.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de minister, ik heb u enkel geciteerd. U zegt dat geval per geval zal worden beoordeeld. U hebt gelijk dat de maatregelen in het ontwerp van decreet enige zekerheid bieden voor de landbouwer. Er is echter ook een andere kant aan de medaille. Dat betekent per definitie ook dat er een gedeelte van de open ruimte die nu landbouwgebied is, zal veranderen in natuurgebied. We kunnen daar enkel mee instemmen in geval van 'minderwaardige' landbouwgronden. Als het niet over minderwaardige landbouwgronden gaat, moeten we onderzoeken of er geen andere mogelijkheden zijn om deze gebieden te beschermen tegen het water.

Minister Ludo Sannen : Uiteraard zullen we in de eerste plaats kiezen voor de meest natuurlijke overstromingsgebieden. Daarnaast is dat natuurlijke proces op veel plaatsen onmogelijk gemaakt door urbanisatie en dergelijke. Dus moeten we wel zoeken naar nieuwe gebieden. Daarbij zullen we rekening houden met de kwaliteit en de omstandigheden. Ik weet nog niet of er zoveel bijkomend landbouwgebied zal verloren gaan. De echte overs-

Sannen

tromingsgebieden zijn wellicht als natuurgebied aangeduid in het gewestplan. Ik kan me dus nog niet uitspreken over de consequenties en de hoeveelheid hectare.

Wat me enorm verbaast, is dat sommigen niet weten dat er een landbouweffectentoets plaatsvindt. Laat me duidelijk zijn, in artikel 6 wordt bepaald dat elke beheersmaatregel getoetst moet worden voor alle mogelijke sectoren. Dat geldt voor de landbouw, de economie en voor andere, sociale aspecten. Er zijn zoveel elementen en betrokkenen die kunnen worden beïnvloed door onze planning. Alle gevolgen moeten in kaart worden gebracht en beoordeeld. Er gebeurt een landbouweffectentoets, maar ook de effecten voor de andere actoren worden getoetst. Volgens mij is het parlement verantwoordelijk voor het algemeen belang, en niet voor slechts één sector.

Mijnheer Matthijs, u verwijt ons dat we de afspraken niet zouden nakomen. We hebben gedurende jaren overleg gepleegd en vergaderd met alle betrokkenen. U kunt ons niets verwijten. U vindt de organisatie van hoorzittingen hier onvoldoende. Een hoorzitting is echter een activiteit van het parlement, en gericht naar het parlement. U vermengt twee zaken. Ik zal me niet uitspreken over de activiteiten van het parlement, maar u kunt mij en de regering niets verwijten op basis van uw eigen activiteiten.

Ik ben niet ingegaan op alle elementen van het ontwerp van decreet, maar ik heb de belangrijkste eruit gepikt. We hebben overigens uitvoerige besprekingen gevoerd in de commissie.

U was een van de founding fathers van dit ontwerp van decreet, mijnheer de voorzitter. Ik hoop dat we hiermee een grote stap vooruit zetten naar een integraal waterbeheer. Al is dit slechts een eerste stap, het is wel een belangrijke. Het moeilijkste moet misschien nog gebeuren. Iedereen moet worden geraadpleegd en bij de verdere plannen worden betrokken. Het is mijn ambitie om een voldoende groot draagvlak te scheppen opdat het integraal waterbeleid in Vlaanderen werkelijkheid zou worden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

TITEL I

Doelstellingen, beginselen, organisatie,
voorbereiding en opvolging
van het integraal waterbeleid

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Dit decreet is van toepassing op de watersystemen gelegen in het Vlaamse Gewest.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. De definities opgenomen in artikel 1.1.2, § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zijn van toepassing op dit decreet.

§ 2. Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° Kaderrichtlijn Water : de Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ;

Voorzitter

- 2° binnenwateren : al het permanent of op geregelde tijdstippen stilstaande of stromende water op het landoppervlak, en al het grondwater, aan de landzijde van de basislijn vanaf waar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten ;
- 3° oppervlaktewater : binnenwateren, met uitzondering van grondwater ;
- 4° grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met bodem of ondergrond staat ;
- 5° watervoerende laag : een of meer ondergrondse rotslagen of andere geologische lagen die voldoende poreus en doorlatend zijn voor een belangrijke grondwaterstroming of voor de onttrekking van aanzienlijke hoeveelheden grondwater ;
- 6° oppervlaktewaterlichaam : een onderscheiden oppervlaktewater, zoals een meer, een wachtbekken, een spaarbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een overgangswater, of een deel van een stroom, rivier, kanaal of overgangswater ;
- 7° grondwaterlichaam : een onderscheiden grondwatermassa in een of meer watervoerende lagen of in een deel ervan ;
- 8° rivier : een oppervlaktewaterlichaam dat grotendeels bovengronds stroomt, maar dat voor een deel van zijn traject ondergronds kan stromen ;
- 9° meer : een massa stilstaand landoppervlaktewater ;
- 10° overgangswater : een oppervlaktewaterlichaam dat gedeeltelijk zout is door de nabijheid van zeewater, maar dat in belangrijke mate door zoetwaterstromingen wordt beïnvloed ;
- 11° kunstmatig oppervlaktewaterlichaam : een door menselijke activiteiten tot stand gekomen oppervlaktewaterlichaam, dat is aangeduid door of krachtens dit decreet ;
- 12° sterk veranderd oppervlaktewaterlichaam : een oppervlaktewaterlichaam dat door fysische wijzigingen ingevolge menselijke activiteiten wezenlijk is veranderd van aard en dat is aangeduid door of krachtens dit decreet ;
- 13° stroomgebiedsdistrict : het gebied van land en zee, gevormd door een of meer aan elkaar grenzende stroomgebieden met de bijbehorende eraan toegewezen grondwaterlichamen, dat als de voornaamste eenheid voor stroomgebiedbeheer is omschreven ;
- 14° stroomgebied : het gebied vanaf waar al het over het oppervlak lopende water, hetzij via een kanaal, hetzij via een reeks stromen, rivieren, beken en eventueel meren, met inbegrip van de eraan toegewezen grondwaterlichamen, door een riviermond in zee stroomt ;
- 15° deelstroomgebied of bekken : het gebied vanaf waar al het over het oppervlak lopende water, met inbegrip van de eraan toegewezen grondwaterlichamen, een reeks stromen, rivieren, kanalen en eventueel meren volgt, tot een bepaald punt in een waterloop of een kanaal ;
- 16° watersysteem : een samenhangend en functioneel geheel van oppervlaktewater, grondwater, waterbodems en oevers, met inbegrip van de daarin voorkomende levensgemeenschappen en alle bijbehorende fysische, chemische en biologische processen, en de daarbij behorende technische infrastructuur ;
- 17° schadelijk effect : ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit ; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen ;
- 18° verontreinigende stof : iedere overeenkomstig de Vlaamse milieuwetgeving door de Vlaamse regering aangewezen stof die tot verontreiniging kan leiden ;
- 19° prioritaire stoffen : iedere overeenkomstig de Vlaamse milieuwetgeving door de Vlaamse regering aangewezen verontreinigende stof ;

Voorzitter

- 20° prioritaire gevaarlijke stoffen : iedere overeenkomstig de Vlaamse milieuwetgeving door de Vlaamse regering aangewezen prioritaire stof ;
- 21° toestand van het oppervlaktewater : de aanduiding van de toestand van een oppervlaktewaterlichaam, bepaald door de chemische toestand of de ecologische toestand, of in voorkomend geval het ecologisch potentieel, of de kwantitatieve toestand ervan, meer bepaald door de slechtste van deze toestanden ;
- 22° goede toestand van het oppervlaktewater : de toestand van een oppervlaktewaterlichaam waarvan zowel de chemische toestand, de ecologische toestand, of in voorkomend geval het ecologisch potentieel, als de kwantitatieve toestand ten minste goed zijn ;
- 23° toestand van het grondwater : de aanduiding van de toestand van een grondwaterlichaam, bepaald door de chemische of de kwantitatieve toestand ervan, meer bepaald door de slechtste van beide ;
- 24° goede toestand van het grondwater : de toestand van een grondwaterlichaam, waarvan zowel de chemische als de kwantitatieve toestand ten minste goed zijn ;
- 25° chemische toestand : de aanduiding van de concentraties van verontreinigende stoffen van een oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam ten opzichte van de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwaliteitsnormen voor het desbetreffende oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam ;
- 26° goede chemische toestand : de toestand van een oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam waarin de concentraties van verontreinigende stoffen voldoen aan de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwaliteitsnormen voor het desbetreffende oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam ;
- 27° ecologische toestand van het oppervlaktewater : de aanduiding van de kwaliteit van de structuur en het functioneren van aquatische ecosystemen die met het oppervlaktewaterlichaam zijn geassocieerd, ingedeeld overeenkomstig de door de Vlaamse regering vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 28° goede ecologische toestand van het oppervlaktewater : de toestand van een oppervlaktewaterlichaam die voldoet aan de door de Vlaamse regering voor de goede ecologische toestand vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 29° zeer goede ecologische toestand van het oppervlaktewater : de toestand van een oppervlaktewaterlichaam die voldoet aan de door de Vlaamse regering voor de zeer goede ecologische toestand vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 30° ecologisch potentieel : de aanduiding van de kwaliteit van de structuur en het functioneren van aquatische ecosystemen die met sterk veranderde of kunstmatige oppervlaktewaterlichamen zijn geassocieerd, ingedeeld overeenkomstig de door de Vlaamse regering vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 31° matig ecologisch potentieel : de toestand van een kunstmatig of sterk veranderd oppervlaktewaterlichaam die voldoet aan de door de Vlaamse regering voor het matig ecologisch potentieel vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 32° goed ecologisch potentieel : de toestand van een sterk veranderd of kunstmatig oppervlaktewaterlichaam die voldoet aan de door de Vlaamse regering voor het goed ecologisch potentieel vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 33° maximaal ecologisch potentieel : de toestand van een sterk veranderd of kunstmatig oppervlaktewaterlichaam die voldoet aan de door de Vlaamse regering voor het maximaal ecologisch potentieel vastgestelde biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen ;
- 34° goede eco-hydrologische toestand van het grondwater : de toestand van een grondwaterlichaam waarvan zowel de chemische als de kwantitatieve toestand ten minste goed zijn en waarbij tevens de fysisch-chemische kwaliteit voldoet aan de door de Vlaamse regering vastgestelde bijzondere milieukwaliteitsnormen die nodig zijn met het oog op de instandhouding van de terrestrische natuurlijke habitats die

Voorzitter

rechtstreeks van het grondwaterlichaam afhangen ;

35° kwantitatieve toestand van het grondwater : de aanduiding van de mate waarin een grondwaterlichaam door directe en indirecte onttrekking en aanvulling wordt beïnvloed ten opzichte van de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwantiteitsnormen voor het desbetreffende grondwaterlichaam ;

36° goede kwantitatieve toestand van het grondwater : de toestand van een grondwaterlichaam waarbij de grondwaterstand en het evenwicht tussen de directe en indirecte onttrekking en aanvulling van het grondwater voldoet aan de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwantiteitsnormen voor het desbetreffende grondwaterlichaam ;

37° beschikbare grondwatervoorraad : het jaargemiddelde op lange termijn van de totale aanvulling van het grondwaterlichaam, verminderd met het jaargemiddelde op lange termijn van het debiet dat nodig is om de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwantiteitsnormen van de bijbehorende oppervlaktewaterlichamen te bereiken, alsmede om betekenisvolle schade aan de bijbehorende terrestrische ecosystemen te voorkomen ;

38° kwantitatieve toestand van het oppervlaktewater : de hoogte van de waterstand, het debiet en de stroomsnelheid van het water in een oppervlaktewaterlichaam, met inbegrip van seizoensgebonden toestanden ;

39° goede kwantitatieve toestand van het oppervlaktewater : de hoogte van de waterstand, het debiet en de stroomsnelheid van het water in een oppervlaktewaterlichaam, met inbegrip van seizoensgebonden toestanden, die nodig zijn om de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwantiteitsnormen voor het desbetreffende oppervlaktewaterlichaam te bereiken ;

40° waterdiensten : alle diensten die ten behoeve van de huishoudens, openbare instellingen en andere economische actoren voorzien in winning, onttrekking, opstuwning, opslag, opvang, behandeling en distributie van oppervlakte- of grondwater, met inbegrip van de opvang en behandeling van afvalwater ;

41° bestrijdingsmiddel : elke stof bestemd voor de vernietiging of de aantasting van het metabolisme van schadelijk geachte dieren, planten, micro-organismen of virussen, waaronder onder meer zijn begrepen de fytofarmaceutische producten, de insectenverdelgers, de schimmelwerende middelen, de herbiciden, de groeiregelaars, de nematiciden, de mollusciciden, de rodenticiden en de repellenten ; de volgende stoffen worden niet beschouwd als bestrijdingsmiddelen in de zin van dit decreet : biologische bestrijdingsmiddelen en stoffen bestemd voor de specifieke bestrijding van levende organismen die gebouwen, woningen, vaartuigen en hun inboedel infesteren of die mens of dier parasiteren ;

42° talud : strook land binnen de bedding van een oppervlaktewaterlichaam vanaf de bodem van de bedding tot aan het begin van het omgevende maaiveld of de kruin van de berm ;

43° oeverzone : strook land vanaf de bodem van de bedding van het oppervlaktewaterlichaam die een functie vervult inzake de natuurlijke werking van watersystemen of het natuurbehoud of inzake de bescherming tegen erosie of inspoeling van sedimenten, bestrijdingsmiddelen of meststoffen ;

44° overstromingsgebied : door bandijken, binnendijken, valleiranden of op andere wijze begrensd gebied dat op regelmatige tijdstippen al dan niet op gecontroleerde wijze overstroomt of kan overstromen en dat als dusdanig een waterbergende functie vervult of kan vervullen ;

45° beschermde gebieden : de in artikel 71 van dit decreet bedoelde gebieden die bijzondere bescherming behoeven ;

46° waterbodem : de bodem van een oppervlaktewaterlichaam die altijd of een groot gedeelte van het jaar onder water staat ;

47° waterweg : een als bevaarbaar aangeduide waterloop of kanaal met een verbindingsfunctie via het water, alsmede de havens en dokken ;

48° vrije vismigratie : verplaatsing van vissen die een groot deel van de populatie, dan wel een of meer leeftijdsklassen van een bepaalde soort betreffen, met een voorspelbare periodiciteit gedurende de levenscyclus van de soort en waarbij twee of meer ruimtelijk gescheiden habitats worden gebruikt ;

Voorzitter**Artikel 5**

49° water bestemd voor menselijke aanwending : water bestemd voor menselijke consumptie, tweedecircuitwater en al het water dat wordt aangewend voor huishoudelijke, agrarische of industriële toepassingen, ongeacht de herkomst van dat water ;

50° water bestemd voor menselijke consumptie : al het water dat onbehandeld of na behandeling bestemd is voor drinken, koken, voedselbereiding of andere huishoudelijke doeleinden, ongeacht de herkomst en ongeacht of het water wordt geleverd via een waterdistributienetwerk of via een private waterwinning, uit een tankschip of tankauto, of in flessen of verpakkingen, met uitzondering van natuurlijk mineraalwater dat dusdanig is erkend overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende natuurlijk mineraalwater en bronwater, en water dat een geneesmiddel is ;

51° waterketen : het geheel van activiteiten die samenhangen met het water bestemd voor menselijke aanwending of met de collectering en de zuivering van afvalwater ;

52° waterrijke gebieden : gebieden met moerassen, vennen, veen- of plasgebieden, natuurlijk of kunstmatig, blijvend of tijdelijk, met stilstaand of stromend water, zoet, brak of zout, met inbegrip van zeewater, waarvan de diepte bij eb niet meer is dan zes meter.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Voorwerp, doelstellingen en beginselen

Artikel 4

Integraal waterbeleid is het beleid gericht op het gecoördineerd en geïntegreerd ontwikkelen, beheeren en herstellen van watersystemen met het oog op het bereiken van de randvoorwaarden die nodig zijn voor het behoud van dit watersysteem als zodanig, en met het oog op het multifunctionele gebruik, waarbij de behoeften van de huidige en komende generaties in rekening wordt gebracht.

– *Aangenomen.*

Bij het voorbereiden, het vaststellen, het uitvoeren, het opvolgen en het evalueren van het integraal waterbeleid beogen het Vlaamse Gewest, de diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsmede de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest belast zijn met taken van openbaar nut, de verwezenlijking van de volgende doelstellingen :

1° de bescherming, de verbetering of het herstel van oppervlaktewater- en grondwaterlichamen op zo'n wijze dat tegen uiterlijk 22 december 2015 een goede toestand van de watersystemen wordt bereikt. Onder een goede toestand wordt verstaan :

a) minstens een goede chemische, ecologische en kwantitatieve toestand voor oppervlaktewaterlichamen ;

b) minstens een goede chemische toestand en een goed ecologisch potentieel voor kunstmatige en sterk veranderde waterlichamen ;

c) minstens een goede chemische en kwantitatieve toestand van grondwaterlichamen ;

2° het voorkomen en verminderen van de verontreiniging van oppervlaktewater en grondwater, onder meer door :

a) het progressief verminderen van de verontreiniging door prioritaire stoffen ;

b) het stopzetten of het progressief beëindigen van de verontreiniging door prioritair gevaarlijke stoffen ;

3° het duurzaam beheer van de voorraden aan oppervlakte- en grondwater door :

a) een duurzame watervoorziening, met inbegrip van de winning, opvang, behandeling en distributie van water bestemd voor menselijke aanwending ;

b) een duurzaam watergebruik ;

4° het voorkomen van de verdere achteruitgang van aquatische ecosystemen, van rechtstreeks van waterlichamen afhankelijke terrestrische ecosystemen en van waterrijke gebieden, onder meer door :

Voorzitter

- a) het zoveel mogelijk behouden en herstellen van de natuurlijke werking van watersystemen ;
 - b) het ongedaan maken of het beperken van het schadelijk effect van versnippering die is ontstaan door niet-natuurlijke elementen in en langs oppervlaktewaterlichamen ;
 - c) de vrije vismigratie te verzekeren voor alle soorten vis voor 1 januari 2010, in alle hydrografische stroomgebieden, en het voorkomen van nieuwe migratieknelpunten ;
 - d) het hanteren van technieken van natuurtechnische milieubouw ;
- 5° het verbeteren en het herstellen van aquatische ecosystemen en van rechtstreeks van waterlichamen afhankelijke terrestrische ecosystemen :
- a) tot op nader te bepalen of van toepassing zijnde referentieniveaus in de waterrijke gebieden van internationale betekenis ;
 - b) tot op nader te bepalen of van toepassing zijnde referentieniveaus in het Vlaams Ecologisch Netwerk ;
 - c) tot op nader te bepalen of van toepassing zijnde referentieniveaus in de groengebieden, de parkgebieden, de bosgebieden, de natuurontwikkelingsgebieden en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen die van kracht zijn in de ruimtelijke ordening ;
 - d) in de speciale beschermingszones voorzover het maatregelen betreft bedoeld in artikel 36ter, §§ 1 en 2, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu ;
- 6° het beheer van hemelwater en oppervlaktewater zo organiseren dat :
- a) het hemelwater zoveel mogelijk verdampt of nuttig wordt aangewend of geïnfiltreerd, en dat het overtollig hemelwater en effluentwater gescheiden van het afvalwater en bij voorkeur op een vertraagde wijze via het oppervlaktewaternet wordt afgevoerd ;
 - b) verdroging wordt voorkomen, beperkt of ongedaan gemaakt ;
 - c) zoveel mogelijk ruimte wordt geboden aan water, met behoud en herstel van de watergebonden functies van de oeverzones en overstromingsgebieden ;
 - d) de risico's op overstromingen die de veiligheid aantasten van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, worden teruggedrongen ;
- 7° het terugdringen van landerosie en van de aanvoer van sedimenten naar de oppervlaktewaterlichamen, en van het door menselijk ingrijpen veroorzaakt transport en de afzetting van slib en sediment in het oppervlaktewaterlichaam ;
- 8° het beheer en het ontwikkelen van waterwegen met het oog op de bevordering van een milieuvriendelijker transportmodus van personen en goederen via de waterwegen en het realiseren van de intermodaliteit met de andere vervoersmodi en het bevorderen van de internationale verbindingfunctie ervan ;
- 9° de integrale afweging van de diverse functies binnen een watersysteem, evenals het onderling verband tussen de verschillende functies van het watersysteem ;
- 10° het bevorderen van de betrokkenheid van de mens met het watersysteem, waaronder de verhoging van de beleevingswaarde in stedelijk gebied en vormen van zachte recreatie.
- Bij de verwezenlijking van deze doelstellingen wordt rekening gehouden met het onderlinge verband tussen :
- a) het water en de andere onderdelen van het milieu, in het bijzonder het met het water verbonden ecosysteem ;
 - b) het grondwater, oppervlaktewater en hemelwater ;
 - c) de waterkwaliteit en de waterkwantiteit.

– Aangenomen.

Voorzitter**Artikel 6**

Bij het voorbereiden, het vaststellen, het uitvoeren, het opvolgen en het evalueren van het integraal waterbeleid houden het Vlaamse Gewest, de diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsmede de publiek-rechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest belast zijn met taken van openbaar nut rekening met volgende beginselen :

- 1° het standstillbeginsel, op grond waarvan moet worden voorkomen dat de toestand van watersystemen verslechtert ;
- 2° het preventiebeginsel, op grond waarvan moet worden opgetreden om schadelijke effecten te voorkomen, veeleer dan die achteraf te moeten herstellen ;
- 3° het bronbeginsel, op grond waarvan preventieve maatregelen aan de bron worden genomen ;
- 4° het voorzorgsbeginsel, op grond waarvan het treffen van maatregelen ter voorkoming van schadelijke effecten niet moet worden uitgesteld omdat na afweging het bestaan van een oorzakelijk verband tussen het handelen of nalaten en de gevolgen ervan niet volledig door wetenschappelijk onderzoek is aangetoond ;
- 5° het “de vervuiler betaalt”-beginsel, op grond waarvan de kosten voor maatregelen ter voorkoming, vermindering en bestrijding van schadelijke effecten en de kosten voor het herstellen van deze schade voor rekening zijn van de veroorzaker ;
- 6° het kostenterugwinningsbeginsel, op grond waarvan de kosten voor waterdiensten, met inbegrip van de milieukosten en de kosten van de hulpbronnen, in rekening worden gebracht met inachtneming van een economische analyse van het watergebruik ;
- 7° het herstelbeginsel, op grond waarvan bij schadelijke effecten deze voorzover mogelijk

daadwerkelijk worden hersteld tot de van toepassing zijnde referentieniveaus ;

- 8° het participatiebeginsel, op grond waarvan aan de burgers vroeg, tijdig en doeltreffend inspraak wordt verleend bij het voorbereiden, het vaststellen, het uitvoeren, het opvolgen en het evalueren van het integraal waterbeleid ;
- 9° het beginsel van hoog beschermingsniveau, op grond waarvan een zo hoog mogelijk beschermingsniveau wordt nagestreefd van de aquatische ecosystemen, met inbegrip van de rechtstreeks afhankelijke terrestrische ecosystemen en waterrijke gebieden, zonder evenwel het multifunctionele gebruik van de watersystemen uit het oog te verliezen ;
- 10° het beginsel dat het watersysteem een van de ordenende principes is in de ruimtelijke ordening ;
- 11° het beginsel van de evaluatie ex ante, op grond waarvan een voorafgaande, systematische en grondige evaluatie van de gevolgen van het integraal waterbeleid op het milieu, het economische en sociale aspect en voor de samenleving, en voor de uitvoerende en handhavende instanties wordt uitgevoerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De doelstellingen en beginselen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle aspecten van het integraal waterbeleid.

Bij de verwezenlijking van de in artikel 5 bedoelde doelstellingen en de toepassing van de in artikel 6 bedoelde beginselen wordt met het oog op het multifunctionele gebruik van watersystemen ook rekening gehouden met de sociale en economische gebruiksfuncties ervan.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**HOOFDSTUK III****Algemene instrumenten
van het integraal waterbeleid****AFDELING I****De watertoets****Artikel 8**

§ 1. De overheid die over een vergunning, een plan of programma moet beslissen, draagt er zorg voor, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Wanneer een vergunningsplichtige activiteit, een plan of programma, afzonderlijk of in combinatie met een of meerdere bestaande vergunde activiteiten, plannen of programma's, een schadelijk effect veroorzaakt op de kwantitatieve toestand van het grondwater dat niet door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma kan worden voorkomen, kan die vergunning slechts worden gegeven of kan dat plan of programma slechts worden goedgekeurd omwille van dwingende redenen van groot maatschappelijk belang. In dat geval legt de overheid gepaste voorwaarden op om het schadelijke effect zoveel mogelijk te beperken, of indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren.

§ 2. De overheid houdt bij het nemen van die beslissing rekening met de relevante door de Vlaamse regering vastgestelde waterbeheerplannen, bedoeld in hoofdstuk VI, voorzover die bestaan.

De beslissing die de overheid neemt in het kader van § 1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval de doelstellingen en de beginselen van het integraal waterbeleid worden getoetst.

§ 3. De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag kan advies vragen over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren aan de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie. Die brengt een gemotiveerd advies uit binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het dossier. Wordt er al op basis van andere regelgeving advies gevraagd in de loop van de vergunningsprocedure, dan beschikt de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie over dezelfde termijn als de andere adviesverleners.

Als er binnen die termijnen geen advies is verleend, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

Zolang geen plannen als bedoeld in hoofdstuk VI zijn vastgesteld of in het in § 1, tweede lid, bedoelde geval, moet de vergunningverlenende overheid bij twijfel over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken, te herstellen of te compenseren advies vragen aan de door de Vlaamse regering aangewezen instantie.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen over de wijze waarop dit advies moet worden aangevraagd en over de integratie ervan in andere adviesprocedures.

§ 4. Voor de vergunningsplichtige activiteit of een plan of programma die zijn onderworpen aan een milieueffectenrapportage geschiedt de analyse en evaluatie van het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te vermijden, te beperken, te herstellen of te compenseren, in dit rapport.

§ 5. De Vlaamse regering kan algemene richtlijnen uitvaardigen of nadere regels vaststellen aan de hand waarvan wordt vastgesteld of handelingen of activiteiten een schadelijk effect veroorzaken. Ze kan eveneens algemene richtlijnen uitvaardigen of nadere regels vaststellen voor het bepalen van gepaste voorwaarden om het schadelijk effect te vermijden, te beperken, te herstellen of te compenseren.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING II

Oeverzones

Artikel 9

§ 1. De oeverzone van elk oppervlaktewaterlichaam, met uitzondering van de waterwegen, omvat ten minste de taluds ervan.

Als met het oog op de natuurlijke werking van watersystemen of het natuurbehoud, of de bescherming tegen erosie of inspoeling van sedimenten, bestrijdingsmiddelen of meststoffen een bredere oeverzone nodig is, wordt die op gemotiveerde wijze afgebakend in het bekkenbeheerplan of het deelbekkenbeheerplan.

§ 2. Met het oog op de natuurlijke werking van watersystemen of het natuurbehoud, of inzake de bescherming tegen erosie of inspoeling van sedimenten, bestrijdingsmiddelen of meststoffen kan de oeverzone van een waterweg op gemotiveerde wijze afgebakend worden in het stroomgebiedbeheerplan of bekkenbeheerplan.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

§ 1. In de oeverzones gelden ten minste de volgende bepalingen :

1° elke vorm van bemesting is verboden, met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing. Indien de oeverzone enkel de taluds omvat, is elke vorm van bemesting, met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing verboden binnen :

- a) vijf meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewaterlichaam ;
- b) tien meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewaterlichaam in het Vlaams Ecologisch Netwerk ;

c) tien meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewaterlichaam indien een helling grenst aan het oppervlaktewaterlichaam ;

2° het aanbrengen van bestrijdingsmiddelen, met uitzondering van rodenticiden die worden aangewend in het kader van de rattenverdelging, is verboden. Indien de oeverzone enkel de taluds omvat, is het aanbrengen van bestrijdingsmiddelen verboden binnen een meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewaterlichaam. Ingeval van acute en redelijkerwijs niet te voorziene plagen die een gevaar inhouden voor mens of milieu of in het geval van situaties die een ernstige bedreiging vormen of kunnen vormen voor de veiligheid van de mens en waarvoor tegelijkertijd geen afdoende alternatieve bestrijdingsmiddelen voorhanden zijn, kan tijdelijk van dit verbod worden afgeweken, mits de beheerder van de oeverzone dit voorafgaandelijk meldt aan de bevoegde administratie ;

3° er mag geen ruimingslib op de oeverzone worden aangebracht, behoudens de uitzonderingen, bepaald in het bekkenbeheerplan of het deelbekkenbeheerplan en de uitzonderingen die de Vlaamse regering kan bepalen voor grachten ;

4° grondbewerkingen zijn verboden binnen een meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van een oppervlaktewaterlichaam ; de grondbewerkingen uitgevoerd vanaf een meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud moeten beantwoorden aan de code van goede landbouwpraktijken ;

5° er mogen geen nieuwe bovengrondse constructies worden opgericht, met uitzondering van die constructies die noodzakelijk zijn voor het beheer van het oppervlaktewaterlichaam, voor het vervullen van de functie of de functies die werden toegekend aan het oppervlaktewaterlichaam, van werken van algemeen belang en van de constructies die verenigbaar zijn met de functie of de functies van de oeverzone ;

6° bij het uitvoeren van de in § 1, 5°, bedoelde werken, andere dan die welke zijn gericht op het herstel van de natuurlijke werking van het desbetreffende oppervlaktewaterlichaam, worden bij voorkeur en waar mogelijk de technieken van natuurtechnische milieubouw gehanteerd.

Voorzitter

§ 2. De Vlaamse regering kan in de oeverzones andere noodzakelijke maatregelen opleggen, met inbegrip van erfdiensbaarheden.

In dat geval kunnen particuliere grondeigenaars of gebruikers aan het Vlaamse Gewest een vergoeding vragen. Deze vergoeding kan echter slechts worden gevraagd indien maatregelen worden opgelegd die verder gaan dan wat voor het bereiken van de basismilieukwaliteitsnormen is vereist of die verder gaan dan de maatregelen die vereist zijn voor het realiseren van het standstillbeginsel zoals bedoeld in artikel 6,1°.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen voor het beheer van oeverzones, de financiering ervan en de vergoedingsregeling zoals bedoeld in het tweede lid.

§ 3. De aangelanden, de gebruikers en de eigenaars van kunstwerken op de oppervlaktewaterlichamen zijn verplicht om :

- 1° doorgang te verlenen aan de personeelsleden van de beheerder van een waterloop of waterweg, aan de werklieden en aan de andere personen die in opdracht van de overheid met uitvoering van het beheer van een oeverzone zijn belast ;
- 2° op hun gronden of eigendommen de materialen, het gereedschap en de werktuigen te laten plaatsen die voor de uitvoering van de werkzaamheden nodig zijn.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Verwerving van onroerende goederen,
aankoopplicht en vergoedingsplicht

ONDERAFDELING I

Onteigening ten algemene nutte

Artikel 11

Voor de verwerving van onroerende goederen, vereist om de in artikel 5 van dit decreet genoemde doelstellingen van het integraal waterbeleid te ver-

wezenlijken, kan het Vlaamse Gewest overgaan tot een onteigening ten algemene nutte. Ongeacht de bepalingen die andere rechtspersonen bevoegd verklaren tot onteigenen, kunnen eveneens de provincies en gemeenten door de Vlaamse regering hiertoe worden gemachtigd.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II

Recht van voorkoop

Artikel 12

§ 1. Het Vlaamse Gewest heeft een recht van voorkoop bij verkoop van onroerende goederen die geheel of gedeeltelijk zijn gelegen in afgebakende overstromingsgebieden en oeverzones. Dit recht van voorkoop is niet van toepassing op onroerende goederen van het openbaar of privaat domein van de federale overheid en van andere gemeenschappen en gewesten.

De Vlaamse regering kan aan een door haar aan te wijzen agentschap een machtiging verlenen om in haar naam, voor haar rekening en volgens de door haar gestelde voorwaarden dit recht van voorkoop uit te oefenen.

§ 2. Het recht van voorkoop kan worden uitgeoefend vanaf de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het stroomgebiedbeheerplan, het bekkenbeheerplan of het deelbekkenbeheerplan waarin de oeverzones en overstromingsgebieden worden afgebakend.

Dit recht doet geen afbreuk aan de regelingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet al bestaan over het recht van voorkoop en die steeds voorrang hebben. De Vlaamse regering kan de nodige maatregelen nemen om in het geval het recht van voorkoop wordt uitgeoefend op een verpacht perceel, een vrijwillige grondruil mogelijk te maken. Voor die gronden kan slechts een einde worden gemaakt aan de lopende pacht bij het verstrijken van de pachtperiode zoals voorzien in artikel 7, 9°, van de Pachtwet, tenzij de pachter vroeger of vrijwillig afstand doet van zijn pachtrecht.

§ 3. Het recht van voorkoop geldt niet als het onroerend goed wordt verkocht aan een van de onderstaande personen, voorzover die voor eigen rekening kopen en voorzover het goed niet geheel of

Voorzitter

gedeeltelijk opnieuw wordt verkocht binnen een termijn van vijf jaar :

- 1° de echtgenoot van de eigenaar of een van de mede-eigenaars of de persoon met wie de eigenaar of een van de mede-eigenaars wettelijk samenwoont als bedoeld in artikel 1475, § 1, van het Burgerlijk Wetboek ;
- 2° de afstammelingen of aangenomen kinderen van de eigenaar of van een van de mede-eigenaars, en de afstammelingen of de aangenomen kinderen van de echtgenoot of degene met wie de eigenaar wettelijk samenwoont als bedoeld in artikel 1475, § 1, van het Burgerlijk Wetboek ;
- 3° de echtgenoten van die afstammelingen of aangenomen kinderen of de personen met wie die afstammelingen of aangenomen kinderen wettelijk samenwonen als bedoeld in artikel 1475, § 1, van het Burgerlijk Wetboek.

§ 4. Het goed kan slechts worden verkocht nadat de verkoper de Vlaamse regering de gelegenheid heeft gegeven om haar recht van voorkoop uit te oefenen. Naargelang het gaat om een openbare verkoop of om een onderhandse verkoop wordt gehandeld overeenkomstig artikel 13 of artikel 14.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. Bij een openbare verkoop brengt de instrumenterende ambtenaar ten minste dertig kalenderdagen vooraf de Vlaamse regering of het door haar aangewezen agentschap bij aangetekende brief op de hoogte van plaats, dag en uur van de verkoop.

§ 2. Als de verkoop wordt gehouden zonder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar ertoe gehouden bij het einde van de opbieding en vóór de toewijzing, in het openbaar te vragen of de Vlaamse regering haar recht van voorkoop wenst uit te oefenen tegen de laatst geboden prijs.

Indien de gemachtigde van de Vlaamse regering met de vraag van de instrumenterende ambtenaar instemt, komt de verkoop tot stand. In geval van weigering, afwezigheid of stilzwijgen wordt de verkoop voortgezet.

§ 3. Als de verkoop wordt gehouden onder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar er niet toe gehouden aan de gemachtigde van de Vlaamse regering te vragen of hij het recht van voorkoop uitoefent.

Als er geen hoger bod wordt gedaan of als de instrumenterende ambtenaar het hoger bod niet aanneemt, betekent hij het laatste bod aan de Vlaamse regering en vraagt of de Vlaamse regering haar recht van voorkoop wenst uit te oefenen. Als de Vlaamse regering binnen een termijn van vijftien kalenderdagen haar instemming niet aan de instrumenterende ambtenaar heeft betekend met een aangetekende brief of die instemming niet heeft gegeven in een akte van de instrumenterende ambtenaar, is de toewijzing definitief.

Als er wel een hoger bod is, wordt dat door de instrumenterende ambtenaar aan de gemachtigde van de Vlaamse regering en aan de koper meegegeeld. In dat geval gelden opnieuw de bepalingen van §§ 1 en 2.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. Bij een verkoop uit de hand brengt de instrumenterende ambtenaar de Vlaamse regering of het door haar aangewezen agentschap met een aangetekende brief op de hoogte van de inhoud van de akte die wordt opgesteld onder opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop, waarbij enkel de identiteit van de koper wordt opengelaten. Deze kennisgeving geldt als aanbod van verkoop.

§ 2. Het recht van voorkoop wordt uitgeoefend binnen zestig kalenderdagen na datum van de kennisgeving. Daartoe brengt de Vlaamse regering de instrumenterende ambtenaar met een aangetekende brief ervan op de hoogte dat ze het aanbod aanvaardt.

§ 3. Wordt het recht van voorkoop niet uitgeoefend binnen de termijn, vermeld in § 2, dan mag de eigenaar het goed niet uit de hand verkopen tegen een lagere prijs of tegen gunstiger voorwaarden zonder instemming van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Artikel 15**

De instrumenterende ambtenaar voor wie een akte van verkoop wordt verleden met betrekking tot een onroerend goed waarop een recht van voorkoop rust, moet binnen dertig kalenderdagen na de registratie, de Vlaamse regering met een aangetekende brief op de hoogte brengen van de prijs en van de voorwaarden van de verkoop.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

§ 1. In geval van miskenning van het recht van voorkoop van het Vlaamse Gewest heeft het Vlaamse Gewest het recht, ofwel in de plaats van de koper te worden gesteld, ofwel van de verkoper een schadevergoeding te eisen ten bedrage van twintig percent van de verkoopprijs.

In het eerste geval moet de vordering gelijktijdig tegen de verkoper en de eerste koper worden ingesteld, en is de vordering pas ontvankelijk na inschrijving op de kant van de overschrijving van de betwiste akte en, eventueel, op de kant van de overschrijving van de laatst overgeschreven titel.

De in de plaats gestelde betaalt aan de koper de prijs terug die hij heeft betaald, alsook de kosten van de akte. De in de plaats gestelde is slechts gebonden aan de verplichtingen die voor de koper voortvloeien uit de authentieke akte van verkoop en aan de lasten waarin de koper heeft toegestemd, voorzover die lasten zijn ingeschreven of overgeschreven voor de inschrijving van zijn eis.

Als de rechter de vordering tot indeplaatsstelling inwilligt, verwijst hij de partijen voor het verlijden van de akte naar de door hen gekozen instrumenterende ambtenaar of, bij gebrek aan overeenstemming, naar een ambtshalve aangewezen instrumenterende ambtenaar.

De kosten van de akte zijn voor rekening van de in de plaats gestelde.

Elke uitspraak op een eis tot indeplaatsstelling wordt ingeschreven achter de inschrijving van de eis.

§ 2. De vordering tot indeplaatsstelling en de vordering tot schadeloosstelling verjaren honderd-

tachtig kalenderdagen na de kennisgeving, bedoeld in artikel 15.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING III**Aankoopplicht en vergoedingsplicht****Artikel 17**

§ 1. De eigenaar van een onroerend goed kan van het Vlaamse Gewest de verwerving daarvan eisen indien hij aantoon dat, ten gevolge van de afbakening van een oeverzone of overstromingsgebied waarbinnen dit onroerend goed is gelegen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure van de aankoopplicht. De Vlaamse regering bepaalt de wijze van berekening van het bedrag van de aankoopprijs waarop de eigenaar recht heeft. Bij de berekening van de aankoopprijs wordt rekening gehouden met het verschil in waarde van het onroerend goed voor de opname in de oeverzone of het overstromingsgebied en de waarde na de afbakening hiervan.

Het bedrag dat de eigenaar van het Vlaamse Gewest ontvangt met toepassing van dit artikel, wordt in voorkomend geval verminderd met het bedrag dat de eigenaar heeft ontvangen ten gevolge van planschade voor hetzelfde onroerend goed. Wanneer een eigenaar toepassing maakt van de aankoopplicht van het Vlaamse Gewest, kan hij geen aanspraak meer maken op planschade, patrimoniumverlies, schadevergoeding of andere aankoopplicht van het Vlaamse Gewest voor hetzelfde onroerend goed.

§ 2. Indien een onroerend goed wordt gebruikt dat binnen een afgebakend overstromingsgebied ligt, kan van het Vlaamse Gewest een vergoeding worden gevraagd in de mate dat, ten gevolge van het actief inschakelen ervan door de overheid in de waterbeheersing, inkomstenverlies kan worden aangetoond.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure van de vergoedingsplicht. De Vlaamse regering bepaalt de wijze van berekening

Voorzitter**Artikel 19**

van het bedrag van de vergoeding waarop de gebruiker recht heeft.

De hoogte van de vergoeding bedoeld in eerste lid houdt rekening met :

- a) het in artikel 6, 1°, bedoelde standstillbeginsel en het in artikel 6, 5°, bedoelde “de vervuiler betaalt”-beginsel ;
- b) de verordenende bepalingen inzake ruimtelijke ordening, in het bijzonder de stedenbouwkundige voorschriften van de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening.

Er is geen vergoeding verschuldigd als het inkomenverlies het gevolg is van beperkingen, voorschriften en voorwaarden die door of krachtens een andere regelgeving zijn opgelegd.

Wanneer een gebruiker toepassing maakt van de vergoedingsplicht van het Vlaamse Gewest, kan hij geen aanspraak meer maken op een andere vergoedingsplicht van het Vlaamse Gewest of een andere vergoedingsregeling voor hetzelfde inkomenverlies met betrekking tot hetzelfde onroerend goed.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**De geografische indeling van watersystemen****AFDELING I****De stroomgebieden en de stroomgebiedsdistricten****Artikel 18**

In het Vlaamse Gewest liggen vier stroomgebieden : het stroomgebied van de Schelde, van de Maas, van de IJzer en van de Brugse Polders.

De Vlaamse regering duidt op nauwkeurige wijze op kaart de grenzen van de stroomgebieden aan.

– *Aangenomen.*

§ 1. Het in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelte van het stroomgebied van de Schelde maakt deel uit van het internationaal stroomgebiedsdistrict van de Schelde. Met instemming van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Schelde wordt de Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde aangewezen als bevoegde autoriteit voor de coördinatie van het waterbeleid binnen dit stroomgebiedsdistrict, in het bijzonder voor de opmaak van een stroomgebiedbeheerplan.

Bij gebrek aan instemming tussen de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Schelde voorziet de Vlaamse regering in een passende internationale coördinatie.

§ 2. Het in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelte van het stroomgebied van de Maas maakt deel uit van het internationaal stroomgebiedsdistrict van de Maas. Met instemming van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Maas wordt de Internationale Commissie voor de Bescherming van de Maas aangewezen als bevoegde autoriteit voor de coördinatie van het waterbeleid binnen dit stroomgebiedsdistrict, in het bijzonder voor de opmaak van een stroomgebiedbeheerplan.

Bij gebrek aan instemming tussen de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Maas voorziet de Vlaamse regering in een passende internationale coördinatie.

§ 3. Het in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelte van het stroomgebied van de IJzer kan met instemming van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Schelde worden toegewezen aan het internationaal stroomgebiedsdistrict van de Schelde. De bevoegdheid van de Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde strekt zich onder dezelfde voorwaarden uit tot het stroomgebied van de IJzer.

Bij gebrek aan instemming tussen de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Schelde kan in overeenstemming met de Franse overheden een bevoegde autoriteit worden aangewezen voor de coördinatie van het waterbeleid binnen het internationaal stroomgebiedsdistrict van de IJzer, in het bijzonder voor de opmaak van een stroomgebiedbeheerplan.

§ 4. Het stroomgebied van de Brugse Polders kan met instemming van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Schelde worden toe-

Voorzitter

gewezen aan het internationaal stroomgebiedsdistrict van de Schelde. Met instemming van de partijen bij dat Verdrag strekt de bevoegdheid van de Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde zich uit tot dit stroomgebied.

Bij gebrek aan instemming tussen de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van de Schelde kan in overeenstemming met de Nederlandse overheden een bevoegde autoriteit worden aangewezen voor de coördinatie van het waterbeleid binnen het internationaal stroomgebiedsdistrict van de Brugse Polders, in het bijzonder voor de opmaak van een stroomgebiedbeheerplan.

§ 5. Grondwaterlichamen en oppervlaktewaterlichamen die aan de hand van in hoofdzaak hydrografische criteria niet volledig tot een bepaald stroomgebied behoren, worden door de Vlaamse regering nauwkeurig bepaald en toegewezen aan het meest dichtbij gelegen of meest geschikte stroomgebiedsdistrict.

– *Aangenomen.*

AFDELING II**De bekkens****Artikel 20**

§ 1. De in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelten van de stroomgebieden van de Schelde en de Maas worden door de Vlaamse regering aan de hand van in hoofdzaak hydrografische criteria ingedeeld in bekkens.

De Vlaamse regering bakent op nauwkeurige wijze op kaart de grenzen van deze bekkens af.

§ 2. Grondwaterlichamen en oppervlaktewaterlichamen die aan de hand van in hoofdzaak hydrografische criteria niet volledig tot een bepaald bekkens behoren, worden door de Vlaamse regering geheel of gedeeltelijk toegewezen aan het meest dichtbij gelegen of meest geschikte bekkens.

§ 3. Het in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelte van het stroomgebied van de IJzer en het stroomgebied van de Brugse Polders worden aangewezen als bekkens.

– *Aangenomen.*

AFDELING III**De deelbekkens****Artikel 21**

§ 1. De Vlaamse regering deelt de bekkens aan de hand van in hoofdzaak hydrografische criteria verder op in deelbekkens.

Ze bakent op nauwkeurige wijze op kaart de grenzen daarvan af.

§ 2. Oppervlaktewaterlichamen die aan de hand van in hoofdzaak hydrografische criteria niet volledig tot een bepaald deelbekken behoren, worden door de Vlaamse regering geheel of gedeeltelijk toegewezen aan het meest dichtbij gelegen of meest geschikte deelbekken.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V**De organisatie van het integraal waterbeleid****AFDELING I****Het stroomgebiedsdistrict****Artikel 22**

§ 1. De Vlaamse regering neemt de passende initiatieven die er op gericht zijn dat de voor de internationale stroomgebiedsdistricten van de Schelde, de Maas en, in voorkomend geval, de IJzer en de Brugse Polders, bevoegde autoriteiten binnen de door de Kaderrichtlijn Water bepaalde termijn een stroomgebiedbeheerplan kunnen opstellen voor het volledige stroomgebiedsdistrict en dat dit plan overeenkomstig de termijnen, bepaald in de Kaderrichtlijn Water, wordt getoetst en herzien.

§ 2. Als het niet mogelijk blijkt om binnen de door de Kaderrichtlijn Water bepaalde termijn een stroomgebiedbeheerplan vast te stellen voor het volledige internationale stroomgebiedsdistrict, dan

Voorzitter

stelt de Vlaamse regering in elk geval voor elk van de op het Vlaamse grondgebied liggende delen van de internationale stroomgebiedsdistricten een stroomgebiedbeheerplan vast overeenkomstig afdeling II van hoofdstuk VI.

De Vlaamse regering doet hetzelfde voor die gebieden die geen internationaal stroomgebiedsdistrict zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

De Vlaamse regering en de door haar aangewezen openbare diensten en agentschappen alsmede de bekkenbesturen, verlenen hun medewerking aan de opstelling van het stroomgebiedbeheerplan waarin de doelstellingen voor het desbetreffende internationale stroomgebiedsdistrict nader worden bepaald en waarin de maatregelen, vereist voor het realiseren van die doelstellingen, overeenkomstig de Kaderrichtlijn Water worden omschreven.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Het Vlaamse Gewest

Artikel 24

§ 1. De Vlaamse regering wijst de minister aan die belast is met de coördinatie en de organisatie van de planning van het integraal waterbeleid.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de krachtlijnen van het integraal waterbeleid.

Daartoe stelt de Vlaamse regering een waterbeleidsnota vast.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

§ 1. De Vlaamse regering stelt een Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, afgekort CIW, in.

De CIW is multidisciplinair en beleidsdomeinoverschrijdend samengesteld.

§ 2. De CIW staat op het niveau van het Vlaamse Gewest in voor de voorbereiding, de planning, de controle en de opvolging van het integraal waterbeleid, waakt over de uniforme aanpak van de bekkenwerking en is belast met de uitvoering van de beslissingen van de Vlaamse regering inzake integraal waterbeleid.

§ 3. De Vlaamse Milieumaatschappij verzekert het secretariaat en de ondersteuning van de planningscel van de CIW. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast voor de samenstelling en de werking van de CIW.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Het bekkenniveau

Artikel 26

Per bekken wordt een bekkenbestuur en een bekkenraad opgericht.

Het bekkenbestuur richt een bekkensecretariaat op.

Het Vlaamse Gewest stelt per bekken de nodige middelen en het nodige personeel ter beschikking voor de werking van het bekkenbestuur, van het bekkensecretariaat en van de bekkenraad.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

§ 1. In het bekkenbestuur zetelen minstens :

1° een vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest, die door de Vlaamse regering wordt aangewezen, op voordracht van de minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, II, 1°, en 4°, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 ;

2° een vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest, die door de Vlaamse regering wordt aan-

Voorzitter

gewezen, op voordracht van de minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, III, 2°, 8°, 9° en 10°, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 ;

- 3° twee vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest, die door de Vlaamse regering worden aangewezen, op voordracht van de minister bevoegd voor de openbare werken en het verkeer, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, X, 2°, 3° en 5°, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 ;
- 4° een vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest, die door de Vlaamse regering wordt aangewezen, op voordracht van de minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, I, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 ;
- 5° een provinciaal mandataris van elke provincie wiens grondgebied geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van het bekken ;
- 6° een bestuurlijke mandataris van elk deelbekken dat deel uitmaakt van het bekken.

Het bekkenbestuur wordt voorgezeten door de gouverneur van de provincie waarvan het grondgebied deel uitmaakt van het bekken. Als het grondgebied van meerdere provincies deel uitmaakt van een zelfde bekken, wordt het voorzitterschap waargenomen door de provinciegouverneur die in onderlinge overeenstemming wordt aangewezen.

De aangewezen provinciegouverneur staat in voor het overleg en de samenwerking met de besturen van naburige Staten of gewesten, die bevoegd zijn voor het waterbeheer, met het oog op de afstemming van de aspecten van het waterbeheer van regionaal belang.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de werking van het bekkenbestuur.

§ 2. Het bekkenbestuur heeft tot taak :

- 1° het bekkensecretariaat te organiseren en aan te sturen ;
- 2° het ontwerp van bekkenbeheerplan goed te keuren, rekening houdend met het advies dat de bekkenraad hierover heeft uitgebracht en met

de resultaten van het openbaar onderzoek, bedoeld in artikel 47 ;

- 3° het bekkenvoortgangsrapport vast te stellen, rekening houdend met het advies dat de bekkenraad hierover heeft uitgebracht ;
- 4° de onderlinge afstemming van de relevante deelbekkenbeheerplannen met het bekkenbeheerplan te onderzoeken ;
- 5° een advies uit te brengen over de waterbeleidsnota ;
- 6° een advies uit te brengen over de in artikel 37, § 1, bedoelde documenten ;
- 7° een advies uit te brengen aan de overheden die bevoegd zijn voor het vaststellen ervan over :
 - a) ontwerpen van investeringsprogramma's en ontwerpen van technische plannen met een rechtstreekse invloed op de watersystemen ;
 - b) ontwerpen van investeringsprogramma's en ontwerpen van technische plannen inzake openbare rioleringen en groot- en kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallaties ;
- 8° het voorstellen van een adequate bevoegdheidsverdeling van de waterwegen en de onbevaarbare waterlopen om een meer geïntegreerd, logisch samenhangend en efficiënter beheer te realiseren ;
- 9° een advies uit te brengen over alle andere onderwerpen die worden voorgelegd door de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering kan de in het eerste lid, 7°, bedoelde programma's en plannen nader omschrijven.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

§ 1. Het bekkensecretariaat bestaat minstens uit het personeel dat door het Vlaamse Gewest ter beschikking wordt gesteld van het bekkenbestuur en uit afgevaardigden van de bij het integraal waterbeleid in het desbetreffende bekken betrokken besturen, diensten en agentschappen en de voor afvalwater bevoegde maatschappijen.

Voorzitter

§ 2. Het bekkensecretariaat is in het bijzonder belast met :

- 1° het voorbereiden van het ontwerp van bekkenbeheerplan ;
- 2° het jaarlijks voorbereiden van het ontwerp van bekkenvoortgangsrapport ;
- 3° het organiseren van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van bekkenbeheerplan ;
- 4° alle andere taken die door het bekkenbestuur worden opgedragen.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

§ 1. De bekkenraad bestaat uit vertegenwoordigers van de onderscheiden maatschappelijke belangengroepen die betrokken zijn bij het integraal waterbeleid.

De vergaderingen zijn openbaar.

De Vlaamse regering bepaalt het aantal leden, als ook de wijze van voordracht en benoeming van de leden en de nadere regels voor de werking van de bekkenraad.

§ 2. De bekkenraad brengt advies uit over :

- 1° de in artikel 37, § 1, bedoelde documenten ;
- 2° het ontwerp van bekkenbeheerplan ;
- 3° het ontwerp van bekkenvoortgangsrapport ;
- 4° alle andere onderwerpen die worden voorgesteld door de CIW, het bekkensecretariaat of het bekkenbestuur.

§ 3. De bekkenraad kan op eigen initiatief advies uitbrengen over de planning en uitvoering van het bekkenbeheerplan en alle overige aspecten van integraal waterbeleid.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Het deelbekkenniveau

Artikel 30

Per deelbekken of voor meerdere deelbekkens die behoren tot eenzelfde bekken wordt een waterschap opgericht.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

§ 1. Op initiatief van de provincie op wiens grondgebied het deelbekken gelegen is, of indien het bekken gelegen is in meerdere provincies, de provincie die in onderlinge overeenstemming wordt aangeduid, wordt een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid opgericht. Dit samenwerkingsverband wordt waterschap genoemd en bestaat uit vertegenwoordigers van :

- 1° het Vlaamse Gewest ;
- 2° de provincie of de provincies op wiens grondgebied het deelbekken geheel of gedeeltelijk gelegen is ;
- 3° de gemeente of de gemeenten op wiens grondgebied het deelbekken geheel of gedeeltelijk gelegen is ;
- 4° in voorkomend geval, de polders en wateringen in wiens ambtsgebied het deelbekken voor het grootste gedeelte gelegen is.

§ 2. Het samenwerkingsverband wordt opgericht met het oog op het opmaken van het ontwerp van deelbekkenbeheerplan en het uitbrengen van een advies over het ontwerp van bekkenbeheerplan.

Het samenwerkingsverband stelt eveneens een adequate bevoegdheidsverdeling van de waterwegen en de onbevaarbare waterlopen voor om een meer geïntegreerd, logisch samenhangend en efficiënter beheer te realiseren.

Bovendien kan het samenwerkingsverband worden opgericht met het oog op het gecoördineerd uitoefenen door de bevoegde overheden van een of meer van de volgende taken :

Voorzitter

- 1° het beheer van de onbevaarbare waterlopen, waaronder beheersaspecten van waterlopen van eerste categorie, naargelang wat daarover is bepaald in het bekkenbeheerplan ;
- 2° het beheer van het water bestemd voor menselijke aanwending, met uitzondering van het water bestemd voor menselijke consumptie ;
- 3° het beheer en de exploitatie van de openbare rioleringen en de kleinschalige waterzuivering ;
- 4° het beheer van de ondiepe grondwatercyclus, voor zover er geen effect is op andere grondwatercycli, en met uitzondering van de adviesverlening voor grondwaterwinningen ;
- 5° alle andere taken die krachtens de in § 3 bedoelde overeenkomst worden opgedragen.

§ 3. Het samenwerkingsverband is gegrond op een overeenkomst, die de organisatie en werking ervan regelt.

§ 4. Het secretariaat van het samenwerkingsverband wordt waargenomen door de provincie op het grondgebied waarvan het deelbekken geheel of gedeeltelijk gelegen is. Indien het deelbekken gelegen is op het grondgebied van meerdere provincies, wordt het secretariaat waargenomen door de provincie die in onderlinge overeenstemming wordt aangewezen.

Het secretariaat is in het bijzonder belast met :

- 1° het voorbereiden van het ontwerp van deelbekkenbeheerplan ;
- 2° de coördinatie en de opvolging van de uitvoering van de in § 2, tweede en derde lid, bedoelde taken ;
- 3° het voorbereiden van de vergaderingen van het samenwerkingsverband ;
- 4° alle andere taken die door de in § 3 bedoelde overeenkomst worden toevertrouwd.

§ 5. Het Vlaamse Gewest, de provincies, de gemeenten en, in voorkomend geval, de polders en wateringen, stellen voor de werking van het samenwerkingsverband, in functie van hun taken, de nodige middelen ter beschikking.

§ 6. De vertegenwoordiging van de maatschappelijke belangen gebeurt via de provinciale en gemeentelijke adviesraden voor milieu en natuur. De in § 3 bedoelde overeenkomst legt hiervoor de nadere regels vast.

§ 7. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen betreffende de samenstelling en de werking van het samenwerkingsverband.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Vorbereiding en opvolging
van het integraal waterbeleid

AFDELING I

De waterbeleidsnota

Artikel 32

§ 1. De waterbeleidsnota legt de krachtlijnen vast van de visie van de Vlaamse regering op het integraal waterbeleid voor het Vlaamse Gewest in zijn geheel en per stroomgebied afzonderlijk.

De waterbeleidsnota geeft eveneens aan in hoeverre de krachtlijnen van het integraal waterbeleid vastgelegd in de waterbeleidsnota afgestemd zijn op gewestelijke beleidsplannen.

§ 2. De eerste waterbeleidsnota wordt uiterlijk op 22 december 2004 vastgesteld.

De waterbeleidsnota wordt minstens om de zes jaar herzien.

§ 3. Het ontwerp van waterbeleidsnota wordt voor advies voorgelegd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

Het ontwerp wordt tegelijkertijd voor advies voorgelegd aan de bekkenbesturen.

§ 4. Aan de waterbeleidsnota wordt een ruime bekendheid gegeven.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Artikel 36****AFDELING II****Stroomgebiedbeheerplannen****Artikel 33**

De Vlaamse regering stelt voor elk stroomgebiedsdistrict overeenkomstig artikel 22 een stroomgebiedbeheerplan vast.

– *Aangenomen.*

Artikel 34

§ 1. De stroomgebiedbeheerplannen worden uiterlijk 22 december 2009 voor het eerst vastgesteld en bekendgemaakt.

§ 2. Deze stroomgebiedbeheerplannen worden vervolgens om de zes jaar getoetst en zo nodig herzien overeenkomstig de regels voor de opmaak ervan.

De plannen blijven in ieder geval van kracht tot de nieuwe stroomgebiedbeheerplannen zijn bekendgemaakt.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

§ 1. Het ontwerp van stroomgebiedbeheerplan wordt voorbereid door de CIW.

§ 2. De diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, de bekkensecretariaten, alsook de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest belast zijn met taken van openbaar nut, stellen op eenvoudig verzoek van de CIW, alle informatie waarover ze beschikken en die nodig is voor het opstellen van de stroomgebiedbeheerplannen ter beschikking van de CIW.

De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaronder deze informatie ter beschikking wordt gesteld.

– *Aangenomen.*

§ 1. Het stroomgebiedbeheerplan bepaalt de hoofdlijnen van het integraal waterbeleid voor het desbetreffende stroomgebiedsdistrict, met inbegrip van de voorgenomen maatregelen, middelen en termijnen die worden bepaald om de doelstellingen ervan te bereiken.

Het bevat minstens de in Bijlage I genoemde gegevens.

Bovendien worden de stroomgebiedbeheerplannen zo opgesteld, en verlopen de besluitvormingsprocedures zodanig dat ze voldoen aan de essentiële kenmerken van de milieueffectrapportage, bedoeld in artikel 4.1.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor de inhoud en de methodologie voor de opmaak van dit plan.

§ 2. De Vlaamse regering duidt de onderdelen van de stroomgebiedbeheerplannen aan die bindend zijn voor de diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsook de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest zijn belast met taken van openbaar nut.

Behoudens in het geval, bedoeld in § 3, tweede en derde lid, kan van het bindende gedeelte van de stroomgebiedbeheerplannen niet in minder strenge zin worden afgeweken.

§ 3. Indien de realisatie van het bindende gedeelte van de stroomgebiedbeheerplannen de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg vereist, dan wordt uiterlijk binnen de twee jaar na het van kracht worden van het stroomgebiedbeheerplan, het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan verstuurd naar de bestendige deputatie van de betrokken provincie of provincies, de colleges van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeenten en de door de Vlaamse regering aangewezen adviserende instellingen en administraties.

Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, de ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg zoals bedoeld in het eerste lid, kunnen slechts afwijken van de bindende bepalingen van de stroomgebiedbeheerplannen op basis van een gemotiveerde en gelijktijdige afweging van de ruim-

Voorzitter

telijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten, op basis van het verslag van de plenaire vergadering of op basis van de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen, of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de bevoegde commissies voor ruimtelijke ordening. In dat geval wordt bij de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, de ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg, het stroomgebiedbeheerplan onverwijld terug aangepast door de CIW.

Het stroomgebiedbeheerplan kan tevens de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg noodzakelijk maken. Indien in dat geval wordt afgeweken van de bindende bepalingen van het stroomgebiedbeheerplan, is het voorgaande lid van overeenkomstige toepassing.

De aangepaste stroomgebiedbeheerplannen worden door de Vlaamse regering vastgesteld, bekendgemaakt, ter inzage gelegd en ter kennis gebracht overeenkomstig artikel 38.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

§ 1. Tijdens de opmaak van het stroomgebiedbeheerplan worden ten minste volgende documenten bekendgemaakt aan het publiek :

- 1° minstens drie jaar voor het begin van de periode waarop het stroomgebiedbeheerplan betrekking heeft : een tijdschema en werkprogramma voor de opstelling en, in voorkomend geval, de bijstelling van de stroomgebiedbeheerplannen, met inbegrip van de te nemen raadplegingsmaatregelen ;
- 2° minstens twee jaar voor het begin van de periode waarop het stroomgebiedbeheerplan betrekking heeft : een tussentijds overzicht van de belangrijkste waterbeheerproblemen die zijn vastgesteld in het stroomgebied ;
- 3° minstens een jaar voor het begin van de periode waarop het stroomgebiedbeheerplan betrekking heeft : het ontwerp van stroomgebiedbeheerplan.

§ 2. De in § 1 bedoelde documenten worden voor een termijn van honderdtachtig kalenderdagen ter inzage gelegd bij de gemeenten waarvan het grondgebied geheel of ten dele worden bestreken door de stroomgebiedbeheerplannen.

Iedereen kan gedurende die termijn zijn schriftelijke opmerkingen indienen bij de colleges van burgemeester en schepenen.

Op verzoek wordt inzage gegeven in de achtergronddocumentatie en informatie die werd gebruikt bij de voorbereiding van het ontwerp van stroomgebiedbeheerplan.

§ 3. De in § 1 bedoelde documenten worden tegelijkertijd bezorgd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die hierover binnen de in § 2 genoemde termijn een advies uitbrengen.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen zenden hun adviezen aan de CIW.

Wanneer het advies niet is verleend binnen de in het eerste lid bepaalde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§ 4. De in § 1 bedoelde documenten worden tegelijkertijd bezorgd aan de betrokken bekkenraden en de bekkenbesturen, die hierover binnen de in § 2 genoemde termijn een advies uitbrengen.

De bekkenraden en bekkenbesturen zenden hun adviezen aan de CIW.

Als het advies niet is verleend binnen de in het eerste lid bepaalde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§ 5. De CIW maakt bekend dat de in § 1 bedoelde documenten ter inzage worden gelegd, onder meer door middel van :

- 1° mededelingen in de geschreven pers ;
- 2° mededelingen op radio en televisie ;
- 3° elektronische dragers.

Die bekendmaking vermeldt minstens :

- 1° de begin- en einddatum van het openbaar onderzoek ;

Voorzitter

2° de plaats waar de in § 1 bedoelde documenten ter inzage liggen ;

3° de vermelding bij wie de opmerkingen kunnen worden ingediend ;

4° de plaats en de datum van de in § 6 bedoelde informatievergadering.

§ 6. Na bekendmaking van het in § 1, 3°, bedoelde document en uiterlijk negentig kalenderdagen vóór het verstrijken van de periode waarbinnen schriftelijke opmerkingen kunnen worden gemaakt, organiseert de CIW, in samenwerking met de bekkensecretariaten, in elk bekken minstens een informatie- en inspraakvergadering.

§ 7. De gemeente verstuurt uiterlijk de tiende werkdag na het openbaar onderzoek de schriftelijke opmerkingen aan de CIW.

§ 8. De CIW onderzoekt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst ervan de ingebrachte opmerkingen en adviezen, stemt de stroomgebiedbeheerplannen onderling op elkaar af, maakt een definitief ontwerp van stroomgebiedbeheerplan op en legt dat ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 38

§ 1. De Vlaamse regering stelt het bekkenbestuur en de bekkenraad, alsook de betrokken provincies en gemeenten in kennis van het vastgestelde stroomgebiedbeheerplan.

§ 2. De bij besluit van de Vlaamse regering vastgestelde stroomgebiedbeheerplannen worden bekendgemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad en liggen ter inzage bij de betrokken provincies en gemeenten en bij de bekkensecretariaten.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

De bekkenbeheerplannen, deelbekkenbeheerplannen en bekkenvoortgangsrapporten

ONDERAFDELING I

De bekkenbeheerplannen en deelbekkenbeheerplannen

Artikel 39

De Vlaamse regering stelt voor elk bekken een bekkenbeheerplan vast.

– *Aangenomen.*

Artikel 40

§ 1. De bekkenbeheerplannen worden uiterlijk 22 december 2006 voor het eerst vastgesteld en bekendgemaakt.

§ 2. De bekkenbeheerplannen worden vervolgens ten minste om de zes jaar getoetst en zo nodig herzien overeenkomstig de regels voor de opmaak ervan.

De plannen blijven in ieder geval van kracht tot de nieuwe bekkenbeheerplannen zijn bekendgemaakt.

– *Aangenomen.*

Artikel 41

§ 1. Het ontwerp van bekkenbeheerplan wordt voorbereid door het bekkensecretariaat.

§ 2. De diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsook de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest belast zijn met taken van openbaar nut, stellen op eenvoudig verzoek van het bekkensecretariaat, alle informatie

Voorzitter

waarover ze beschikken en die nodig is voor het opstellen van de bekkenbeheerplannen en het bekkenvoortgangsrapport ter beschikking van het bekkensecretariaat.

De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaronder deze informatie ter beschikking wordt gesteld.

– *Aangenomen.*

Artikel 42

§ 1. Het bekkenbeheerplan bepaalt het integraal waterbeleid voor het desbetreffende bekken. Het is een beleidsplan dat tevens de voorgenomen acties, maatregelen, middelen en termijnen bepaalt om de doelstellingen ervan te bereiken. Het geeft nadere uitvoering aan de waterbeleidsnota en, in voorkomend geval, het toepasselijke stroomgebiedbeheerplan.

De maatregelen bedoeld in het eerste lid kunnen beperkingen opleggen. Zij mogen evenwel geen beperkingen vaststellen die absoluut werken of handelingen verbieden of onmogelijk maken die overeenstemmen met de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening, noch de realisatie van die plannen en hun bestemmingsvoorschriften verhinderen, met uitzondering van de werken of handelingen binnen overstromingsgebieden en oeverzones.

Het bekkenbeheerplan bevat minstens de in Bijlage III genoemde gegevens.

Bovendien worden de bekkenbeheerplannen zodanig opgesteld, en verlopen de besluitvormingsprocedures zodanig dat ze voldoen aan de essentiële kenmerken van de milieueffectrapportage, bedoeld in artikel 4.1.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor de inhoud en de methodologie voor de opmaak van dit plan.

§ 2. Het bekkenbeheerplan mag niet in minder strenge zin afwijken van de als bindend aangeduide bepalingen van het stroomgebiedbeheerplan.

Het bekkenbeheerplan houdt rekening met en is afgestemd op onder meer de natuurrichtplannen en de landinrichtingsplannen.

§ 3. Het bekkenbestuur duidt de onderdelen van het bekkenbeheerplan aan die bindend zijn voor de diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsook de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest zijn belast met taken van openbaar nut.

Behoudens in het geval bedoeld in § 4, tweede en derde lid, kan van het bindende gedeelte van de bekkenbeheerplannen niet in minder strenge zin worden afgeweken.

§ 4. Indien de realisatie van het bindende gedeelte van de bekkenbeheerplannen de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg vereist, dan wordt uiterlijk binnen de twee jaar na het van kracht worden van het bekkenbeheerplan het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan verstuurd naar de bestendige deputatie van de betrokken provincie of provincies, de colleges van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeenten en de door de Vlaamse regering aangewezen adviserende instellingen en administraties.

Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, de ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg zoals bedoeld in het eerste lid, kunnen slechts afwijken van de bindende bepalingen van de bekkenbeheerplannen op basis van een gemotiveerde en gelijktijdige afweging van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten, op basis van het verslag van de plenaire vergadering of op basis van de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen, of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de bevoegde commissies voor ruimtelijke ordening. In dat geval wordt bij de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, de ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg, het bekkenbeheerplan onverwijld terug aangepast door het bekkenbestuur.

Het bekkenbeheerplan kan tevens de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg noodzakelijk maken. Indien in dat geval wordt afgeweken van de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan, is het voorgaande lid van overeenkomstige toepassing.

Voorzitter

De aangepaste bekkenbeheerplannen worden door de Vlaamse regering vastgesteld, bekendgemaakt, ter inzage gelegd en ter kennis gebracht overeenkomstig artikel 48.

– *Aangenomen.*

Artikel 43

Het in artikel 30 bedoelde waterschap verleent haar goedkeuring aan het deelbekkenbeheerplan.

Het deelbekkenbeheerplan wordt als een deelplan toegevoegd aan het bekkenbeheerplan.

– *Aangenomen.*

Artikel 44

§ 1. De deelbekkenbeheerplannen worden uiterlijk op 22 december 2006 voor het eerst vastgesteld en bekendgemaakt.

§ 2. De deelbekkenbeheerplannen worden ten minste om de zes jaar getoetst en zo nodig herzien overeenkomstig de regels voor de opmaak ervan.

De plannen blijven in ieder geval van kracht tot de nieuwe deelbekkenbeheerplannen zijn bekendgemaakt.

– *Aangenomen.*

Artikel 45

§ 1. Het ontwerp van deelbekkenbeheerplan wordt voorbereid door het waterschap.

§ 2. De diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, de bekkensecretariaten alsook de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest belast zijn met taken van openbaar nut, stellen op eenvoudig verzoek van het waterschap, alle informatie waarover ze beschikken en die nodig is voor het opstellen van het deelbekkenbeheerplan, ter beschikking van het waterschap.

De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaronder deze informatie ter beschikking wordt gesteld.

– *Aangenomen.*

Artikel 46

§ 1. Het deelbekkenbeheerplan bepaalt het integraal waterbeleid voor het desbetreffende deelbekken. Het is een beleidsplan dat tevens de voorgenomen acties, maatregelen, middelen en termijn bepaalt om de doelstellingen ervan te bereiken. Het geeft nadere uitvoering aan het bekkenbeheerplan.

De maatregelen bedoeld in het eerste lid kunnen beperkingen opleggen. Zij mogen evenwel geen beperkingen vaststellen die absoluut werken of handelingen verbieden of onmogelijk maken die overeenstemmen met de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening, noch de realisatie van die plannen en hun bestemmingsvoorschriften verhinderen, met uitzondering van handelingen en werken in overstromingsgebieden en oeverzones.

Het deelbekkenbeheerplan bevat minstens de in Bijlage IV genoemde gegevens.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor de inhoud en de methodologie voor de opmaak van dit plan.

§ 2. De bepalingen van de deelbekkenbeheerplannen mogen niet in minder strenge zin afwijken van de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan, noch van de bindende bepalingen van het stroomgebiedbeheerplan.

§ 3. Het waterschap duidt de onderdelen van de deelbekkenbeheerplannen aan die bindend zijn voor de diensten en agentschappen die afhangen van het Vlaamse Gewest, de besturen, alsook de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest zijn belast met taken van openbaar nut.

§ 4. Het waterschap bezorgt het ontwerp van deelbekkenbeheerplan aan de adviesverlenende instantie, zoals bepaald in artikel 31, § 6.

Als geen advies is verleend binnen een termijn van negentig kalenderdagen, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

Voorzitter

§ 5. Het waterschap bezorgt het ontwerp van deelbekkenbeheerplan, samen met het in § 4 bedoelde advies, binnen een termijn van dertig kalenderdagen na ontvangst ervan aan de instantie die, op grond van de in artikel 31, § 3, bedoelde overeenkomst, bevoegd is het deelbekkenbeheerplan goed te keuren.

Deze instantie onderzoekt het advies en verleent binnen een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst ervan haar goedkeuring aan het ontwerp van deelbekkenbeheerplan.

De beslissing houdende goedkeuring van het deelbekkenbeheerplan maakt in voorkomend geval melding van de minderheidsstandpunten.

§ 6. Het waterschap bezorgt het goedgekeurde deelbekkenbeheerplan, samen met het in § 4 bedoelde advies, uiterlijk de tiende werkdag na de goedkeuring ervan aan het bekkenbestuur. Het bekkenbestuur onderzoekt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst ervan de onderlinge afstemming van het goedgekeurde deelbekkenbeheerplan met het bekkenbeheerplan en in voorkomend geval met deelbekkenbeheerplannen van aangrenzende deelbekkens in hetzelfde bekken.

Het bekkenbestuur brengt de wijzigingen aan die noodzakelijk zijn om die afstemming te verzekeren, motiveert deze en stelt het waterschap hiervan in kennis.

Het bekkenbestuur integreert het desgevallend gewijzigde deelbekkenbeheerplan in het bekkenbeheerplan.

– *Aangenomen.*

Artikel 47

§ 1. Het ontwerp van bekkenbeheerplan wordt voor een termijn van zestig kalenderdagen ter inzage gelegd bij de gemeenten waarvan het grondgebied geheel of ten dele wordt bestreken door de bekkenbeheerplannen. Het ontwerp van deelbekkenbeheerplan of van de deelbekkenbeheerplannen die de betreffende gemeente geheel of gedeeltelijk bestrijken worden eveneens ter inzage gelegd, als onderdeel van het bekkenbeheerplan. Gedurende die periode kan iedereen schriftelijk op-

merkingen indienen bij de colleges van burgemeester en schepenen.

Het ontwerp wordt tegelijkertijd bezorgd aan de bekkenraad en aan de waterschappen die deel uitmaken van het betrokken bekken, die hierover binnen de in het eerste lid genoemde termijn een advies uitbrengen.

Als geen advies is verleend binnen die termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§ 2. Het ontwerp van bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen kan tegelijkertijd met een van de in artikel 37, § 1, bedoelde documenten ter inzage worden gelegd. In dat geval wordt de in § 1 bedoelde termijn op honderdtachtig en de in § 4 bedoelde termijn op negentig kalenderdagen gebracht.

§ 3. Het bekkensecretariaat maakt bekend dat het ontwerp van bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen ter inzage wordt gelegd, onder meer door middel van :

- 1° mededelingen in de geschreven pers ;
- 2° mededelingen op radio en televisie ;
- 3° elektronische dragers.

Die bekendmaking vermeldt minstens :

- 1° de begin- en einddatum van het openbaar onderzoek ;
- 2° de plaats waar het ontwerp van bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen ter inzage ligt ;
- 3° de vermelding bij wie de opmerkingen kunnen worden ingediend ;
- 4° plaats en datum van de in § 4 bedoelde informatievergadering.

§ 4. Gedurende de in § 1 bepaalde termijn en uiterlijk dertig kalenderdagen vóór het verstrijken van de periode waarbinnen schriftelijke opmerkingen kunnen worden gemaakt, wordt door het bekkensecretariaat minstens een informatie- en inspraakvergadering georganiseerd.

§ 5. De gemeente verstuurt uiterlijk op de tiende werkdag na het openbaar onderzoek de schriftelijke opmerkingen aan het bekkensecretariaat.

Voorzitter

§ 6. Het bekkensecretariaat bundelt en coördineert de opmerkingen van het openbaar onderzoek en bezorgt die samen met het advies van de bekkenraad en de waterschappen die deel uitmaken van het betrokken bekken binnen een termijn van dertig kalenderdagen na ontvangst ervan aan het bekkenbestuur. Het bekkenbestuur onderzoekt het advies en verleent binnen een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst ervan haar goedkeuring aan het ontwerp van bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen.

De beslissing houdende goedkeuring van het bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen maakt in voorkomend geval melding van de minderheidsstandpunten.

§ 7. Het bekkenbestuur bezorgt het goedgekeurde bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen, samen met het advies van de bekkenraad uiterlijk de tiende werkdag na de goedkeuring ervan aan de CIW. De CIW onderzoekt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst ervan de onderlinge afstemming van het goedgekeurde bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen met het stroomgebiedbeheerplan, de andere bekkenbeheerplannen en de waterbeleidsnota.

De CIW brengt de wijzigingen aan die noodzakelijk zijn om die afstemming te verzekeren, motiveert deze en stelt het bekkenbestuur hiervan in kennis.

Het bezorgt het desgevallend gewijzigde bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen aan de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 48

§ 1. De Vlaamse regering brengt het bekkenbestuur, de bekkenraad, de waterschappen die deel uitmaken van het bekken, alsook de betrokken provincies en gemeenten op de hoogte van het vastgestelde bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen.

§ 2. Het bij besluit van de Vlaamse regering vastgestelde bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en ligt ter inza-

ge bij de betrokken provincies en gemeenten, bij het bekkensecretariaat en bij de waterschappen die deel uitmaken van het bekken.

– *Aangenomen.*

Artikel 49

Op voorstel van de CIW heft de Vlaamse regering binnen een termijn van negentig kalenderdagen na de vaststelling van een nieuw stroomgebiedbeheerplan, de bepalingen van het bestaande bekkenbeheerplan met inbegrip van de deelbekkenbeheerplannen die strijdig zijn met de bindende bepalingen van het nieuwe stroomgebiedbeheerplan op bij gemotiveerd besluit.

Dit besluit wordt op de in artikel 48 bedoelde wijze bekendgemaakt.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II**Het bekkenvoortgangsrapport****Artikel 50**

§ 1. Jaarlijks wordt een bekkenvoortgangsrapport vastgesteld dat ten minste is samengesteld uit :

- 1° een geïntegreerd voortgangsverslag van de stand van uitvoering van het bekkenbeheerplan ;
- 2° een opgave van de nog te verrichten activiteiten en te nemen maatregelen in het bekken ter uitvoering van het bekkenbeheerplan.

§ 2. Het ontwerp van bekkenvoortgangsrapport wordt opgemaakt door het bekkensecretariaat. Het wordt voor advies voorgelegd aan de bekkenraad, die hierover binnen een termijn van dertig kalenderdagen na ontvangst ervan een advies uitbrengt.

Als geen advies is verleend binnen de in het eerste lid genoemde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

Het bekkenvoortgangsrapport wordt vervolgens door het bekkenbestuur vastgesteld.

Voorzitter

§ 3. Het bekkenvoortgangsrapport wordt door het bekkenbestuur meegedeeld aan de CIW, aan de in artikel 24, § 1, bedoelde minister en aan de waterschappen die deel uitmaken van het bekken.

§ 4. Het bekkenvoortgangsrapport ligt ter inzage op het bekkensecretariaat.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

Bijzondere verplichtingen met betrekking tot de stroomgebiedsdistricten

AFDELING I

Milieudoelstellingen

ONDERAFDELING I

Vaststellen en bereiken van de milieudoelstellingen

Artikel 51

§ 1. De Vlaamse regering stelt, door middel van milieukwaliteitsnormen, overeenkomstig het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, de milieudoelstellingen voor oppervlaktewater en grondwater vast die uiterlijk tegen 22 december 2015 moeten worden bereikt.

De Vlaamse regering stelt tevens milieukwaliteitsnormen voor waterbodems en milieukwantiteitsnormen vast, overeenkomstig de procedure van artikel 2.2.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Ze houdt bij het vaststellen en bereiken van de milieudoelstellingen rekening met de strengere normen die vastgesteld zijn overeenkomstig andere specifieke regelgeving.

§ 2. De milieudoelstellingen die uiterlijk tegen 22 december 2015 moeten worden bereikt, hebben betrekking op :

1° voor oppervlaktewater :

a) de goede chemische toestand ;

b) de goede of zeer goede ecologische toestand ;

2° voor grondwater :

a) de goede chemische toestand ;

b) de goede kwantitatieve toestand ;

3° voor kunstmatige of sterk veranderde waterlichamen :

a) de goede chemische toestand ;

b) het goed of maximaal ecologisch potentieel.

§ 3. Behoudens de in de artikelen 53 tot 57 bedoelde gevallen, dient bij het realiseren van de milieudoelstellingen minstens de goede toestand van het oppervlaktewater en het grondwater of het goede ecologisch potentieel van kunstmatige of sterk veranderde oppervlaktewaterlichamen, en indien mogelijk, de zeer goede ecologische toestand of het maximale ecologisch potentieel van kunstmatige of sterk veranderde oppervlaktewaterlichamen, te worden bereikt.

§ 4. Behoudens de in artikel 55 en artikel 56, §§ 2 en 3, bedoelde gevallen, mag de bestaande toestand van het oppervlaktewater en het grondwater in geen geval achteruitgaan.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II

Aanduiding van kunstmatige of sterk veranderde oppervlaktewaterlichamen

Artikel 52

Met het oog op het vaststellen van de milieudoelstellingen kan de Vlaamse regering oppervlaktewaterlichamen als kunstmatig of sterk veranderd aanduiden als :

1° de voor het bereiken van de goede ecologische toestand noodzakelijke wijzigingen van de hydromorfologische kenmerken een betekenisvol nadelig effect zouden hebben het op :

a) het milieu ;

Voorzitter

- b) activiteiten van groot maatschappelijk belang met betrekking tot de scheepvaart, havenfaciliteiten, openbare voorzieningen voor water bestemd voor menselijke consumptie of hernieuwbare energieopwekking ;
- c) de bescherming tegen overstroming van vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen gelegen buiten overstromingsgebieden ;

2° het doel dat door de kunstmatige of veranderde aard van het oppervlaktewaterlichaam wordt gediend, niet kan worden bereikt met andere voor het milieu aanmerkelijk gunstigere middelen, omdat dit technisch niet haalbaar is of onevenredig hoge kosten zou meebrengen.

De aanduiding wordt overeenkomstig artikel 61 om de zes jaar getoetst en zonodig herzien.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING III

Omstandigheden waarin van het bereiken van de milieudoelstellingen kan worden afgeweken

Artikel 53

De Vlaamse regering kan de in artikel 51, § 2, bedoelde termijn verlengen als alle noodzakelijke verbeteringen in de toestand van het oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam niet binnen die termijn kunnen worden bereikt omdat dit technisch niet haalbaar is, of onevenredig hoge kosten zou meebrengen, of niet mogelijk is omwille van natuurlijke omstandigheden.

In dat geval zorgt de Vlaamse regering ervoor dat :

- a) alle maatregelen worden genomen die noodzakelijk worden geacht om de oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen voor het verstrijken van de verlengde termijn geleidelijk in de vereiste toestand te brengen ;
- b) de redenen voor de betekenisvolle vertraging bij de uitvoering van deze maatregelen worden onderzocht ;

c) het vermoedelijke tijdschema voor de uitvoering van deze maatregelen wordt aangeduid ;

d) er geen verdere achteruitgang optreedt in de toestand van het aangetaste waterlichaam.

De verlengingen zijn beperkt tot maximaal twee herzieningen van het stroomgebiedbeheerplan, behalve wanneer de natuurlijke omstandigheden zodanig zijn dat de milieudoelstellingen niet binnen die termijn kunnen worden bereikt.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

De Vlaamse regering kan minder strenge milieudoelstellingen vaststellen voor oppervlaktewaterlichamen of grondwaterlichamen wanneer het bereiken van de milieudoelstellingen technisch niet haalbaar zou zijn of onevenredig hoge kosten met zich zou meebrengen als gevolg van :

- 1° de aantasting van die oppervlaktewaterlichamen of grondwaterlichamen door menselijke activiteiten, zoals vastgesteld in de overeenkomstig artikel 60 uitgevoerde analyses en beoordelingen ;
- 2° de natuurlijke gesteldheid van die oppervlaktewaterlichamen of grondwaterlichamen.

Bij het vaststellen van de minder strenge milieudoelstellingen neemt de Vlaamse regering de volgende voorwaarden in acht :

- 1° aan de ecologische en sociaal-economische behoeften die door die menselijke activiteiten worden gediend, kan niet worden voldaan met andere voor het milieu gunstiger middelen, die geen onevenredig hoge kosten met zich meebrengen ;
- 2° er wordt zorg voor gedragen dat :
 - a) voor oppervlaktewaterlichamen de best mogelijke ecologische en chemische toestand wordt bereikt die haalbaar is gezien de redelijkerwijs niet te vermijden effecten vanwege de aard van de menselijke activiteiten of verontreiniging ;
 - b) voor grondwaterlichamen zo gering mogelijke veranderingen in de goede grondwater-toestand optreden, gezien de redelijkerwijs

Voorzitter

niet te vermijden effecten vanwege de aard van de menselijke activiteiten of verontreiniging.

3° er treedt geen verdere achteruitgang op in de toestand van het aangetaste waterlichaam.

De Vlaamse regering herziet om de zes jaar de gevallen waarin ze van de milieudoelstellingen afwijkt.

– *Aangenomen.*

a) de vereiste verbeteringen technisch niet haalbaar zijn ;

b) de kostprijs van die maatregelen onevenredig hoog is ;

c) de natuurlijke omstandigheden een tijdige verbetering van de toestand van het desbetreffende oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam beletten.

De effecten van die omstandigheden worden jaarlijks geëvalueerd. De Vlaamse regering kan de nadere regels van die evaluatie bepalen.

– *Aangenomen.*

Artikel 55

Een tijdelijke achteruitgang van de toestand van oppervlaktewaterlichamen of grondwaterlichamen houdt geen schending in van de vastgestelde milieudoelstellingen als die het gevolg is van een van de volgende omstandigheden :

1° omstandigheden die zich door een natuurlijke oorzaak voordoen en die uitzonderlijk zijn of redelijkerwijs niet waren te voorzien, met name extreme overstromingen of lange droogteperiodes ;

2° omstandigheden die zijn veroorzaakt door redelijkerwijs niet te voorziene ongevallen.

Hierbij neemt de Vlaamse regering al de volgende voorwaarden in acht :

1° alle haalbare maatregelen worden getroffen om de verdere achteruitgang van de toestand te voorkomen zodat het bereiken van de milieudoelstellingen bij andere, niet door de omstandigheden getroffen oppervlaktewaterlichamen of grondwaterlichamen, niet in het gedrang wordt gebracht. Deze maatregelen mogen het herstel van de toestand van het oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam niet in de weg staan wanneer de omstandigheden van het eerste lid niet meer bestaan ;

2° het oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam moet zo snel als redelijkerwijs haalbaar worden hersteld in de toestand waarin het zich bevond voordat de gevolgen van die omstandigheden intraden, behalve indien dit niet mogelijk is omwille van het feit dat :

Artikel 56

§ 1. Het niet bereiken van de goede toestand van een grondwaterlichaam, de goede ecologische toestand van een oppervlaktewaterlichaam of het goed ecologisch potentieel van een kunstmatig of sterk veranderd oppervlaktewaterlichaam houdt geen schending in van de vastgestelde milieudoelstellingen indien dit het gevolg is van nieuwe veranderingen in de fysische kenmerken van een oppervlaktewaterlichaam of indirecte wijzigingen in de grondwaterstand, omwille van :

1° activiteiten van groot maatschappelijk belang met betrekking tot de scheepvaart, havenfaciliteiten, openbare voorzieningen voor water bestemd voor menselijke consumptie of hernieuwbare energieopwekking ;

2° de bescherming tegen overstroming van vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen gelegen buiten overstromingsgebieden ;

§ 2. Het niet voorkomen van de achteruitgang van de zeer goede of goede toestand van een oppervlaktewaterlichaam houdt geen schending in van de vastgestelde milieudoelstellingen als dit het gevolg is van nieuwe veranderingen in de fysische kenmerken van een oppervlaktewaterlichaam, omwille van activiteiten van groot maatschappelijk belang met betrekking tot de bescherming tegen overstromingen van vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen gelegen buiten overstromingsgebieden.

§ 3. Het niet voorkomen van de achteruitgang van de zeer goede toestand naar een goede toestand van een oppervlaktewaterlichaam houdt geen

Voorzitter

schending in van de vastgestelde milieudoelstellingen als dit het gevolg is van nieuwe activiteiten van groot maatschappelijk belang met betrekking tot de openbare voorzieningen voor water bestemd voor de menselijke consumptie of de inrichting van een overstromingsgebied langs het desbetreffende oppervlaktewaterlichaam.

§ 4. In het geval van §§ 1, 2 en 3 neemt de Vlaamse regering de volgende voorwaarden in acht :

- 1° alle haalbare stappen en maatregelen worden genomen om de negatieve effecten op de toestand van het oppervlaktewaterlichaam of het grondwaterlichaam tegen te gaan ;
- 2° het doel dat met die veranderingen of wijzigingen van het oppervlaktewaterlichaam of grondwaterlichaam wordt gediend, kan niet worden bereikt met andere voor het milieu aanmerkelijk gunstiger middelen, omdat dit technisch niet haalbaar is of onevenredig hoge kosten met zich zou meebrengen.

De Vlaamse regering herziet om de zes jaar de gevallen waarin ze van de milieudoelstellingen afwijkt.

– *Aangenomen.*

Artikel 57

Bij het aanduiden van kunstmatige of sterk veranderde oppervlaktewaterlichamen en bij de overeenkomstig de in de artikelen 53 tot 56 bedoelde afwijkingen van de milieudoelstellingen zorgt de Vlaamse regering ervoor :

- 1° dat het bereiken van de milieudoelstellingen in andere oppervlaktewaterlichamen of grondwaterlichamen in hetzelfde stroomgebiedsdistrict niet in het gedrang worden gebracht of niet blijvend worden verhinderd ;
- 2° dat alle maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de toepassing van de nieuwe bepalingen tenminste hetzelfde beschermingsniveau waarborgt als datgene dat wordt gewaarborgd door de bestaande wetgeving.

– *Aangenomen.*

Artikel 58

Wanneer uit monitoringgegevens of andere gegevens blijkt dat de milieudoelstellingen voor waterlichamen vermoedelijk niet worden bereikt, zorgt de Vlaamse regering ervoor dat :

- 1° de oorzaken van het eventuele falen worden onderzocht ;
- 2° de betrokken vergunningen en toestemmingen worden onderzocht en zo nodig worden herzien ;
- 3° de monitoringprogramma's worden getoetst en zo nodig herzien ;
- 4° de noodzakelijke aanvullende maatregelen worden genomen teneinde de milieudoelstellingen te bereiken, met inbegrip van de vaststelling van strengere milieudoelstellingen.

Indien de in het eerste lid, 1°, bedoelde oorzaken het resultaat zijn van redelijkerwijs niet te voorzien of uitzonderlijke omstandigheden die het gevolg zijn van natuurlijke oorzaken of overmacht, in het bijzonder extreme overstromingen of lange droogteperiodes, kan de Vlaamse regering afwijken van hetgeen is bepaald in het eerste lid, 4°, onder voorbehoud van de in artikel 55 bedoelde tijdelijke achteruitgang.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING IV**Kostenterugwinning van waterdiensten****Artikel 59**

De Vlaamse regering doet de gepaste voorstellen van maatregelen om het in artikel 6, 6°, bedoelde kostenterugwinningsbeginsel tegen het jaar 2010 toe te passen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**AFDELING II****Analyses en beoordelingen****Artikel 60**

De Vlaamse regering zorgt er voor dat voor elk stroomgebiedsdistrict de volgende analyses en beoordelingen worden uitgevoerd :

1° de kenmerken van het stroomgebiedsdistrict :

a) voor oppervlaktewateren :

- 1) het vaststellen van de ligging en de grenzen van de oppervlaktewaterlichamen ;
- 2) het indelen van de oppervlaktewaterlichamen in de categorieën rivieren, meren en overgangswateren ;
- 3) het aanduiden van oppervlaktewaterlichamen als kunstmatige of sterk veranderde waterlichamen en het indelen van deze in de categorieën rivieren, meren en overgangswateren ;
- 4) het voor elke categorie onderscheiden van de oppervlaktewaterlichamen in typen ;
- 5) het bepalen van de referentieomstandigheden voor de typen oppervlaktewaterlichamen ;

b) voor grondwater :

- 1) de ligging en de grenzen van de grondwaterlichamen ;
- 2) de karakterisering van de grondwaterlichamen ;

2° een beoordeling van de effecten van menselijke activiteiten op de toestand van het oppervlaktewater en het grondwater ;

3° een economische analyse van het watergebruik, die voldoende gedetailleerde informatie bevat voor :

a) de relevante berekeningen die nodig zijn om rekening te houden met het kostenterugwinningsbeginsel.

Dit impliceert :

- 1) langetermijnvoorspellingen van vraag en aanbod naar water in het stroomgebiedsdistrict ;
- 2) waar nodig ramingen van volume, prijzen en kosten voor waterdiensten, en ramingen van relevante investeringen, inclusief voorspellingen van dergelijke investeringen ;
- b) een oordeel over de meest kosteneffectieve combinatie van maatregelen op het gebied van watergebruik, gebaseerd op ramingen van de potentiële kosten van dergelijke maatregelen.

Bij het maken van de in het eerste lid, 3° bedoelde economische analyse van het watergebruik wordt rekening gehouden met de kosten voor het verzamelen van de relevante gegevens.

– *Aangenomen.*

Artikel 61

De analyses en beoordelingen zijn uiterlijk op 22 december 2004 uitgevoerd.

Ze worden voor het eerst uiterlijk op 22 december 2013 en vervolgens om de zes jaar getoetst en zo nodig herzien.

– *Aangenomen.*

Artikel 62

Personen die ingevolge hun ambt of in opdracht van de overheid werken aan de uitvoering van de in artikel 60 bedoelde analyses en beoordelingen, mogen voor de uitoefening van hun opdracht onroerende goederen betreden, met uitzondering van woningen en gebouwen, bestemd voor privé- of bedrijfsactiviteiten, om er de noodzakelijke opmetingen en onderzoeken te verrichten. Zij dienen zich daarbij steeds te legitimeren en moeten in staat zijn bewijs te leveren van hun opdracht.

Voorzitter

Voor de uitvoering van deze analyses en beoordelingen kunnen de noodzakelijke meetinstallaties en de eventueel bijbehorende nutsleidingen bij wijze van erfdiensbaarheid van openbaar nut worden aangebracht.

De in het eerste lid bedoelde personen mogen bij de uitoefening van hun opdracht de bijstand van de politie vorderen.

– *Aangenomen.*

Artikel 63

De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast voor de inhoud en de uitvoering van de analyses en beoordelingen.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

De maatregelenprogramma's

Artikel 64

De Vlaamse regering stelt voor elk stroomgebiedsdistrict afzonderlijk of voor het Vlaamse Gewest in zijn geheel een maatregelenprogramma vast ter verwezenlijking van de doelstellingen vermeld in artikel 5 en artikel 51.

De Vlaamse regering kan nadere regels vastleggen inzake de afstemming op of de integratie van het maatregelenprogramma in bestaande waterbeheerplannen en bestaande maatregelenprogramma's.

– *Aangenomen.*

Artikel 65

De maatregelenprogramma's bevatten de in bijlage II bepaalde gegevens.

– *Aangenomen.*

Artikel 66

§ 1. De maatregelenprogramma's worden uiterlijk op 22 december 2009 voor het eerst vastgesteld.

De maatregelenprogramma's worden vervolgens om de zes jaar getoetst en zo nodig herzien.

§ 2. De maatregelen dienen uiterlijk op 22 december 2012 in uitvoering te zijn.

Nieuwe of herziene maatregelen dienen binnen drie jaar na de vaststelling ervan in uitvoering te zijn.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Programma's voor de monitoring

Artikel 67

De Vlaamse regering stelt voor elk stroomgebiedsdistrict programma's op voor de monitoring van de watertoestand.

De programma's dienen uiterlijk op 22 december 2006 in uitvoering te zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 68

De programma's bevatten :

1° voor oppervlaktewater :

- a) de chemische toestand ;
- b) de kwantitatieve toestand ;
- c) de mate waarin het oppervlaktewater aan erosie onderhevig is ;
- d) de aanvoer en afzetting van sedimenten ;
- e) de ecologische toestand en het ecologisch potentieel.

2° voor grondwater :

Voorzitter**AFDELING V**

a) de chemische toestand ;

Register van beschermde gebieden

b) de kwantitatieve toestand van het grondwater.

Artikel 71

Voor de beschermde gebieden worden de programma's aangevuld met de bijzondere voorschriften van de communautaire wetgeving op grond waarvan de beschermde gebieden zijn ingesteld.

De Vlaamse regering maakt voor elk stroomgebiedsdistrict een register op van alle daarin gelegen beschermde gebieden.

– *Aangenomen.*

Het register bevat tenminste de volgende in het kader van de communautaire wetgeving aangeduide beschermde gebieden :

Artikel 69

De Vlaamse regering kan de nadere regels vaststellen voor de inhoud en de uitvoering van de programma's, met inbegrip van de uitbouw en het beheer van waterkwantiteits- en waterkwaliteitsmeetnetten.

1° oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen binnen elk stroomgebiedsdistrict die dagelijks gemiddeld meer dan 10 m³ per dag leveren of meer dan 50 personen bedienen, aangewezen voor de onttrekking van water bestemd voor menselijke consumptie en de voor dat toekomstig gebruik bestemde oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen, met inbegrip van de beschermingszones voor die oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen ;

– *Aangenomen.*

2° gebieden voor de bescherming van economisch betekenisvolle in het water levende planten- en diersoorten ;

Artikel 70

Personen die ingevolge hun ambt of in opdracht van de overheid werken aan de uitvoering van de in artikel 67 bedoelde programma's, mogen voor de uitoefening van hun opdracht onroerende goederen betreden, met uitzondering van woningen en gebouwen, bestemd voor privé- of bedrijfsactiviteiten, om er de noodzakelijke opmetingen en onderzoeken te verrichten. Zij dienen zich daarbij steeds te legitimeren en moeten in staat zijn bewijs te leveren van hun opdracht.

3° oppervlaktewaterlichamen met als bestemming recreatiewater of zwemwater ;

Voor de uitvoering van deze programma's kunnen de noodzakelijke meetinstallaties en de eventueel bijbehorende nutsleidingen bij wijze van erfdienstbaarheid van openbaar nut worden aangebracht.

4° de kwetsbare zones water in uitvoering van de richtlijn 91/271 van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, de kwetsbare zones in uitvoering van richtlijn 91/676/EEG van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, de kwetsbare zones ecologische waardevolle agrarische gebieden en de kwetsbare zones natuur, bedoeld in artikel 15bis en 15ter van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;

De in het eerste lid bedoelde personen mogen bij de uitoefening van hun opdracht de bijstand van de politie vorderen.

5° de definitief vastgestelde speciale beschermingszones in uitvoering van artikel 36bis van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en de waterrijke gebieden van internationale betekenis bedoeld in artikel 2, 21°, van hetzelfde decreet.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**AFDELING II****Artikel 72****Wijzigingsbepalingen**

Het register wordt uiterlijk op 22 december 2004 opgesteld en wordt voortdurend opgevolgd en bijgewerkt.

– *Aangenomen.*

Artikel 73

Het register omvat minstens kaarten waarop de ligging van elk beschermd gebied is aangegeven, alsmede een beschrijving van de communautaire en Vlaamse wetgeving op grond waarvan zij als beschermde gebieden zijn aangewezen.

De Vlaamse regering kan de nadere regels bepalen met betrekking tot de inhoud, het opstellen en het bijwerken van het register.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII**Slotbepalingen****AFDELING I****Overgangsbepaling****Artikel 74**

Tot zolang er geen bekkenbeheerplan is vastgesteld, kan een deelbekkenbeheerplan voorlopig worden vastgesteld door de Vlaamse regering na advies van het bekkenbestuur.

Het voorlopig vastgestelde deelbekkenbeheerplan wordt bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad, en ligt ter inzage bij het bekkenbestuur, het waterschap en de betrokken besturen.

Alle bepalingen uit dit decreet die van toepassing zijn op het deelbekkenbeheerplan zijn in dat geval onverminderd van toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 75

In artikel 2.2.1, tweede lid, eerste zin, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden tussen de woorden “water” en “of” de woorden “het sediment of de biota” ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 76

In artikel 17, § 2, eerste lid, van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, gewijzigd bij het decreet van 21 april 1983, worden de woorden “de oever” vervangen door de woorden “het einde van de oeverzone”.

– *Aangenomen.*

Artikel 77

In artikel 17 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2002 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt 7° geschrapt ;

2° § 5 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 5. Elke vorm van bemesting is verboden, met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, binnen :

- a) de oeverzones afgebakend in de bekkenbeheerplannen ; als de oeverzones enkel de taluds van een oppervlaktewaterlichaam omvatten, geldt het verbod binnen vijf meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewaterlichaam ;
- b) tien meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewa-

Voorzitter

terlichaam dat gelegen is in het Vlaams Ecologisch Netwerk ;

- c) tien meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van een oppervlaktewaterlichaam, als een helling grenst aan een oppervlaktewaterlichaam.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 78

§ 1. Artikel 1 van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 1

Wateringen zijn openbare besturen, buiten de polderzones ingesteld, met als taak, binnen de grenzen van hun territoriaal gebied, het verwezenlijken van de doelstellingen en het rekening houden met de beginselen zoals bedoeld in de artikels 4, 5 en 6 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid en het uitvoeren van het deelbekkenbeheerplan.”.

§ 2. Artikel 1 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 1

Polders zijn openbare besturen, met als taak, binnen de grenzen van hun territoriaal gebied, het verwezenlijken van de doelstellingen en het rekening houden met de beginselen zoals bedoeld in de artikels 4, 5 en 6 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid en het uitvoeren van het deelbekkenbeheerplan.”.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations

– 1708 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Malcorps, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het gaat om een belangrijk ontwerp, vooral voor wat de samenwerkingsovereenkomst met de gewesten en de federale overheid betreft. Daarnaast is er nog het akkoord met de benzinestation-exploitanten over de sanering van door benzine vervuilde sites.

Dit is een goed voorbeeld van de samenwerking tussen overheden en tussen de overheid en de economische sector in verband met een toch wel delicate aangelegenheid. Het gaat om een vorm van PPS op het terrein om een groot aantal blackpoints te saneren. Na het reces zal hier ook een voorstel van resolutie aan bod komen in verband met milieubeleidsovereenkomsten inzake de afval.

Het eerste principe bij dit ontwerp is dat de vervuiler betaalt. Er werd een vorm van solidariteit opgezet tussen consumenten en producenten. Via accijnzen wordt een bijdrage geleverd. In de commissie heb ik gezegd dat er een grondig debat moet worden gevoerd of dit model moet worden overgenomen voor toekomstige bodemsaneringfondsen. Daarnaast moet worden nagegaan in welke mate de consument mee verantwoordelijk is voor de bodemvervuiling aan tankstations. Ik heb daarbij het voorbeeld gegeven van een klant die vervuult bij het tanken. Hiertegenover staat dat dit voor de verkoper een kostenbesparing inhoudt omdat de dienstverlening wordt afgebouwd. Het is dan ook moeilijk om de consument hiervoor verantwoordelijk te stellen.

Malcorps

Het doel van dit ontwerp moet toch zijn om minimaal de bestaande normering toe te passen via een samenwerkings- of milieubeleidsovereenkomst. De normen voor benzinestations zijn opgenomen in het bodemsaneringsdecreet. In Vlarebo staat de saneringsplicht duidelijk vermeld. Deze overeenkomst is in feite de uitvoering van de decretaal bepaalde bodemsaneringsplicht. Er is ook een tegemoetkoming van de overheid via de consumenten. Er wordt conform de bestaande regels inzake de bodemsaneringsplicht gehandeld. Daarnaast wordt er tegemoetgekomen aan de vragen van de sector. Dat is verantwoord. Er worden immers heel wat inspanningen tegenover geplaatst.

De resultaatverbintenis wordt gegarandeerd. Dit akkoord kan model staan voor andere sectoren. De sector van de tankstations neemt een serieuze voorsprong inzake de bodemsanering. Een aantal kleinere en grotere blackpoints werden al weggevoerd. Door deze overeenkomst wordt dit proces zeker versterkt.

Een volgend principe is dat er geen lasten mogen worden afgewenteld op lokale besturen. Er zijn garanties dat bepaalde storende kankerplekken in een bepaalde gemeente worden aangepakt of in de toekomst worden vermeden.

Daarnaast is het belangrijk dat er voldoende overleg is in het parlement, tussen de federale en gewestelijke overheden. Bij samenwerkingsakkoorden is er natuurlijk steeds een democratisch deficit. Er kan altijd worden aangedrongen op een betere voorbereiding. Het is echter de traditie in de commissie voor Leefmilieu om de zaak op te volgen. Ik ben hierover vrij optimistisch gestemd.

Wat de bodemsanering betreft, is er een beleid inzake blackpoints en brownfields. De OVAM kiest voor een samenwerking met privé-partners. Ter zake is er een hele traditie uitgebouwd door de vorige en huidige ministers. Tijdens deze legislatuur werden heel wat middelen vrijgemaakt voor de bodemsanering, het aanpakken van brownfields. Ik verwijs bijvoorbeeld naar een opinieartikel van de bouwsector in de Financieel-Economische Tijd, waarin wordt gesteld dat de Vlaamse regering ondermaats presteert inzake bodemsanering en waterzuivering omdat alle geld naar de aankoop van bossen gaat. Dat is niet waar. Inzake bodemsanering en waterzuivering doen we inspanningen, en we doen meer dan tijdens de vorige zittingsperiodes is gebeurd. Deze samenwerkingsovereenkomst is een goede illustratie van het feit dat we in sa-

menwerking met de privé-sector dat soort van problemen snel kunnen aanpakken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is voor mens en milieu van groot belang dat de bodemverontreiniging wordt aangepakt, gezien de rkt.

Het Vlaams Parlement keurde op 22 februari 1995 het decreet betreffende de bodemsanering goed. Dit decreet omvat een aantal regels die moeten toelaten de bodemverontreiniging, van welke oorsprong ook, aan te pakken. Hierdoor wordt de exploitant aan een onderzoek en mogelijk ook een saneringsplicht onderworpen.

In de praktijk bleek dat sommige exploitanten financieel niet konden instaan voor de sanering, zodat deze werden doorgerekend aan de overheid. Door de oprichting van een financieringsfonds wil de overheid hieraan een einde stellen. Zoals ik verleden week al zei in het debat over het samenwerkingsakkoord voor het Kyoto-protocol, moet het saneringsfonds voor de helft worden gespijsd via een verhoging van de accijnzen op brandstof. Opnieuw zal de autobestuurder moeten betalen, maar deze keer voor iets waarvoor hij niet verantwoordelijk kan worden gesteld. Het Vlaams Blok staat achter het principe dat de vervuiler moet betalen. De bodemverontreiniging van de tankstations is echter niet veroorzaakt door de autobestuurders, maar door de exploitant, of door de petroleumfederatie, die onvoldoende maatregelen heeft genomen om verontreiniging te voorkomen.

Bovendien blijft er een groot leemte, want omliggende percelen die door insijpeling zijn verontreinigd, vallen niet onder het toepassingsgebied. De SERV en Mina-raad hebben als adviesorganen een aantal bedenkingen bij dit financieringsfonds. Een grondig debat hierover is uitgebleven. Het moet duidelijk zijn dat het Vlaams Blok niet akkoord kan gaan met dit decreet, ook al is het doel – het saneren van de bodem van verontreinigde tankstations – een noodzaak. De middelen die hiervoor worden aangewend zijn voor ons echter onaanvaardbaar. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het lijkt me belangrijk dat we nu

Sannen

kunnen werk maken van een systeem om de echte verontreiniging te bestrijden. Mevrouw Van den Eynde heeft problemen met de methode en met het feit dat de kosten worden gedeeld door de consument – via de overheid – en de sector. De doelstelling is wel de maximale sanering van de verontreinigde sites. Dit systeem is het beste, en zonder blijven we met black points zitten, waarvoor uiteindelijk de overheid zou moeten opdraaien.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations, gesloten in Brussel op 13 december 2002, wordt goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid

– 1731 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Lachaert, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van den Eynde, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil hier toch een kort verslag uitbrengen voor de leden van het parlement die niet in de commissie zitten.

Het ontwerp van decreet heeft tot doel een verdeling van de lasten van de verplichte jaarlijkse bijdrage te regelen. Dit gebeurt door gemengde multilaterale milieuverdragen onder de vorm van een financieel protocol, dat bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 inzake het internationaal milieubeleid tussen de federale staat en de gewesten werd afgesloten. De oorspronkelijke tekst van het protocol stootte echter op heel wat tegenstand en negatief advies. Om die reden heeft de federale regering alle onderhandelaars opnieuw bijeengeroepen om tot een nieuwe tekst te komen. Halfweg 2001 werd de tekst door de interministeriële conferentie voor leefmilieu goedgekeurd. Vervolgens werd het financieel protocol op 8 mei 2002 door de Vlaamse regering ondertekend. Op 4 oktober 2002 hadden alle bevoegde federale ministers en de ministers van de gewestregeringen het protocol ondertekend.

De nodige bedragen voor het protocol zullen in de begroting worden vastgelegd. Alleen de Vlaams-Blokfractie had vragen bij de verdeling van de las-

Van den Eynde

ten over de gewesten. De minister antwoordde dat de lasten werden verdeeld op basis van de financieringswet. Het ontwerp van decreet werd bijgevolg door alle partijen goedgekeurd, alleen het Vlaams Blok heeft zich onthouden.

Het financieel protocol is gebaseerd op de financieringswet van 1989. Het Vlaams Blok is van mening dat deze financieringswet nadelig is voor Vlaanderen. Wij menen dat de Vlaamse regering de herziening tot herverdeling van de lasten moet aanvragen. Wij zullen ons dan ook bij de stemming onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mevrouw Van den Eynde, u moet een onderscheid maken tussen de verslaggeving enerzijds, en een betoog van het Vlaams Blok anderzijds. Bij het integraal waterbeleid heb ik eveneens dat onderscheid gemaakt. Dat zou voor de partij, die altijd staat op de prioriteit van de rechtsstaat, toch hoog in het deontologische vaandel moeten prijken.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : In dat geval moet ik tweemaal de tribune betreden, er zijn immers geen andere sprekers.

De voorzitter : Ik veronderstel dat het laatste gedeelte van het betoog van mevrouw Van den Eynde een persoonlijke mededeling was.

Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, het is belangrijk dat er een financieel kader wordt geschetst. Zo wordt duidelijk wie welke kosten draagt en hoe de kosten uiteindelijk worden verdeeld.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van de-

creet houdende instemming met het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid zullen volkomen uitwerking hebben, wat het Vlaamse Gewest betreft.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Jos De Meyer en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 1789 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys en Jacques Laverge betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 944 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy en Jan Laurys, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Erik Matthijs betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

– 1029 (2001-2002) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van de heren Denys, De Meyer en Maes, mevrouw Declercq en de heer Bogaert betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen, het voorstel van resolutie van de heren Denys en Laverge betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen en het voorstel van resolutie van de heren De Meyer, Van Looy en Laurys, mevrouw Gardeyn, mevrouw Merckx en de heer Matthijs betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van resolutie van de heren Denys, De Meyer en Maes, mevrouw Declercq en de heer Bogaert als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

Het voorstel van resolutie van de heren Denys, De Meyer en Maes, mevrouw Declercq en de heer Bogaert luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

- 1° de hoorzitting van 16 oktober 2001, gehouden in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme, in het kader van het door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw gestarte strategische project duurzame landbouw ;
- 2° het aanvullende regeerakkoord van 9 juli 2001, naar aanleiding van de overgehevelde bevoegdheden inzake landbouw ;
- 3° de beleidsnota van de minister van Leefmilieu en Landbouw ;
- 4° het programma voor plattelandsontwikkeling in Vlaanderen voor de periode 2000-2006 ;
- 5° de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zoals beslist op 26 juni 2003

door de Europese Raad van Landbouwministers ;

- vaststellende dat de bekommernis van de consument in verband met de productiemethoden en de kwaliteit van de landbouwproducten steeds toeneemt ;
- overwegende dat duurzame landbouw slechts één van de elementen is om tot een duurzamere maatschappij te komen ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° om de economische, ecologische en sociale parameters gelijkwaardig te laten doorwegen voor alle landbouwproductiemethoden, nu en in de toekomst ;
 - 2° het plattelandsontwikkelingsprogramma deel te laten uitmaken van die duurzame landbouw, met naast de Europese subsidiëring een evenwaardige cofinanciering vanuit het Vlaamse Gewest ;
 - 3° de landbouw- en consumentenorganisaties te betrekken in het creëren van een breder maatschappelijk draagvlak voor het project "duurzame landbouw" ;
 - 4° de rechtszekerheid en de toekomstmogelijkheden van zowel de grondgebonden als de niet-grondgebonden landbouwbedrijven te garanderen ;
 - 5° de administratieve vereenvoudiging in de landbouw versneld uit te voeren ;
 - 6° de nitraatrichtlijn uit te voeren door een effectief en krachtig beleid inzake mestverwerking en een vrijwillige, sociaal begeleide afbouw van de veestapel ;
 - 7° bij de afbakening van nieuwe bos- en natuurgebieden moet eveneens rekening worden gehouden met de bestaande veeteeltbedrijven in die zin dat een aantal steunmaatregelen worden uitgewerkt om de leefbaarheid van landbouwbedrijven met gronden in natuurgebied te garanderen of de herlokalisatie van die bedrijven in een ander gebied financieel en structureel mogelijk te maken en te ondersteunen ;
 - 8° om binnen het (landbouw)onderwijs, de voorlichting en het toegepast wetenschappe-

Voorzitter

lijk onderzoek meer aandacht te besteden aan de duurzame landbouw ;

9° oplossingen aan te reiken voor de problemen in de tuinbouwsector, met speciale aandacht voor de vestiging en de energieproblematiek van de glastuinbouwbedrijven ;

10° de gelijktijdigheid in de afbakening van de hoofdstructuren van het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen te respecteren door de afbakening van onder meer het agrarisch gebied, het stedelijk gebied, het woongebied en het industriegebied gelijktijdig te laten verlopen met de verdere afbakening van het natuurgebied ;

11° om ervoor te zorgen dat de overheidsinterventie garanties biedt voor duurzame landbouw, voedselveiligheid en voedselvoorziening tegen redelijke prijzen. De huidige landbouwvormen moeten evolueren tot landbouwproductiemethodes met nog meer kwaliteitsaccenten inzake volksgezondheid, leefmilieu en dierenwelzijn. Duurzame landbouw beschermt de natuurlijke productie-factoren (water, grond en lucht) voor de komende generaties en ijvert voor een inkomensverbetering voor de landbouwer. Binnen de duurzame landbouw vervult de bio-landbouw een pioniersfunctie.

Het voorstel van resolutie van de heren Denys en Laverge luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

1° de hoorzitting van 16 oktober 2001, gehouden in de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme, in het kader van het door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw gestarte strategische project duurzame landbouw ;

2° het aanvullende regeerakkoord van 9 juli 2001, naar aanleiding van de overgehevelde bevoegdheden inzake landbouw ;

3° de beleidsnota van de minister van Leefmilieu en Landbouw ;

4° het programma voor plattelandontwikkeling in Vlaanderen voor de periode 2000-2006 ;

- vaststellende dat de bekommernis van de consument in verband met de productiemethoden en de kwaliteit van de landbouwproducten steeds toeneemt ;
- overwegende dat duurzame landbouw slechts één van de elementen is om tot een duurzamere maatschappij te komen ;
- vraagt de Vlaamse regering :

1° om de economische, ecologische en sociale parameters gelijkwaardig te laten doorwegen voor alle landbouwproductiemethoden, nu en in de toekomst ;

2° het plattelandontwikkelingsprogramma deel te laten uitmaken van die duurzame landbouw, waaraan een maatschappelijke prijs verbonden is ;

3° de landbouw- en consumentenorganisaties te betrekken in het creëren van een breder maatschappelijk draagvlak voor het project "duurzame landbouw" ;

4° de rechtszekerheid en de toekomstmogelijkheden van zowel de grondgebonden als de niet-grondgebonden landbouwbedrijven te garanderen ;

5° haar aanvullende regeringsverklaring van 9 juli 2001 in verband met landbouw onverkort uit te voeren, door bijvoorbeeld :

- de verplaatsing en de samenvoeging van vergunningen met bijhorend nutriëntengehalte in het kader van het MAP mogelijk te maken ;
- de VLAREM-II afstandsregels voor landbouwbedrijven te herzien, niet alleen op basis van een afweging van fytosanitaire elementen maar ook van sociale, economische en ecologische elementen, en dat te toetsen aan de resultaten van de CEM-studie ;
- de administratieve vereenvoudiging in de landbouw versneld uit te voeren ;

6° de nitraatrichtlijn uit te voeren door een effectief en krachtig beleid inzake mestverwer-

Voorzitter

king en een vrijwillige, sociaal begeleide afbouw van de veestapel ;

7° bij de toepassing van de ammoniakrichtlijn rekening te houden met de gedane investeringen en een economisch verantwoorde afschrijvingsduur voor bestaande bedrijven. Bij de afbakening van nieuwe bos- en natuurgebieden moet eveneens rekening worden gehouden met de bestaande veeteeltbedrijven ;

8° om binnen het (landbouw)onderwijs, de voorlichting en het toegepast wetenschappelijk onderzoek meer aandacht te besteden aan de duurzame landbouw ;

9° om ervoor te zorgen dat de overheidsinterventie garanties biedt voor duurzame landbouw, voedselveiligheid en voedselvoorziening tegen redelijke prijzen. Naast biologische landbouw is duurzame landbouw de "derde weg", waarbij de huidige landbouwvormen evolueren tot landbouwproductiemethodes met nog meer kwaliteitsaccenten inzake volksgezondheid, leefmilieu en dierenwelzijn. Duurzame landbouw beschermt de natuurlijke productiefactoren (water, grond en lucht) voor de komende generaties en ijvert tevens voor een inkomensverbetering voor de landbouwer. Het streven naar het juiste evenwicht in de verhouding 90 % duurzame landbouw en 10 % biologische landbouw op middellange termijn wordt één van de belangrijkste opdrachten van het Vlaamse landbouwbeleid.

Het voorstel van resolutie van De Meyer, Van Looy en Laurys, mevrouw Gardeyn, mevrouw Merckx en de heer Matthijs luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de hoorzitting van 16 oktober 2001, gehouden in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme over het strategische project duurzame landbouw, gestart door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw ;
- gelet op de Beleidsnota Landbouw 1999-2004 van de minister van Leefmilieu en Landbouw ;
- vraagt de Vlaamse regering :

- 1° een geïntegreerd landbouwbeleid te voeren vanuit een evenwicht tussen economische, sociale en ecologische aspecten en met oog voor zowel de productie op het landbouwbedrijf zelf als voor de toelevering, de verwerking, de afzetkanalen en de uitvoer, en om alle beleidsmaatregelen te toetsen aan die drie aspecten van duurzaamheid ;
- 2° dringend werk te maken van een visie en totaalbeleid inzake plattelandbeleid zodat de discussie ten gronde kan plaatsvinden en daarvoor voldoende middelen uit te trekken zodat een ambitieus en gedifferentieerd plattelandbeleid gevoerd kan worden, en voor de uitwerking en uitvoering daarvan één minister met coördinerende bevoegdheid aan te stellen ;
- 3° wettelijke en administratieve hinderpalen zoals de tegenstrijdige regelgeving in de ruimtelijke ordening en de milieuwetgeving die de multifunctionele landbouw tegenwerken, weg te werken en een oplossing aan te reiken voor de zonevrije landbouwbedrijven die nu buiten de procedure van het sectorale BPA-zonevrije bedrijven vallen ;
- 4° onverminderd werk te maken van een administratieve vereenvoudiging en erover te waken dat een duidelijke en eenduidige communicatie gevoerd wordt zodat rechtszekerheid gewaarborgd wordt ;
- 5° bij de afbakening van het VEN rekening te houden met het bestaande landbouwgebruik, en ofwel een aantal steunmaatregelen uit te werken zodat de blijvende leefbaarheid van landbouwbedrijven met gronden in de betrokken gebieden gegarandeerd wordt, ofwel de herlokalisatie van die landbouwbedrijven in een ander gebied financieel en structureel mogelijk te maken en te ondersteunen ;
- 6° garanties te geven voor de afbakening van de door het RSV bepaalde 750.000 ha voor beroepslandbouw en voor het uitvoeren van een gelijktijdige afbakening van de agrarische structuur en de natuurlijke structuur ;
- 7° een ammoniakbeleid voor te stellen dat niet alleen wetenschappelijk en ecologisch verantwoord is, maar ook economisch en

Voorzitter

sociaal haalbaar en daarover te onderhandelen met de landbouworganisaties ;

- 8° de afbakening van de kwetsbare gebieden te baseren op het MAP-meetpuntennetwerk en dat netwerk eventueel verder uit te breiden. De resultaten van dat meetnet moeten jaarlijks geëvalueerd worden zodat de afbakening ook jaarlijks bijgestuurd kan worden ;
- 9° dringend werk te maken van de mestverwerking, en de sociaal verantwoorde vrijwillige afbouw van de veestapel uit te breiden tot alle veesectoren ;
- 10° betere ondersteuning uit te werken voor het landbouwonderwijs, permanente vorming, wetenschappelijk onderzoek en toegepast wetenschappelijk onderzoek. Hierbij moet de nodige aandacht besteed worden aan duurzame landbouw ;
- 11° de maatregelen, opgesomd in het deel Landbouw van de aanvullende regeringsverklaring, dringend uit te voeren los van andere maatregelen. Daarvoor moeten extra middelen uitgetrokken worden tijdens de begrotingscontrole zodat de overdracht van bevoegdheden zo goed mogelijk kan verlopen ;
- 12° oplossingen aan te reiken voor de problemen in de tuinbouwsector met speciale aandacht voor de vestiging van de glastuinbouwbedrijven, de financiële ondersteuning en passende maatregelen op het vlak van leefmilieu.

De bespreking is geopend.

De heer Ramoudt, verslaggever, heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vandaag worden hier inderdaad drie voorstellen van resolutie besproken. Ik ben verheugd dat van de twee ingediende voorstellen van resolutie, na overleg met de fracties van CD&V, de VLD, de sp.a, Agalev en VU&ID, er een in aanmerking werd genomen.

De voorstellen van resolutie die aan de basis van het voorstel lagen, zijn de voorstellen van resolutie van de heer Denys en de heer Laverge over een

duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen en verder is er het voorstel van resolutie van de heren De Meyer, Van Loo, Laurys, mevrouw Gardeyn, mevrouw Merckx en de heer Matthijs. De twee voorstellen van resolutie werden besproken in de vergadering van 7 februari 2002 en 24 juni 2002.

De vergadering van 7 februari werd aan een hoorzitting gewijd. De vertegenwoordigers van de landbouworganisaties en de sector van de biologische landbouw waren daarbij aanwezig. De federatie voor Handel en Nijverheid, Reform en Dieetwaren, het Interprovinciaal Centrum voor de Biologische Teelt, de Vlaamse beroepsvereniging voor biologische landbouwers, de beroepsvereniging voor de biologische verwerkers en verdelers, de vereniging voor ecologische leef- en teeltwijzen, de Boerenbond, het Algemeen Boerensyndicaat en het Vlaams Agrarisch Centrum werden gehoord. We kunnen wel degelijk van een breed spectrum spreken.

De tweede bespreking op 3 juli werd gewijd aan de voorstellen die een tijdje waren blijven liggen. Tijdens deze bespreking werd gekozen voor een consensus tekst. De twee voorstellen van resolutie werden samengevoegd, waarbij het oorspronkelijke voorstel van de heren Denys en Laverge als basistekst werd gebruikt.

De definitieve tekst werd ingediend door de heren Denys, De Meyer, Maes en Bogaert en mevrouw Declercq. Tijdens de bespreking was er een discussie of deze gezamenlijke tekst een algemeen amendement op de oorspronkelijke tekst was, of een nieuw voorstel van resolutie. We hebben bij dit punt een levendig debat gehouden over de interpretatie van het reglement. Er werd uiteindelijk – zonder afbreuk te doen aan de verdienste van ex-collega Laverge – voor geopteerd dat deze tekst een nieuwe voorstel van resolutie is.

Het voorstel bestaat uit 11 punten, waarvan ik er enkele voorstel. Om tot een duurzaam landbouwbeleid te komen is het belangrijk dat de economische, ecologische en sociale parameters gelijkwaardig doorwegen voor alle landbouwproductiemethoden, nu en in de toekomst. De landbouw- en consumentenorganisaties moeten betrokken worden bij een en ander, om voor het project duurzame landbouw een breder maatschappelijk draagvlak te creëren.

Niet onbelangrijk – en ook een vraag die de landbouwsector stelt – is het versneld uitvoeren van de administratieve vereenvoudiging. Eén passage

Ramoudt

heeft het over de nitraatrichtlijn. Het is zeer belangrijk om in het landbouwonderwijs meer aandacht te besteden aan de voorlichting en het toegepast wetenschappelijk onderzoek over duurzame landbouw. Er moeten ook oplossingen gezocht worden voor de problemen in de tuinbouwsector, meer specifiek voor de vestiging en de energieproblematiek van de glastuinbouwbedrijven.

Op dit voorstel van resolutie werden zes amendementen ingediend, waarvan er drie zijn goedgekeurd. De geamendeerde tekst werd aangenomen met tien stemmen voor bij drie onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik hou mijn betoog beperkt en zal de tribune niet betreden.

Onze fractie had de keuze : ofwel één ofwel twee – één van de meerderheid en één van de CD&V – voorstellen van resolutie in de plenaire zitting behandelen. We stonden uiteraard volledig achter ons eigen voorstel van resolutie, maar hebben ervoor gekozen om tot een consensustekst te komen. Het is een compromis, omdat we dan zekerheid hebben dat dit voorstel van resolutie wordt goedgekeurd in de plenaire zitting en dit de land- en tuinbouwers het meest ten goede komt.

Na de voorbereidende gesprekken van vertegenwoordigers van de meerderheidspartijen en de CD&V zijn er zes aanvullingen – die uit verschillende hoeken kwamen – toegevoegd aan de oorspronkelijke tekst van de heren Denys en Laverge. Ik som ze even op : het programma voor plattelandsontwikkeling maakt nu deel uit van de duurzame landbouw, met naast de Europese subsidiëring een evenwaardige cofinanciering van het Vlaams Gewest.

De tweede aanvulling betreft de versnelde uitvoering van de administratieve vereenvoudiging in de landbouw. Dit voornemen is in het begin van deze legislatuur naar voren geschoven. Alle partijen staan erop om deze maatregel tijdens het laatste jaar van de lopende legislatuur alsnog uit te voeren.

De derde aanvulling betreft de afbakening van de bos- en natuurgebieden. Hierbij moet rekening worden gehouden met de bestaande bedrijven. We moeten een aantal maatregelen uitwerken om de

leefbaarheid van landbouwbedrijven met gronden in natuurgebieden te garanderen of om de herlokalisatie van die bedrijven in andere gebieden financieel en structureel mogelijk te maken en te ondersteunen.

De vierde aanvulling betreft de problemen in de tuinbouwsector. Bij het zoeken naar oplossingen voor deze problemen moeten we de nodige aandacht schenken aan de vestigings- en energieproblemen van de glastuinbouwbedrijven.

De vijfde aanvulling betreft de afbakening van de hoofdstructuren van het RSV. Het is uitermate belangrijk dat we hierbij de gelijktijdigheid respecteren. De Vlaamse regering moet voor een definitieve afbakening van 750.000 hectare voor beroepslandbouw zorgen.

De zesde aanvulling gaat over de overheidsinterventies. Op dit vlak moeten we de nodige garanties bieden. We moeten streven naar een duurzame landbouw, naar voedselveiligheid en naar redelijke prijzen in de voedselvoorziening.

Deze zes aanvullingen zijn tot stand gekomen na overleg tussen de verschillende fracties die aan de voorbereidende gesprekken hebben deelgenomen. Mijns inziens hebben deze aanvullingen tot een versterking van de oorspronkelijke tekst geleid. Mijn fractie zal het voorliggende voorstel van resolutie dan ook steunen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, resoluties die haast bij consensus worden goedgekeurd, zijn vaak nietszeggend, vaag en op verschillende manieren interpreteerbaar.

Wat het voorliggende voorstel van resolutie betreft, is dit niet het geval. De elf punten in dit voorstel van resolutie betreffende een duurzaam landbouwbeleid geven een aantal invalshoeken op de door ons gewenste evolutie van de duurzame landbouw in Vlaanderen weer.

Een woord als duurzaamheid wordt vaak te pas en onpas gebruikt. In dit voorstel van resolutie gaat het evenwel om een duidelijke omschrijving van onze visie op landbouw. Ecologie, economische leefbaarheid en sociale invulling komen in de tekst aan bod. Het is duidelijk dat deze drie parameters van het allergrootste belang zijn.

Om onze doelstellingen te realiseren, willen we het instrument van de overheidssubsidies aanwenden.

Denys

We denken hierbij niet enkel aan de middelen die de Europese Commissie in het kader van de Europese plattelandsprogramma's verspreidt. We vragen het Vlaams Gewest nadrukkelijk om elke euro die uit de Europese plattelandsprogramma's afkomstig is met een euro uit de eigen middelen aan te vullen. Op die manier willen we de plattelandsprogramma's meer inhoud geven.

We vinden het tevens zeer belangrijk om voor dit beleid een breed maatschappelijk draagvlak te vinden. Het gaat ons niet enkel om de producenten, maar ook om de consumenten. We moeten de consumenten duidelijk maken dat aan goede, kwaliteitsvolle landbouwproducten een prijskaartje is verbonden. Kwaliteitsvolle, biologische landbouwproducten kosten nu eenmaal meer dan gewone landbouwproducten. Het is dan ook onze bedoeling om de consumentenorganisaties bij de uitbouw van dit duurzaam landbouwbeleid te betrekken.

Een ander zeer gevoelig punt is het spanningsveld tussen landbouw enerzijds en milieu anderzijds, dat laatste in de vorm van bos- en natuurgebied. Ook vandaag is dit weer actueel. In het voorstel van resolutie zeggen we zeer duidelijk dat we willen dat de landbouwbedrijven die zich bijvoorbeeld in VEN-gebied bevinden volledig hun rechtszekerheid behouden inzake milieu en ruimtelijke ordening. We verheugen er ons over dat over dit principe een consensus bestaat, maar we voegen eraan toe dat we vinden dat dit moet gebeuren met steunmaatregelen. Alleen als dit niet blijkt te kunnen, moet er een herlokalisatie met ondersteuning gebeuren.

Mijnheer de minister, inzake de afbakening van de VEN-gebieden vragen we rechtszekerheid, onder meer door niet alleen de eigenaars van de bedrijven, maar ook de pachters te ondersteunen. We vragen ook dat de ontheffing die vandaag bestaat voor de nultbemesting wordt gehandhaafd. Dit is een zeer concrete invulling van de principes die worden verwoord in dit voorstel van resolutie.

Een ander punt waar de VLD-fractie sterk de nadruk op wil leggen, is de administratieve vereenvoudiging. We willen dat die versneld zou worden toegepast. We hebben uw voorganger, minister Dua, hier meermaals over aangesproken en geïnterpelleerd. Voor de Lambermontakkoorden luidde het dat we eerst moesten wachten tot de bevoegdheden zouden worden overgeheveld. Dan

zou dit alles worden gecoördineerd, coherenter gemaakt en vereenvoudigd. Maar dat is al een tijd geleden.

Onlangs las ik in een wetenschappelijk tijdschrift een interessant artikel over de mogelijke stappen die men kan zetten inzake de administratieve vereenvoudiging voor de landbouw. Misschien zal ik dat eens gebruiken voor een interpellatie. Wij vragen dat daar nog iets in huis van zou komen op het terrein. Er is niet zoveel tijd meer : deze zittingsperiode duurt nog 1 jaar, maar we vragen dat zeer duidelijk in ons voorstel van resolutie.

U kent onze standpunten inzake de toepassing van de Europese nitraatrichtlijnen en andere milieuriichtlijnen. Wij pleiten voor mestverwerking en de vrijwillige sociale afbouw. We willen ook dat de afbakening van natuurgebieden en de afbakening van de agrarische en stedelijke structuur opnieuw gelijktijdig zou gebeuren. Dat is belangrijk.

Ten slotte vinden we dat bij duurzame landbouw, als het gaat over de productie zelf, elementen als dierenwelzijn en volksgezondheid mee in rekening moeten worden gebracht. Zelfs met onze gekende landbouw-economische invalshoek willen we dat hier in de toekomst meer rekening mee wordt gehouden.

We hebben een zeer interessante hoorzitting gehad over dit onderwerp. Daarbij hebben we uitgebreid gesproken met mensen uit de sector van de biologische landbouw. Tot mijn verbazing is daar gebleken dat de biologische producten in de grootwarenhuizen buitenlandse producten zijn. Er schort iets aan de relatie tussen de Belgische en Vlaamse biologische productie en de distributiesector. Is dat te wijten aan teveel amateurisme in onze biologische landbouw ? Hoe het ook zij, onze eigen biologische landbouw slaagt er niet in om de distributiebedrijven in ons land te bereiken. We vragen dat dit zou worden hersteld en dat de biosector en de distributiesector een gesprek zouden aangaan, opdat wat we zelf produceren meer op de markt zou komen in Vlaanderen. De VLD-fractie zal dit met groot enthousiasme steunen.

We danken alle collega's die hebben meegewerkt aan het algemene voorstel van resolutie. In het bijzonder dank ik de heer Laverge, die ons heeft verlaten, want hij was een van de grote figuren in onze fractie die hiervoor opkwamen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het zal u niet verbazen dat wij niet aan de besprekingen van het consensusvoorstel hebben deelgenomen. Ik kon en kan me echter niet van de indruk ontdoen dat dat voor enkele leden van de commissie wel had gekund – dat evenwel terzijde.

We hebben ons bij de bespreking en de stemming in de commissie onthouden, niet omdat we het niet eens zijn met het voorstel van resolutie, zoals het is geamendeerd door de vijf andere fracties van het Vlaams Parlement, maar principieel omdat we niet aan het gezamenlijk overleg hebben mogen deelnemen, en omdat we ook bij de inhoud een aantal bemerkingen hebben.

Morgen bij de stemming zullen we dit voorstel van resolutie wel goedkeuren omdat we, als fractie die geregeld de verdediging van de landbouwbelangen opneemt, principieel gewonnen zijn voor een ernstig beleid ten aanzien van duurzame landbouw in Vlaanderen. Duurzaam betekent daarbij voor ons in de eerste plaats dat de landbouwsector blijft duren, en daartoe ook de kans krijgt.

Daarom ook vraag ik me af, in een eerste reactie bij het lezen van dit voorstel, hoe het in godsnaam mogelijk is. De wonderen zijn echter de wereld niet uit. Er wordt namelijk een voorstel van resolutie ter discussie en ter stemming voorgelegd door een aantal fracties die bereid zijn hun handtekening te zetten onder een tekst, hoewel ze de afgelopen jaren – eigenlijk het afgelopen decennium – niet anders hebben gedaan dan elkaar over de landbouw in de haren vliegen. Ze hebben de afgelopen jaren regelmatig de kans gehad samen de hand aan de ploeg te slaan en een aantal dingen te verwezenlijken. Het is echter een publiek geheim dat de confrontatie tussen landbouw, ruimtelijke ordening en leefmilieu met de regelmaat van een klok heeft geleid tot hoogoplopende discussies – al naargelang van de coalitie die op dat moment de dienst uitmaakte – tussen de meerderheid en de oppositie, tussen CD&V en Agalev, en in de vorige regeerperiode tussen de VLD, de heer Denys in het bijzonder, enerzijds, en Agalev en de sp.a anderzijds. Uiteindelijk was er niemand tot een consensus te bewegen.

Het doet me dan ook plezier dat u elkaar toch heeft gevonden. Ik hoop ook dat dit voorstel van resolutie op het terrein tot resultaten zal kunnen leiden, in eerste instantie op het vlak van decreet-

geving. Dat u elkaar alsnog hebt gevonden, heeft wellicht te maken met het feit dat de grote vakantie vlakbij is, dat er niet over punten en komma's moest worden gediscussieerd, en dat u met een resultaat op papier naar deze plenaire vergadering wilde komen.

Mijnheer Denys, ik zal diagonaal een aantal punten overlopen, waar ik graag kanttekeningen bij wens te plaatsen. In punt twee zegt u dat het Vlaams Parlement de Vlaamse regering vraagt het plattelandontwikkelingsprogramma deel te laten uitmaken van de duurzame landbouw. Het plattelandontwikkelingsprogramma is mijns inziens een instrument om tot duurzame landbouw te komen, en maakt er niet zozeer deel van uit. Dit programma moet in de toekomst de hefboom zijn tot een waardevolle en duurzame landbouw.

In punt vier hebt u het over de rechtszekerheid en de toekomstmogelijkheden van zowel de grondgebonden als de niet-grondgebonden landbouwbedrijven. U hebt het over rechtszekerheid maar niet over bestaanszekerheid, hoewel ik vermoed dat u beide bedoelt. Ik wil erop wijzen dat heel wat maatregelen uit het verleden en maatregelen die nog hangende zijn zeker niet bevorderlijk zijn voor de rechtszekerheid en bestaanszekerheid van de bestaande, vooral familiale landbouwbedrijven. Mijnheer Denys, als u daar effectief werk wilt van maken, dan zult u de bestaande decreetgeving moeten toetsen aan die rechts- en bestaanszekerheid, en dan zult u vaststellen dat er heel wat werk aan de winkel is.

In punt zes zegt u dat u sociaal begeleide afbouw van de veestapel blijft overwegen. Als we echter een duurzame familiale landbouwsector willen behouden in Vlaanderen, dan is een sociaal begeleide afbouw van de sector het allerlaatste middel om te redden wat er te redden valt. Eerst moet we alles in het werk stellen om niet tot afbouw te moeten overgaan.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ten eerste gaat het over een vrijwillige afbouw, en geen verplichte zoals in Nederland. Ten tweede moet men met het oog op een consensus over dat voorstel van resolutie dergelijke punten kunnen aanvaarden.

De heer Frans Wymeersch : Uiteraard hebt u het over een vrijwillige afbouw van de veestapel. Vrijwillige afbouw kan echter het gevolg zijn van een politiek waarbij heel wat landbouwbedrijven het niet meer zien zitten en tevreden zijn met een vrij-

Wymeersch

willige, al dan niet sociaal begeleide afbouw. Elke politieke maatregel die wordt getroffen, elke decretale bepaling, elk uitvoeringsbesluit en elke politieke visie moet erop gericht zijn de vrijwillige afbouw te vermijden. We moeten veeleer zorgen voor een situatie waarbij het nog mogelijk en rendabel is om te werken in de tuin- en landbouwsector en erin te investeren.

U spreekt in uw voorstel van resolutie over de rol van het onderwijs. Die kan niet los worden gemaakt van de rol van de media. De land- en tuinbouwsector kampt de jongste jaren met een imago-probleem, waar deels het onderwijs en deels de media schuld aan hebben. Ze hebben de traditionele landbouw in een bepaald daglicht gezet, gebruikmakend van crisissen die we hebben meegeemaakt en zonder daarbij een relativiserende noot aan te brengen. Daardoor is, vaak onbewust, bij de goegemeente en de consument de landbouwsector in een verkeerd daglicht komen te staan. Het is de taak van het onderwijs, maar ook van de media, waarnaar niet wordt verwezen in dit voorstel van resolutie, om de juiste toets aan te brengen en enige zin voor objectiviteit aan de dag te leggen.

Interessant is het tiende punt van uw voorstel van resolutie waarin u pleit, zoals alle fracties in het Vlaams Parlement, voor de gelijktijdigheid in de afbakeningen van de hoofdstructuren in het RSV. Wij, en wij niet alleen, hameren reeds jaren op de afbakening van het agrarisch gebied. Uit dit voorstel van resolutie blijkt duidelijk dat het parlement er blijkbaar unaniem voor is gewonnen. Het komt niets te vroeg, want de afbakening van het natuurlijk gebied en het stedelijk gebied zijn al bezig. Het agrarisch gebied hinkt achterop. Als ik zie dat de verdere stappen enkel maar gelijktijdig met de afbakening van het agrarisch gebied kunnen gebeuren, dan stemt me dat gelukkig. U zult me wel excuseren dat ik hier enige scepsis over heb, gezien de discussies in het verleden in het Vlaams Parlement en gezien de geschilpunten tussen de verschillende politieke fracties en de verschillende ideologische invalshoeken.

Dit voorstel van resolutie, mijnheer de minister, dat eenparig zal worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement, zal door onze fractie met de regelmaat van de klok worden bovengehaald om de meerderheid van dit parlement en de meerderheid in een toekomstig verkozen Vlaams Parlement eraan te herinneren dat ze deze belofte heeft gedaan aan zichzelf, aan het publiek in het algemeen en aan de land- en tuinbouwsector in het bijzonder.

We hebben in de commissie een aantal subamendementen ingediend. Eén ervan was gericht op het schrappen in de considerans van de verwijzing naar de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Mijnheer de minister, ik had immers vastgesteld dat noch uzelf, noch uw voorganger, noch een ruime meerderheid in het Vlaams Parlement gelukkig zijn met de voorgestelde en goedgekeurde hervormingen inzake het Europees landbouwbeleid.

We hebben er in maart van dit jaar over geïnterpeleerd. Voormalig minister Dua heeft me toen gelijk gegeven, want er waren een aantal punten waar ze niet mee kon leven en die duidelijk moesten worden bijgestuurd. Welnu, op die punten is de Europese Ministerraad ons niet gevolgd. De Europese Ministerraad is dus niet ingegaan op de verzuchtingen van de Vlaamse minister van Landbouw. Dienaangaande stel ik me wel een aantal vragen, waarop ik ook nog zal terugkomen in een interpellatie die waarschijnlijk in oktober zal worden geagendeerd.

Mijnheer de minister, niet alleen vooraf, maar ook nadien hebt u uw bedenkingen geformuleerd over het binnen Europa bereikte resultaat. Anderzijds hoor ik van haar woordvoerder dat federaal minister Neyts best tevreden is met het bereikte resultaat. Het is het een of het ander. Immers, als de Vlaamse minister niet onverdeeld gelukkig is met het behaalde resultaat, op wat baseert de federale minister van Landbouw zich dan om haar grote tevredenheid uit te drukken? De violen zouden volgens mij dringend op elkaar afgestemd moeten worden. Er moeten duidelijke lijnen worden getrokken en we moeten proberen om in Europa een hardere vuist te maken om toch maar te corrigeren wat gecorrigeerd dient te worden.

Tot slot wil ik nog even hebben over punt 11. Daarin wordt verwezen naar volksgezondheid, leefmilieu en dierenwelzijn. Daaronder ressorteren aspecten die nu nog federale materie zijn. In de media heb ik trouwens vernomen dat dierenwelzijn een van de thema's is die op de federale onderhandelingsafel lagen om in daar als pasmunt te worden gebruikt. Als daarnaar verwezen wordt in dit voorstel van resolutie, dan neem ik aan dat het Vlaams Parlement unaniem alle middelen te baat zal nemen om ook deze aspecten binnen het land- en tuinbouwbeleid gefederaliseerd te krijgen zodat ook op dat vlak een compleet en coherent pakket kan worden uitgetekend om een degelijk land- en tuinbouwbeleid in al zijn geledingen en facetten te kunnen uitvoeren.

Wymeersch

Tot daar enkele concrete kanttekeningen bij dit voorstel van resolutie.

Zoals reeds door de heer Ramoudt gezegd, was het eigenlijk een beetje pijnlijk dat bij de laatste commissiebesprekingen de verpakking van dit voorstel van resolutie voor sommigen belangrijker bleek te zijn dan de inhoud. We hebben aan de heer Denys nog een voorstel gedaan om uit de impasse te raken, maar hij is daar niet op ingegaan. Ik kan daarvoor begrip opbrengen en leg mij er ten volle bij neer. Toch denk ik dat de toekomst van een duurzame land- en tuinbouwsector te belangrijk is om daar nog politieke spelletjes over te spelen. Daarom zal ik de tekst van dit voorstel van resolutie steeds bij mij in mijn aktetas meedragen en bovenhalen telkens dit nodig mocht blijken. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de toekomst van de duurzame Vlaamse land- en tuinbouw is inderdaad te belangrijk om daarrond politieke spelletjes te spelen. Ik ben dan ook heel tevreden met dit mede door mezelf gesuggereerde voorstel van resolutie dat door meerderheid én oppositie werd ingediend en dat hopelijk zal worden goedgekeurd.

Ik had zelf gesuggereerd om dat zo snel mogelijk te doen en indien mogelijk te laten goedkeuren voor het zomerreces. Zo kan ik de elementen die erin staan, in mijn beleidsbrief naar aanleiding van de begroting 2004, verwerken. Inderdaad, de landbouw zal duurzaam zijn, of niet zijn.

Als we Europees geld willen investeren in plattelandsontwikkeling, dan moet het Vlaams Gewest tegenover elke Europese euro een Vlaamse euro plaatsen. De midterm review heeft tot gevolg dat er meer Europees geld beschikbaar is voor de tweede pijler, namelijk plattelandsontwikkeling en duurzame landbouw. Het accent van ons landbouwbeleid zal steeds meer op die tweede pijler liggen.

Mijnheer Denys, voormalig minister Dua heeft heel wat werk geleverd inzake de administratieve vereenvoudiging. De administratie Landbouw hoort nog maar vrij recent bij Vlaanderen, maar het eenbetaaloket is toch al een eerste vereenvoudiging. Een tweede vereenvoudiging is de aangifte van de runderen aan Sanitel. Die aangifte kan trouwens ook worden gebruikt voor de aangifte bij de

Mestbank. Een derde vereenvoudiging is de aangifte van de percelen. Zowel de Mestbank als DG3 vragen bepaalde gegevens. Die zijn vaak hetzelfde. We willen nog dit jaar met een pilootproject starten om na te gaan of die gegevens overeenstemmen. Vanaf 2005 willen we dan één aangifte van perceel hebben. Het uiteindelijke doel voor Vlaanderen moet zijn dat er één formulier is voor de landbouwer om al zijn gegevens op in te vullen. Hopelijk kan dat ook digitaal.

De eerste fase van de afbakening van het VEN grijpt niet in in de ontheffingen die worden toegekend naar aanleiding van het mestdecreet. De meeste huiskavels zijn geschrapt uit het VEN. Die twee elementen tonen aan dat de rechtszekerheid blijft bestaan. De vrijwaring die was gecreëerd door het mestdecreet, in het kader van de ontheffingen van de nultbemesting, blijft bestaan.

Het is duidelijk dat een tweede fase van het VEN alleen mogelijk is als er gelijktijdig een afbakening van de landbouwgebieden komt. Beide moeten samen worden gerealiseerd : apart gaat niet. Laat er dus geen enkel misverstand over bestaan : de verdere afbakening van het VEN moet gepaard gaan met de afbakening van de landbouwgebieden. Ik ga ervan uit dat het departement Ruimtelijke Ordening heel snel werk zal maken van deze afbakening.

Mijnheer Denys, u schetste terecht een probleem in de biolandbouw. Op het einde van de Week van de Biolandbouw heb ik een nieuw plan ingediend. De subsidiëring van het tot stand komen van coöperatieven is er een element van. Het is juist dat de grootdistributeurs eerder bioproducten uit het buitenland dan uit Vlaanderen aankopen. De reden daarvoor is dat voor de distributie in een grootwarenhuis, de aanlevering van producten gegarandeerd moet zijn. Onze biolandbouw is vandaag zo georganiseerd dat de aanvoer van voldoende bioproducten niet verzekerd is. De enige oplossing is het samenwerken van bioboeren in een coöperatief systeem. Wij zijn bereid om die samenwerking te subsidiëren zodat de aangesloten bioboeren een continue levering van producten kunnen waarborgen tijdens de onderhandelingen met grootwarenhuizen. Ik hoop dat we zo een bijdrage kunnen leveren aan de oplossing van het probleem dat u terecht schetste.

Ik weet dat er een interpellatie op komst is over de midterm review. Ik ben matig tevreden, maar federaal minister Neyts stelt dat ze best tevreden is. Ik begrijp dat als we vergelijken wat werd gevraagd en wat werd verkregen. Ze heeft in elk geval kei-

Sannen

hard onderhandeld en heeft als woordvoerder ontzettend veel werk verzet. België is immers maar één van de 15 en daarenboven een kleine lidstaat. Ik ben matig tevreden. Ik ben tevreden omwille van wat voorlag, de risico's die op ons afkwamen en wat we hebben bereikt.

We hebben echter bijlange niet bereikt wat we wensten. Zo is er wel een grote, maar geen totale ontkoppeling. Ik ben evenmin tevreden over de regeling over dierenpremies, want het communautair aspect is helemaal weg uit het landbouwbeleid. Er is bijna opnieuw sprake van een nationale invulling en dat is ongezond.

Ik ben matig tevreden, want we hebben een franchise kunnen behouden, maar die is niet zo hoog als gewenst. We vroegen eerst 15.000 en dan 7.500, maar het is 5.000 geworden. We wilden ook een plafond voor premies, maar dat hebben we niet gekregen.

Ik herhaal dat ik matig tevreden ben. Ik ben tevreden omdat we in het licht van de tweede pijler bijkomende middelen kunnen verwerven voor jonge landbouwers en omdat de kwaliteit van het product in het productieproces een onderdeel kan zijn voor bijkomende subsidiëring. Dat is een belangrijke bijdrage in het licht van het duurzaam landbouwbeleid.

Mijnheer de voorzitter, ik zal verheugd zijn als het voorstel van resolutie wordt goedgekeurd. Ik beloof dat ik het thema zal opnemen in de beleidsbrief van 2004. (*Applaus bij de meerderheid en CD&V*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.53 uur.*
